

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 3 februari 2005

om ändring av riktlinje ECB/2000/7 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

(ECB/2005/2)

(2005/331/EG)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

(4) I enlighet med artikel 12.1 och artikel 14.3 i stadgan utgör ECB:s riktlinjer en integrerad del av gemenskapsrätten.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105.2 första strecksatsen i detta,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 12.1 och artikel 14.3 i förening med artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 18.2 och artikel 20 första stycket i denna, och

Artikel 1

av följande skäl:

**Principer, instrument, förfaranden och kriterier
för genomförandet av Eurosystemets
gemensamma penningpolitik**

(1) För att genomföra den gemensamma penningpolitiken och säkerställa enhetlig tillämpning i alla deltagande medlemsstater krävs det en definition av de instrument och förfaranden som skall användas av Eurosystemet, vilket består av de nationella centralbankerna i de medlemsstater som infört euron (nedan kallade "deltagande medlemsstater") och den Europeiska centralbanken (ECB).

Bilaga I till riktlinje ECB/2000/7 av den 31 augusti 2000 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden⁽¹⁾ skall ersättas med bilagan till den här riktlinjen.

Artikel 2

(2) ECB har givits befogenhet att fastställa de riktlinjer som behövs för att genomföra Eurosystemets gemensamma penningpolitik och de nationella centralbankerna är skyldiga att följa dessa riktlinjer.

Uppföljning

(3) De förändringar som på senare tid skett av definitionen och tillämpningen av Eurosystemets gemensamma penningpolitik bör komma till klart uttryck genom att bilaga I till ECB:s nu gällande riktlinje om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ersätts.

De nationella centralbankerna skall senast den 15 mars 2005 närmare informera ECB om de texter och åtgärder varigenom de avser att följa denna riktlinje.

⁽¹⁾ EGT L 310, 11.12.2000, s. 1. Riktlinjen senast ändrad genom riktlinje ECB/2003/16 (EUT L 69, 8.3.2004, s. 1).

*Artikel 3***Ikraftträdande**

Denna riktlinje träder i kraft den andra dagen efter det att den har antagits. Artikel 1 skall tillämpas från och med den 30 maj 2005.

*Artikel 4***Adressater**

Denna riktlinje riktar sig till de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 3 februari 2005.

På ECB-rådets vägnar
Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

BILAGA

"BILAGA I

GENOMFÖRANDET AV PENNINGPOLITIKEN I EUROOMRÅDET

Allmän dokumentation av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

Februari 2005

INNEHÅLL

	<i>sida</i>
Inledning	7
KAPITEL 1	
1. Översikt över det penningpolitiska styrsystemet	8
1.1 Europeiska centralbankssystemet	8
1.2 Eurosystemets mål	8
1.3 Eurosystemets penningpolitiska instrument	8
1.3.1 Öppna marknadsoperationer	8
1.3.2 Stående faciliteter	9
1.3.3 Kassakrav	9
1.4 Motparter	9
1.5 Underliggande värdepapper	10
1.6 Ändringar av styrsystemet	10
KAPITEL 2	
2. Godkända motparter	11
2.1 Allmänna urvalskriterier	11
2.2 Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner	11
2.3 Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter	12
2.4 Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl	12
KAPITEL 3	
3. Öppna marknadsoperationer	13
3.1 Reverserade transaktioner	13
3.1.1 Allmänt	13
3.1.2 Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	13
3.1.3 Långfristiga refinansieringstransaktioner	14
3.1.4 Finjusterande reverserade transaktioner	14
3.1.5 Strukturella reverserade transaktioner	15
3.2 Direkta köp/försäljningar av värdepapper	15
3.3 Emission av ECB:s skuldcertifikat	16
3.4 Valutaswappar	17
3.5 Inlåning med fast löptid	18
KAPITEL 4	
4. Stående faciliteter	19
4.1 Utlåningsfaciliteten	19
4.2 Inlåningsfaciliteten	20
KAPITEL 5	
5. Förfaranden	21
5.1 Anbudsförfaranden	21
5.1.1 Allmänt	21
5.1.2 Kalender för anbudsförfaranden	23
5.1.3 Tillkännagivande av anbudsvillkoren	23

	<i>sida</i>	
5.1.4	Motparternas förberedelser och avgivande av anbud	24
5.1.5	Förfarande vid tilldelningar	25
5.1.6	Tillkännagivande av tilldelningar	28
5.2	Förfarande vid bilaterala transaktioner	29
5.3	Avvecklingsförfaranden	30
5.3.1	Allmänt	30
5.3.2	Avveckling av öppna marknadsoperationer	30
5.3.3	Förfaranden vid dagens slut	31
 KAPITEL 6		
6.	Godtagbara värdepapper	32
6.1	Allmänt	32
6.2	Värdepapper i grupp ett	33
6.3	Värdepapper i grupp två	36
6.4	Riskkontrollåtgärder	38
6.4.1	Åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper	39
6.4.2	Åtgärder för riskkontroll av grupp två-värdepapper	42
6.5	Värderingsprinciper för underliggande värdepapper	44
6.6	Gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper	44
6.6.1	Korrespondentcentralbanksmodell	45
6.6.2	Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem	46
 KAPITEL 7		
7.	Kassakrav	47
7.1	Allmänt	47
7.2	Institut som omfattas av kassakravssystemet	47
7.3	Fastställande av kassakrav	48
7.4	Uppfyllande av kassakrav	49
7.5	Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen	51
7.6	Åsidosättande av kassakravet	51
 Bilagor		
Bilaga 1	Exempel på penningpolitiska transaktioner och förfaranden	52
Bilaga 2	Ordlista	63
Bilaga 3	Urval av motparter vid valutainterventioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål	71
Bilaga 4	System för inrapportering av Europeiska centralbankens finansmarknadsstatistik	72
Bilaga 5	Eurosystemets webbplatser	81
Bilaga 6	Förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter	82
 Förteckning över rutor, diagram och tabeller		
<i>Rutor</i>		
1.	Emission av ECB:s skuldcertifikat	16
2.	Valutaswappar	17
3.	Operativa steg i anbuds-förfaranden	21
4.	Tilldelningar vid anbud till fast ränta	25

	<i>sida</i>
5. Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta	26
6. Tilldelning av anbud på valutaswappar till rörlig kurs	27
7. Ytterligare steg mot en gemensam lista över godtagbara värdepapper	33
8. Riskkontrollåtgärder	38
9. Likvidtetskategorier för grupp-ett värdepapper	39
10. Värderingsavdrag (i procent) för grupp ett-värdepapper i förhållande till instrument med fasta kuponger och med nollkupongare	40
11. Värderingsavdrag (i procent) på instrument med omvänd rörlig ränta i grupp ett	40
12. Beräkning av tilläggsäkerheter	41
13. Värderingsavdrag (i procent) på grupp två-värdepapper	42
14. Kassakravsbas och kassakravsprocent	49
15. Beräkning av räntan på kassakravsmedel	50

Diagram

1. Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud	22
2. Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud	22
3. Korrespondentcentralbanksmodellen	45
4. Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem	46

Tabeller

1. Eurosystemets penningpolitiska operationer	10
2. Normala kontraktsg dagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner	23
3. Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer	31
4. Värdepapper godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner	36

Förkortningar

CCBM	korrespondentcentralbanksmodell (Correspondent Central Banking Model)
C.E.T.	centraleuropeisk tid
DVP	leverans mot betalning (delivery versus payment)
ECB	Europeiska centralbanken
ECBS	Europeiska centralbankssystemet
EEG	Europeiska ekonomiska gemenskapen
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EG	Europeiska gemenskapen
EMU	Ekonomiska och monetära unionen
EPM	ECB:s betalningsmekanism (European payment mechanism)
EU	Europeiska unionen
ISIN	internationellt identifikationsnummer för värdepapper (International Securities Identification Number)
KI	kreditinstitut
MFI	monetära finansinstitut
MMP	penningmarknadspapper (Money market paper)
NCB	nationell centralbank
RTGS	bruttoavvecklingssystem i realtid (Real-Time Gross Settlement)
SSS	värdepappersavvecklingssystem (Securities settlement system)
TARGET	bruttoavvecklingssystem för betalningar i euro (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer)
VPC	värdepapperscentral

Inledning

I detta dokument beskrivs det operativa styrsystem som Eurosystemet ⁽¹⁾ har valt för den gemensamma penningpolitiken i euroområdet. Dokumentet, som utgör en del av Eurosystemets rättsliga ram för penningpolitiska instrument och förfaranden, är avsett att vara en 'allmän dokumentation' av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden och syftar framför allt till att ge motparterna den information de behöver om Eurosystemets penningpolitiska styrsystem.

Denna 'allmänna dokumentation' medför inte i sig några rättigheter eller skyldigheter för motparterna. Rättsförhållandet mellan Eurosystemet och dess motparter fastställs genom tillämpliga avtal och föreskrifter.

Dokumentet är indelat i sju kapitel. Kapitel 1 innehåller en översikt över den operativa ramen för Eurosystemet penningpolitik. I kapitel 2 specificeras urvalskriterierna för motparter som deltar i Eurosystemets penningpolitiska operationer. I kapitel 3 beskrivs öppna marknadsoperationer, medan det i kapitel 4 redogörs för de stående faciliteter som är tillgängliga för motparterna. I kapitel 5 specificeras de förfaranden som tillämpas vid genomförandet av penningpolitiska operationer. I kapitel 6 definieras urvalskriterierna för de underliggande värdepapper som godtas vid penningpolitiska operationer. I kapitel 7 presenteras Eurosystemets kassakravssystem.

Bilagorna innehåller exempel på penningpolitiska operationer, en ordlista, kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valuta interventioner, en presentation av systemet för inrapportering av Europeiska centralbankens finansmarknadsstatistik, en förteckning över Eurosystemets webbplatser och en beskrivning av de förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om motparterna inte fullgör sina skyldigheter.

⁽¹⁾ ECB-rådet har enats om att använda termen 'Eurosystemet' för den sammansättning av centralbanker genom vilken Europeiska centralbankssystemet utför sina grundläggande uppgifter, dvs. de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

KAPITEL 1

1. ÖVERSIKT ÖVER DET PENNINGPOLITISKA STYRSYSTEMET

1.1 Europeiska centralbankssystemet

Europeiska centralbankssystemet (ECBS) består av Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i Europeiska unionens (EU) medlemsstater ⁽²⁾. ECBS fullgör sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan för ECBS). ECBS styrs av ECB:s beslutande organ. ECB-rådet utformar penningpolitiken, som verkställs av direktionen, i enlighet med rådets riktlinjer och beslut. I den utsträckning det anses möjligt och ändamålsenligt, och med ambitionen att säkerställa effektiva transaktioner, ska ECB anlita de nationella centralbankerna ⁽³⁾ för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska operationer. Eurosystemets penningpolitiska operationer skall genomföras på lika villkor i alla medlemsstater ⁽⁴⁾.

1.2 Eurosystemets mål

Huvudmålet för Eurosystemet är att upprätthålla prisstabilitet, i enlighet med artikel 105 i fördraget. Utan att åsidosätta detta mål skall Eurosystemet stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen. Eurosystemet skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning.

1.3 Eurosystemets penningpolitiska instrument

För att uppnå sina mål har Eurosystemet en uppsättning penningpolitiska instrument till sitt förfogande. Eurosystemets utför *öppna marknadsoperationer*, erbjuder *stående faciliteter* och ålägger kreditinstituten att hålla *kassakravsmedel* på konton i Eurosystemet.

1.3.1 Öppna marknadsoperationer

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning. Fem olika instrument är tillgängliga för Eurosystemet för att utföra öppna marknadsoperationer. Det viktigaste instrumentet är *reverserade transaktioner* (som baserar sig på repoavtal eller lån mot säkerhet). Eurosystemet kan också genomföra *direkta köp/försäljningar av värdepapper*, *emittera skuldcertifikat*, göra *valutamarknads-swappar* samt ta emot *inlåning med fast löptid*. ECB tar initiativet till öppna marknadsoperationer, beslutar vilka instrument som skall användas och på vilka villkor transaktionerna kan verkställas. De kan genomföras antingen genom standardiserade anbud, snabba anbud eller bilaterala förfaranden ⁽⁵⁾. Med hänsyn till syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i följande fyra kategorier (se även tabell 1):

- De *huvudsakliga refinansieringstransaktionerna* är regelbundna, likvidiserande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i veckan och normalt har en veckas löptid. Dessa transaktioner genomförs av de nationella centralbankerna genom standardiserade anbud. De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att uppfylla Eurosystemets syfte med öppna marknadsoperationer och de används för att tillgodose merparten av den finansiella sektorns finansieringsbehov.

⁽²⁾ Noteras bör att de nationella centralbankerna i de EU-medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) bibehåller sin penningpolitiska självständighet enligt sina nationella lagar och därför inte deltar i den gemensamma penningpolitiken.

⁽³⁾ I detta dokument avses med 'nationella centralbanker' centralbankerna i de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

⁽⁴⁾ I detta dokument avses med 'medlemsstater' de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

⁽⁵⁾ Olika förfaranden för att genomföra Eurosystemets öppna marknadsoperationer, dvs. standardiserade anbuds förfaranden, snabba anbuds förfaranden och bilaterala förfaranden, beskrivs i kapitel 5. *Standardiserade anbud* utförs inom en tidsram på högst 24 timmar räknat från tillkännagivandet av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar. Alla motparter som uppfyller de allmänna kriterierna enligt avsnitt 2.1 har rätt att delta i standardiserade anbuds förfaranden. *Snabba anbuds förfaranden* verkställs inom en tidsram på 90 minuter. Eurosystemet kan begränsa deltagandet i snabba anbuds förfaranden till en mindre krets av motparter. Med 'bilaterala förfaranden' avses alla förfaranden där Eurosystemet agerar direkt i förhållande till en eller flera motparter utan att använda anbuds förfaranden. Bilaterala förfaranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom ombud.

- *De långfristiga refinansieringstransaktionerna* är likviderande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i månaden med normalt tre månaders löptid. Syftet med dessa transaktioner är att ge motparterna ytterligare likviditet med längre löptid och de utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbudsförfaranden. Vid dessa transaktioner avser Eurosystemet i regel inte att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadens aktörer.
- *Finjusterande transaktioner* utförs vid behov i syfte att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, i synnerhet för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar på marknaden. Finjusterande transaktioner utförs huvudsakligen genom reverserade transaktioner, men de kan också göras genom direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutaswappar och inlåning med fast löptid. Valet av instrument och förfaranden för finjustering anpassas till rådande förhållanden och till de specifika mål som skall nås med transaktionerna. Finjusterande transaktioner utförs i regel av de nationella centralbankerna via snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden. ECB-rådet kan besluta om finjusterande bilaterala transaktioner, i undantagsfall, skall utföras av ECB.
- Eurosystemet kan också genomföra *strukturella transaktioner* genom att emittera skuldcertifikat, använda reverserade transaktioner och genomföra direkta köp/försäljningar av värdepapper. Med dessa transaktioner försöker ECB (regelbundet eller oregelbundet) påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn. De strukturella transaktionerna i form av reverserade transaktioner och emissioner av skuldcertifikat utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbud. Strukturella transaktioner i form av direkta köp/försäljningar av värdepapper utförs i form av bilaterala förfaranden.

1.3.2 Stående faciliteter

Syftet med stående faciliteter är att tillföra respektive dra in likviditet över natten, sända signaler om den allmänna inriktningen på penningpolitiken och sätta gränser för dagslåneräntans rörelser. Två stående faciliteter är tillgängliga för Eurosystemets motparter på deras eget initiativ, förutsatt att de uppfyller vissa villkor (se även tabell 1):

- Med *utlåningsfaciliteten* kan motparterna erhålla kredit över natten från de nationella centralbankerna mot godtagbara säkerheter. Under normala omständigheter finns det inga kreditbegränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten utom att de skall förfoga över tillräckligt med säkerheter. Räntan på utlåningsfaciliteten sätter normalt ett tak för marknadens dagslåneränta.
- Med *inlåningsfaciliteten* kan motparterna deponera medel över natten hos de nationella centralbankerna. Normalt finns det inga begränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten. Räntan på inlåningsfaciliteten sätter normalt ett golv för marknadens dagslåneränta.

De stående faciliteterna administreras decentraliserat av de nationella centralbankerna.

1.3.3 Kassakrav

Eurosystemets kassakravssystem är tillämpligt på kreditinstitut inom euroområdet och används primärt för att stabilisera penningmarknadsräntorna och skapa (eller förstärka) ett strukturellt likviditetsunderskott. Hur mycket medel varje institut måste ha inestående bestäms utifrån faktorer i institutets balansräkning. För att bidra till att stabilisera penningmarknadsräntorna låter Eurosystemets kassakravssystem instituten använda utjämningsbestämmeelser. Uppfyllandet av kassakravet beräknas på grundval av institutets genomsnittliga dagliga behållning på kassakravskontot under uppfyllandeperioden. På institutens kassakravsmedel betalas ränta enligt räntesatsen för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

1.4 Motparter

Utformningen Eurosystemets penningpolitiska styrsystem syftar till att säkerställa att en stor krets av motparter skall kunna delta. Institut som enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS är skyldiga att uppfylla kassakrav har rätt att utnyttja de stående faciliteterna och delta i öppna marknadsoperationer på grundval av standardiserade anbud. Eurosystemet kan begränsa det antal institut som får delta i finjusterande transaktioner. För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand. Vid valutamarknadsswappar för penningpolitiska ändamål används aktiva aktörer på valutamarknaden. Motparts-kretsen vid dessa transaktioner begränsas till de institut som har valts ut för Eurosystemets valutainterventioner och som är etablerade inom euroområdet.

1.5 **Underliggande värdepapper**

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS skall alla Eurosystemets kredittransaktioner (dvs. likviderande transaktioner) baseras på godtagbara säkerheter. Eurosystemet godkänner ett stort urval av värdepapper som säkerheter för sina transaktioner. De godtagbara säkerheterna indelas, främst för interna ändamål i Eurosystemet, i två grupper: grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper. Den här skillnaden kommer gradvis att fhasas ut under de kommande åren för att Eurosystemets ramverk för godtagbara säkerheter så småningom blir en enda lista över godtagbara säkerheter. Listan med grupp ett-värdepapper består i nuläget av omsättningsbara skuldinstrument som uppfyller av ECB fastställda harmoniserade kriterier för hela euroområdet. Listan med grupp två-värdepapper består av ytterligare värdepapper, avsedda för handel eller ej, som de nationella centralbankerna anser vara särskilt viktiga för sina nationella marknader och banksystem. Urvalskriterierna för värdepapperen fastställs av de nationella centralbankerna efter godkännande av ECB. Ingen skillnad görs mellan de två grupperna av värdepapper i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid olika slag av Eurosystemets penningpolitiska operationer (utom att grupp två-värdepapper i regel inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar av värdepapper). Godtagbara värdepapper kan användas vid gränsöverskridande transaktioner, genom korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM) eller genom godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i EU, som säkerheter för Eurosystemets olika typer av krediter⁽⁶⁾. Alla värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska operationer kan också användas som underliggande värdepapper vid intradagskrediter.

1.6 **Ändringar av styrsystemet**

ECB-rådet har rätt att när som helst ändra de instrument, villkor, kriterier och förfaranden som används för genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska operationer.

TABELL 1

Eurosystemets penningpolitiska operationer

Penningpolitiska transaktioner	Typer av transaktioner		Löptid	Frekvens	Förfarande
	Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Öppna marknadsoperationer					
Huvudsakliga refinansierings-transaktioner	Reverserade transaktioner	—	En vecka	Varje vecka	Standardiserade anbud
Långfristiga refinansierings-transaktioner	Reverserade transaktioner	—	Tre månader	Varje månad	Standardiserade anbud
Finjusterande transaktioner	— Reverserade transaktioner — Valutaswappar	— Reverserade transaktioner — Inlåning med fast löptid — Valutaswappar	Icke standardiserat	Oregelbundet	— Snabba anbud — Bilaterala förfarande
	Direkta köp av värdepapper	Direkta försäljningar av värdepapper	—	Oregelbundet	Bilaterala förfarande
Strukturella transaktioner	Reverserade transaktioner	Emission av skuldcertifikat	Standardiserat/ icke standardiserat	Regelbundet/ oregelbundet	Standardiserade anbud
	Direkta köp av värdepapper	Direkta försäljningar av värdepapper	—	Oregelbundet	Bilaterala förfarande
Stående faciliteter					
Utlåningsfacilitet	Reverserade transaktioner	—	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	
Inlåningsfacilitet	—	Inlåning	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	

⁽⁶⁾ Se avsnitt 6.6.1 och 6.6.2.

KAPITEL 2

2. GODKÄNDA MOTPARTER**2.1 Allmänna urvalskriterier**

Motparterna vid Eurosystemets penningpolitiska operationer måste uppfylla vissa urvalskriterier ⁽⁷⁾. Dessa kriterier har utformats i avsikt att ge en bred krets av institut tillträde till Eurosystemets penningpolitiska operationer, stärka likabehandlingen av institut över hela euroområdet och säkerställa att motparterna uppfyller vissa tillsynskrav och operativa krav:

- Endast de institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS kan godtas som motparter. Institut som är befriade från skyldigheterna enligt Eurosystemets kassakravssystem (se avsnitt 7.2) godkänns inte som motparter vid Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer.
- Motparterna måste vara finansiellt solida. De måste stå under EU/EES-harmoniserad tillsyn av nationella tillsynsmyndigheter ⁽⁸⁾. Finansiellt solida institut som står under en ickeharmoniserad nationell tillsyn av likvärdig standard kan emellertid godkännas som motparter, t.ex. filialer i euroområdet till institut som har sitt huvudkontor utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
- För att Eurosystemets penningpolitiska operationer skall kunna genomföras på ett effektivt sätt måste motparterna uppfylla de operativa kriterier som fastställs i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter.

Dessa allmänna urvalskriterier är enhetliga över hela euroområdet. Institut som uppfyller dessa urvalskriterier har rätt att:

- använda Eurosystemets stående faciliteter, och
- delta i Eurosystemets öppna marknadsoperationer som baseras på standardiserade anbud.

Ett institut har endast tillgång till Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer i form av standardiserade anbud via den nationella centralbanken i den medlemsstat där det är etablerat. Om ett institut har etablerat sig (huvudkontor eller filialer) i flera medlemsstater har varje enhet tillgång till dessa transaktioner via den nationella centralbanken i den medlemsstat där enheten är etablerad, men endast en enhet i varje medlemsstat (antingen huvudkontoret eller en namngiven filial) får lämna anbud.

2.2 Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner

För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

Vid penningpolitiska valutamarknadssvappar måste motparterna kunna utföra stora valutatransaktioner effektivt under alla marknadsförhållanden. Kretsen av motparter för valutamarknadssvappar motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner. Kriterierna och förfarandena vid urvalet av motparter för valutainterventioner beskrivs i bilaga 3.

Vid andra transaktioner som grundar sig på snabba anbud och bilaterala förfaranden (finjusterande reverserade transaktioner och inlåning med fast löptid) väljer varje nationell centralbank ut ett antal motparter bland de institut som är etablerade i medlemsstaten och uppfyller de generella urvalskriterierna för att bli motpart. Aktivitet på penningmarknaden är det viktigaste urvalskriteriet. Andra kriterier som kan komma att beaktas är t.ex. effektiviteten vid handlarbordet och potentialen att lämna anbud.

⁽⁷⁾ För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

⁽⁸⁾ Den harmoniserade tillsynen av kreditinstitut grundas på Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1), i dess ändrade lydelse.

Vid snabba anbud och bilaterala transaktioner använder de nationella centralbankerna endast de motparter som räknas till kretsen av finjusteringsmotparter. Om en nationell centralbank av operativa skäl inte vid varje transaktion kan handla med alla dessa finjusterande motparter, kommer urvalet av motparter i denna medlemsstat att basera sig på ett rotationsschema som garanterar lika möjligheter att delta.

ECB-rådet kan besluta om ECB i undantagsfall själv skall kunna utföra finjusterande, bilaterala transaktioner. Om ECB skulle utföra bilaterala transaktioner, skall ECB i sådana fall välja ut motparterna enligt ett rotationsschema bland de motparter inom euroområdet som uppfyller urvalskriterierna för snabba anbud och bilaterala transaktioner. Detta för att säkerställa att alla motparter har samma möjligheter att delta.

2.3 Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter

I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner⁽⁹⁾, Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4)⁽¹⁰⁾, rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver⁽¹¹⁾, i dess ändrade lydelse, samt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9)⁽¹²⁾, skall ECB besluta om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut om tillämpning av kassakraven. Relevanta sanktioner och förfaranderegler rörande deras tillämpning fastställs i ovannämnda förordningar. Vid grava åsidosättandet av skyldigheten att hålla kassakravsmedel kan Eurosystemet dessutom avstänga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter kan Eurosystemet utdöma straffavgifter för motparter eller avstänga dem från deltagande i öppna marknadsoperationer om de inte fullgör sina skyldigheter enligt de avtal och föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller av ECB) på det sätt som beskrivs nedan.

Detta gäller vid överträdelser av anbudsreglerna (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats den i en likvidiserande transaktion, eller om den inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats den i en likviditetsindragande transaktion), och av reglerna rörande bilaterala transaktioner (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper eller inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommit i bilaterala transaktioner).

Detta gäller även om en motpart överträder reglerna rörande användningen av underliggande värdepapper (om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, ej godtagbara eller inte får användas av motparten, t.ex. på grund av nära förbindelser mellan emittenten/borgensmannen och motparten eller för att värdepapperen är utgivna/garanterade av motparten), eller reglerna om förfaranden i slutet av dagen och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten (om en motpart som har ett negativt saldo på avvecklingskontot i slutet av dagen inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten).

Ett beslut om avstängning av en motpart som inte fullgör sina skyldigheter kan dessutom tillämpas på filialer till samma institut som ligger i andra medlemsstater. Om en sådan exceptionell åtgärd krävs med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär, t.ex. dess frekvens eller varaktighet, kan en motpart avstängas från alla kommande penningpolitiska operationer under en viss tidsperiod.

Straffavgifter som utdöms av nationella central banker vid överträdelser av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner, användning av underliggande värdepapper, förfaranden vid dagens slut eller villkor för tillträde till utlåningsfaciliteten beräknas enligt en på förhand angiven straffavgiftsskala (som fastställs i bilaga 6).

2.4 Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl

I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter kan Eurosystemet avstänga eller utesluta motparter från tillträde till penningpolitiska instrument av försiktighetsskäl.

⁽⁹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽¹⁰⁾ EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.

⁽¹¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

Dessutom kan avstängning eller utslutning av motparter vara befogat i vissa fall som rör en motparts 'uraktlåtenhet' enligt definitionen i de nationella centralbankernas avtal och föreskrifter.

KAPITEL 3

3. ÖPPNA MARKNADSOPERATIONER

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och för att sända signaler om penningpolitikens inriktning. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner, finjusterande transaktioner och strukturella transaktioner. När det gäller vilka instrument som används är reverserade transaktioner Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner, medan emission av skuldcertifikat används vid likviditetsdränerande strukturella transaktioner. Dessutom förfogar Eurosystemet över ytterligare tre instrument för finjusterande transaktioner: direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutamarknadsswappar och inlåning med fast löptid. I följande avsnitt beskrivs de specifika egenskaperna hos de olika typerna av öppna marknadsoperationer som Eurosystemet använder.

3.1 Reverserade transaktioner

3.1.1 Allmänt

a) Typ av instrument

Reverserade transaktioner avser transaktioner i vilka Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper genom repoavtal eller lämnar kredit mot godtagbara värdepapper som säkerhet. Reverserade transaktioner används för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner. Dessutom kan Eurosystemet använda reverserade transaktioner för strukturella och finjusterande transaktioner.

b) Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan utföra reverserade transaktioner antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till värdepapperet överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att värdepapperet förs tillbaka till låntagaren vid en framtida tidpunkt) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i värdepapperen, men låntagaren förblir ägare till dem under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om reverserade transaktioner på grundval av repoavtal specificeras i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank (eller av ECB). Arrangemangen för reverserade transaktioner som baseras på lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationella rättsordningar för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiseras.

c) Räntevillkor

Skillnaden mellan anskaffningspriset och återköpspriset i ett repoavtal motsvarar den upplupna räntan på det belopp som lånats upp eller lånats ut under transaktionens löptid, dvs. återköpspriset inkluderar den ränta som skall betalas. Räntan vid en repotransaktion som utförs i form av ett lån mot säkerhet bestäms genom användning av den specificerade räntan på kreditbeloppet under transaktionens löptid. Räntan på Eurosystemets reverserade transaktioner är enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen 'faktiskt antal dagar/360'.

3.1.2 Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är Eurosystemets viktigaste öppna marknadsoperationer. De spelar en nyckelroll när det gäller att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning. Med dem tryggas också största delen av den finansiella sektorns finansieringsbehov.

De operativa egenskaperna hos de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande transaktioner.

- De genomförs regelbundet varje vecka ⁽¹³⁾.
- De har i regel en löptid på en vecka ⁽¹⁴⁾.
- De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.
- De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).
- Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud på huvudsakliga refinansieringstransaktioner.
- Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

3.1.3 Långfristiga refinansieringstransaktioner

Eurosystemet genomför dessutom regelbundet refinansieringstransaktioner, normalt med en löptid på tre månader i syfte att tillfredsställa den finansiella sektorns finansieringsbehov på längre sikt. Dessa transaktioner svarar endast för en begränsad del av den totala refinansieringsvolymen. Vid dessa transaktioner avser Eurosystemet i regel inte att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadsaktörer. Följaktligen genomförs långfristiga refinansieringstransaktioner i regel i form av anbud till rörlig ränta och tidvis meddelar ECB volymen av tilldelningen vid kommande anbudsförfaranden. I undantagsfall kan Eurosystemet också genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner genom anbud till fast ränta.

De operativa egenskaperna hos de långfristiga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

- De är likvidiserande transaktioner.
- De genomförs regelbundet varje månad ⁽¹⁵⁾.
- De har i regel en löptid på tre månader ⁽¹⁶⁾.
- De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.
- De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).
- Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud vid de långfristiga refinansieringstransaktionerna.
- Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid långfristiga refinansieringstransaktioner.

3.1.4 Finjusterande reverserade transaktioner

Eurosystemet kan genomföra finjusterande öppna marknadsoperationer genom reverserade transaktioner. Finjusterande reverserade transaktioner används för att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, särskilt för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar. Eftersom snabba åtgärder kan komma att behövas på grund av oväntade förändringar på marknaden är det önskvärt att bibehålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av dessa transaktioner.

De operativa egenskaperna hos finjusterande reverserade transaktioner kan sammanfattas på följande sätt:

- De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.
- Deras frekvens är icke standardiserad.
- Deras löptid är icke standardiserad.

⁽¹³⁾ De huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktionerna genomförs enligt Eurosystemets på förhand offentliggjorda anbudskalender (se även avsnitt 5.1.2) som finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt Eurosystemets webbplats (bilaga 5).

⁽¹⁴⁾ Löptiden för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner kan variera tillfälligt, bl.a. på grund av nationella helgdagar i medlemsstaterna.

⁽¹⁵⁾ Se fotnot 13.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot 14.

- Likvidiserande finjusterande reverserade transaktioner utförs i regel genom snabba anbudsförfaranden, men kan också utföras genom bilaterala förfaranden (se kapitel 5).
- Likviditetsdränerande finjusterande reverserade transaktioner genomförs i regel genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.2).
- Dessa transaktioner utförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att finjusterande transaktioner i undantagsfall skall kunna utföras av ECB).
- Eurosystemet kan på basis av kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter som får delta i finjusterande reverserade transaktioner.
- Både grupp ett-värdepapper och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid finjusterande reverserade transaktioner.

3.1.5 Strukturella reverserade transaktioner

Eurosystemet kan genomföra öppna marknadsoperationer genom reverserade transaktioner i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn.

De operativa egenskaperna hos dessa transaktioner kan sammanfattas på följande sätt:

- De är likvidiserande transaktioner.
- Deras frekvens kan vara regelbunden eller oregelbunden.
- Deras löptid är icke standardiserad på förhand.
- De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).
- De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.
- Alla motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud vid strukturella reverserade transaktioner.
- Både grupp ett- och grupp två-värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid strukturella reverserade transaktioner.

3.2 Direkta köp/försäljningar av värdepapper

a) Typ av instrument

Med direkta köp/försäljningar av värdepapper avses transaktioner där Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper direkt på marknaden. Denna typ av transaktioner genomförs endast för strukturella och finjusterande ändamål.

b) Rättslig karaktär

Vid direkta köp/försäljningar av värdepapper övergår äganderätten fullständigt från säljaren till köparen utan samtidig överenskommelse om återföring av äganderätten. Direkta köp/försäljningar av värdepapper genomförs enligt marknadspraxis för det skuldinstrument som används vid transaktionen.

c) Prisvillkor

Vid beräkningen av priset tillämpar Eurosystemet den marknadspraxis som är mest utbredd för det skuldinstrument som används vid transaktionen.

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper kan sammanfattas på följande sätt:

- De kan vara likvidiserande (direkta köp) eller likviditetsdränerande (direkta försäljningar).

- Deras frekvens är icke standardiserad.
- De genomförs genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.2).
- De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att finjusterande direkta köp/försäljningar av värdepapper i undantagsfall får genomföras av ECB).
- Den motpartsrets som får delta i direkta köp/försäljningar av värdepapper är inte begränsad på förhand.
- I regel används endast grupp ett-värdepapper (se avsnitt 6.1) som underliggande värdepapper vid direkta köp/försäljningar.

3.3 Emission av ECB:s skuldcertifikat

a) Typ av instrument

ECB kan emittera skuldcertifikat i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn så att ett likviditetsunderskott skapas (eller förstärks) på marknaden.

b) Rättslig karaktär

Certifikaten utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren av certifikatet. Certifikaten emitteras och hålls i kontobaserad form och förvaras i värdepapperscentraler inom euroområdet. ECB har inte infört några begränsningar för handeln med certifikaten. Villkoren för ECB:s skuldcertifikat kommer att innehålla närmare bestämmelser om sådana certifikat.

c) Räntevillkor

Certifikaten emitteras diskonterade, vilket innebär att emissionspriset är lägre än det nominella värdet och på förfalldagen löses certifikatet in till nominellt värde. Skillnaden mellan emissionspriset och det nominella värdet är lika med räntan på det emitterade beloppet, enligt överenskommen räntesats, för certifikatets löptid. Den ränta som används är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen 'faktiskt antal dagar/360'. Beräkningen av emissionspriset beskrivs i ruta 1.

RUTA 1	
Emission av ECB:s skuldcertifikat	
Emissionsbeloppet är:	$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36000}}$
där:	
N =	Certifikatets nominella värde
r_1 =	Ränta (%)
D =	Certifikatets löptid (i dagar)
P_T =	Certifikatets emissionsbelopp

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos en emission av ECB:s skuldcertifikat kan sammanfattas på följande sätt:

- Skuldcertifikat emitteras i syfte att dra in likviditet från marknaden.
- Skuldcertifikat kan emitteras regelbundet eller oregelbundet.

- Skuldcertifikatens löptid är kortare än tolv månader.
- Skuldcertifikaten emitteras genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).
- Skuldcertifikaten bjuds ut och avvecklas decentraliserat av de nationella centralbankerna.
- Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna bud på köp av ECB:s skuldcertifikat.

3.4 Valutaswappar

a) Typ av instrument

Vid penningpolitiska valutaswappar köps (säljs) utländsk valuta mot euro avista med samtidig försäljning (köp) på termin. Valutamarknadsswappar används för finjusterande ändamål, i regel för att hantera likviditeten på marknaden och styra räntorna.

b) Rättslig karaktär

Penningpolitiska valutaswappar betecknar transaktioner i vilka Eurosystemet köper (eller säljer) euro avista mot utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka i en terminstransaktion på en fastställd återköpsdag. Närmare bestämmelser om valutamarknadsswappar ingår i de avtal som används av respektive nationell centralbank (eller av ECB).

c) Villkor för valuta och växelkurs

I regel utför Eurosystemet transaktioner endast i valutor med hög omsättning och i överensstämmelse med praxis på marknaden. Vid varje valutaswapp kommer Eurosystemet och motparterna överens om transaktionens swappunkter. Swappunkterna utgör skillnaden mellan terminskursen och avistakursen. Swappunkterna för euron gentemot den utländska valutan noteras enligt gängse marknadspraxis. Villkoren för växelkurserna vid valutaswappar anges i ruta 2.

RUTA 2

Valutaswappar

S = Avistaväxelkursen mellan euron (EUR) och valutan ABC (på kontraktsdagen för valutaswappen)

$$S = \frac{x \times ABC}{I \times EUR}$$

F_M = Terminsväxelkursen mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{I \times EUR}$$

Δ_M = Terminspunkter mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = Avistabeloppet för valutan $N(.)_M$ är terminsbeloppet för valutan:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ eller } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ eller } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

d) Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos valutaswappar kan sammanfattas på följande sätt:

- De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.
- Deras frekvens är icke standardiserad.
- Deras löptid är icke standardiserad.
- De genomförs genom snabba anbud eller bilaterala förfaranden (se kapitel 5).
- De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilaterala valutaswappar i undantagsfall får genomföras av ECB).
- Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 och bilaga 3 välja ut ett begränsat antal motparter för valutaswappar.

3.5 Inlåning med fast löptid

a) Typ av instrument

Eurosystemet kan erbjuda motparter möjlighet att göra insättningar med fast löptid och mot en viss ränta hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Inlåningen skall enligt planerna ske bara för finjusterande ändamål för att dra in likviditet från marknaden.

b) Rättslig karaktär

Inlåningen från motparterna gäller för en bestämd period och till en bestämd ränta. De nationella centralbankerna ställer inga säkerheter för inlåningen.

c) Räntevillkor

Räntan på inlåningen är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen 'faktiskt antal dagar/360'. Räntan erläggs när inlåningen förfaller till betalning.

d) Andra operativa egenskaper

Andra operativa egenskaper hos inlåning med fast löptid kan sammanfattas på följande sätt:

- Inlåningen syftar till att dra in likviditet.
- Frekvensen för inlåningen är icke standardiserad.
- Löptiden för inlåningen är icke standardiserad.
- Inlåningen genomförs i regel genom snabba anbud, men också bilaterala förfaranden är möjliga (se kapitel 5).
- Inlåningen genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilateral inlåning med fast löptid ⁽¹⁷⁾ i undantagsfall får genomföras av ECB).
- Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter för inlåningen med fast löptid.

⁽¹⁷⁾ Inlåning med fast löptid mottas på konton i de nationella centralbankerna även när ECB genomför sådana transaktioner centraliserat.

KAPITEL 4

4. STÅENDE FACILITETER

4.1 Utlåningsfaciliteten

a) Typ av instrument

Motparter kan använda utlåningsfaciliteten för att erhålla likviditet över natten från nationella centralbanker till en förutbestämd ränta mot godtagbara värdepapper (se kapitel 6). Faciliteten syftar till att tillfredsställa motparternas tillfälliga likviditetsbehov. Under normala omständigheter sätter räntan på faciliteten ett tak för dagslåneräntan. Villkoren för faciliteten är lika över hela euroområdet.

b) Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan tillföra likviditet via utlåningsfaciliteten antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till värdepapperet överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att värdepapperet förs tillbaka till låntagaren nästa bankdag) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i värdepapperen, men låntagaren förblir ägare till dem under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om repoavtal ingår i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank. Arrangemangen för att tillföra likviditet i form av lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationella rättsordningar för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiserats.

c) Tillträdesvillkor

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar när respektive nationella system för bruttoavveckling i realtid (RTGS) och berörda system för avveckling av värdepapper är öppna.

Vid slutet av varje bankdag betraktas motparternas ej avvecklade skuldpositioner, som avser intradagskrediter, gentemot de nationella centralbankerna automatiskt som en begäran att få tillträde till utlåningsfaciliteten. De förfaranden som tillämpas på användningen av utlåningsfaciliteten vid dagens slut beskrivs i avsnitt 5.3.3.

En motpart kan också få tillträde till utlåningsfaciliteten genom att sända in en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Begäran måste ha inkommit senast 30 minuter efter Targets faktiska stängningstid, som i regel är kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid), för att den nationella centralbanken skall hinna behandla den samma dag⁽¹⁸⁾,⁽¹⁹⁾. Stängningstiden för Targets systemet är i regel kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Tidsfristen för en begäran om tillträde till utlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet. I begäran skall anges kreditens belopp och säkerheterna skall specificeras, om sådana inte deponerats i förväg hos den nationella centralbanken.

Utöver kravet på tillräckliga godtagbara säkerheter finns ingen övre gräns på det belopp som kan erhållas från utlåningsfaciliteten.

⁽¹⁸⁾ I vissa medlemsstater håller kanske den nationella centralbanken (eller något av dess kontor) inte öppet för penningpolitiska operationer på vissa av Eurosystemets bankdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken är då skyldig att underrätta motparterna på förhand om vilka förfaranden som skall tillämpas för tillträde till inlåningsfaciliteten på en sådan helgdag.

⁽¹⁹⁾ Dagar då Target-systemet är stängt meddelas på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

d) Löptid och räntevillkor

Med den stående faciliteten erhåller motparten en kredit som löper över natten. Motparter som är direkt knutna till Target-systemet betalar tillbaka krediten nästa dag då det berörda nationella RTGS-systemet och det berörda avvecklingsystemet (avvecklingsystemen) för värdepapper öppnas.

Räntan på inlåningen tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt ränteberekningskonventionen 'faktiskt antal dagar/360'. ECB kan när som helst ändra räntan med effekt tidigast på Eurosystemets påföljande bankdag⁽²⁰⁾. Räntan på krediten skall betalas samtidigt som krediten återbetalas.

e) Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penningpolitiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för tillträde till faciliteten eller avstänga motparten från tillträdet till den.

4.2 Inlåningsfaciliteten

a) Typ av instrument

Motparterna kan göra insättningar över natten i nationella centralbanker. På insättningarna betalas en förutbestämd ränta. Under normala förhållanden utgör räntan på faciliteten ett golv för dagslåneräntan. Villkoren för inlåningsfaciliteten är lika över hela euroområdet⁽²¹⁾.

b) Rättslig karaktär

På insättningarna betalas en fast ränta. För inlåningen ges ingen säkerhet till motparterna.

c) Tillträdesvillkor⁽²²⁾

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar när respektive nationellt RTGS-system är öppet.

För att få tillträde till inlåningsfaciliteten skall motparten sända in en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Begäran måste ha inkommit senast 30 minuter efter Target's faktiska stängningstid, som i regel är kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid), för att den nationella centralbanken skall hinna behandla den samma dag. Stängningstiden för Target-systemet är i regel kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid)⁽²³⁾,⁽²⁴⁾. Tidsfristen för en begäran om tillträde till inlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet. I begäran skall anges det belopp som motparten önskar deponera.

För det belopp som en motpart önskar deponera under faciliteten finns ingen övre gräns.

d) Löptid och räntevillkor

Insättningarna har en löptid som sträcker sig över natten. Insättningar från motparter som deltar direkt i Target-systemet förfaller till betalning nästa öppnedag för det nationella RTGS-systemet vid den tidpunkt då detta system öppnas.

⁽²⁰⁾ Med 'Eurosystemets bankdagar' avses i detta dokument alla dagar då ECB och minst en nationell centralbank håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer.

⁽²¹⁾ Det kan förekomma operativa skillnader på grund av skillnader i kontostruktur i de nationella centralbankerna i euroområdet.

⁽²²⁾ På grund av skillnader i kontostruktur mellan de nationella centralbankerna kan ECB tillåta att de nationella centralbankerna tillämpar tillträdesvillkor som skiljer sig något från dem som avses här. De nationella centralbankerna skall tillhandahålla information om sådana eventuella avvikelser från de tillträdesvillkor som beskrivs i detta dokument.

⁽²³⁾ I vissa medlemsstater håller kanske den nationella centralbanken (eller något av dess kontor) inte öppet för penningpolitiska operationer på vissa av Eurosystemets bankdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken är då skyldig att underrätta motparterna på förhand om vilka förfaranden som skall tillämpas för tillträde till inlåningsfaciliteten på en sådan helgdag.

⁽²⁴⁾ Dagar då Target-systemet är stängt meddelas på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

Räntan på inlåningen tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt ränteberekningskonventionen 'faktiskt antal dagar/360'. ECB kan när som helst ändra räntan med effekt tidigast på Eurosystemets påföljande bankdag. Räntan på inlåningen betalas när insättningen förfaller till återbetalning.

e) Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penningpolitiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för tillträde till faciliteten eller avstänga motparten från tillträdet till den.

KAPITEL 5

5. FÖRFARANDEN

5.1 Anbudsförfaranden

5.1.1 Allmänt

Eurosystemets öppna marknadsoperationer utförs vanligen i form av anbudsförfaranden. Eurosystemets anbudsförfaranden sker i sex steg enligt förteckningen i ruta 3.

Eurosystemet använder två typer av anbudsförfaranden: standardiserade anbud och snabba anbud. Förfarandena vid standardiserade anbud och snabba anbud är identiska utom i fråga om tidsramen och motpartskretsen.

RUTA 3

Operativa steg i anbudsförfaranden

Steg 1	Tillkännagivande av anbudsvillkoren
	a. Meddelande av ECB via offentliga nyhetsbyråer
	b. Meddelande av nationella centralbanker via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till enskilda motparter
Steg 2	Motparternas förberedelser och inlämnande av anbud
Steg 3	Eurosystemet sammanställer anbuden
Steg 4	Tilldelningar och tillkännagivande av resultatet
	a. ECB:s beslut om tilldelningar
	b. Tillkännagivande av resultatet
Steg 5	Bekräftelse av enskilda tilldelningar
Steg 6	Avveckling av transaktionerna (se avsnitt 5.3)

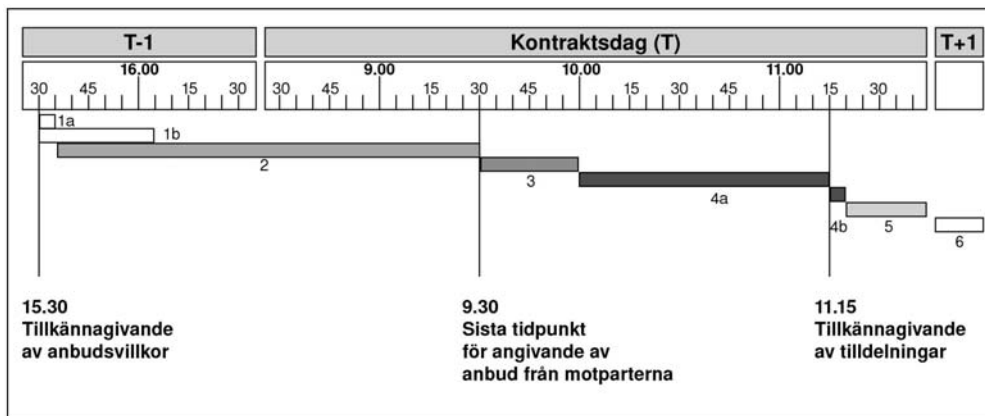
a) Standardiserade anbud

Standardiserade anbud utförs inom en tidsram på högst 24 timmar räknat från tillkännagivandet av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar (tiden mellan sista möjligheten att avge anbud och tillkännagivandet av tilldelningar är ca två timmar). Diagram 1 ger en översikt över den normala tidsramen för de operativa stegen vid standardiserade anbud. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, de långfristiga refinansieringstransaktionerna och de strukturella transaktionerna (förutom direkta köp/försäljningar av värdepapper) genomförs alltid genom standardiserade anbud. Motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna enligt avsnitt 2.1 får delta i standardiserade anbudsförfaranden.

DIAGRAM 1

Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud (ECB-tid [centraleuropeisk tid])

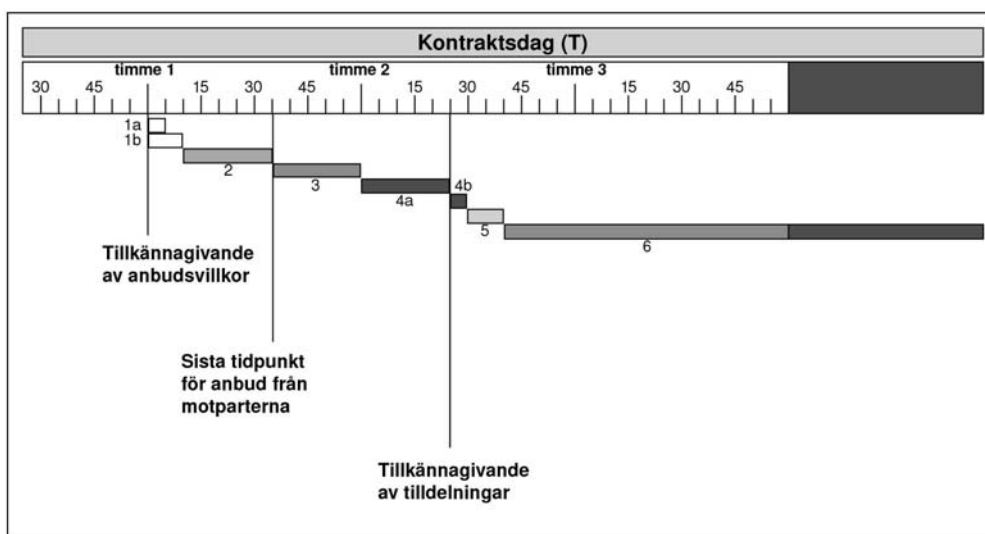
Anm.: Sifferhänvisningarna syftar på de operativa stegen i ruta 3.

b) Snabba anbud

Snabba anbud genomförs vanligen inom 90 minuter räknat från tillkännagivandet av anbudet. Bekräftelsen av enskilda tilldelningar sker omedelbart efter tillkännagivandet av resultatet. Den normala tidsramen för de operativa stegen vid snabba anbud specificeras i diagram 2. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner. Snabba anbud används enbart för genomförande av finjusterande transaktioner. Eurosystemet får, enligt de kriterier och förfaranden som fastställs i avsnitt 2.2, välja ut ett begränsat antal motparter för deltagande i snabba anbud.

DIAGRAM 2

Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud

Anm.: Sifferhänvisningarna syftar på de operativa stegen i ruta 3.

c) Anbud till fast ränta och anbud till rörlig ränta

Eurosystemet kan välja mellan anbud till fast ränta (volymbud) och anbud till rörlig ränta (räntebud). Vid anbud till fast ränta anger ECB räntan på förhand och de deltagande motparterna ger anbud på vilket belopp till den fasta räntan som de är villiga att köpa respektive sälja⁽²⁵⁾. Vid anbud till rörlig ränta ger motparterna anbud på både belopp och räntor till vilka de är villiga att handla med de nationella centralbankerna⁽²⁶⁾.

5.1.2 Kalender för anbudsförfaranden

a) Huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

De huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna genomförs enligt en preliminär kalender utgiven av Eurosystemet⁽²⁷⁾. Kalendern publiceras minst tre månader före ingången av det år den gäller. De normala kontraktsdagarna för de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna framgår av tabell 2. ECB:s mål är att se till att motparter i samtliga medlemsstater kan delta i de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna. Vid sammanställningen av kalendern för dessa transaktioner företar ECB därför nödvändiga justeringar av det normala schemat för att beakta nationella helgdagar i de enskilda medlemsstaterna.

TABELL 2

Normala kontraktsdagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

Transaktionstyp	Normal kontraktsdag (T)
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Varje tisdag
Långfristiga refinansieringstransaktioner	Sista onsdagen i varje kalendermånad ⁽¹⁾

⁽¹⁾ På grund av julhelgen genomförs december månads transaktion normalt en vecka tidigare, dvs. onsdagen före.

b) Strukturella transaktioner

Strukturella transaktioner genom standardiserade anbud genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. Normalt genomförs och avvecklas strukturella transaktioner emellertid endast under dagar som är NCB-bankdagar⁽²⁸⁾ i alla medlemsstater.

c) Finjusterande transaktioner

Finjusterande transaktioner genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. ECB kan besluta att genomföra och avveckla finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

5.1.3 Tillkännagivande av anbudsvillkoren

Eurosystemets standardiserade anbud tillkännages via nyhetsbyråer. Därutöver kan de nationella centralbankerna tillkännage anbudet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer. Det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren innehåller i regel följande information:

- Anbudsbegärens referensnummer.
- Datum för anbudsbegäran.
- Typ av transaktion (tillförsel eller indragning av likviditet och typ av penningpolitiskt instrument).

⁽²⁵⁾ Vid anbud på valutamarknadssvappar till fast kurs fastställer ECB transaktionens swappunkter och motparterna anger till vilket belopp i den valuta som hålls fast de är villiga att sälja (och terköpa) eller köpa (och sälja tillbaka) till ifrågakörande kurs.

⁽²⁶⁾ Vid anbud på valutamarknadssvappar till rörlig kurs lämnar motparterna anbud på ett belopp i den valuta som hålls fast och anger till vilken swappunktsnotering de är villiga att genomföra transaktionen.

⁽²⁷⁾ Kalendern för Eurosystemets anbudsförfaranden finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

⁽²⁸⁾ Med 'NCB-bankdag' avses i detta dokument alla dagar då den nationella centralbanken i en given medlemsstat håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer. I vissa medlemsstater kan filialer till den nationella centralbanken hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta motparterna i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

- Transaktionens löptid.
- Typ av förfarande (anbud till fast eller rörlig ränta).
- Metod vid tilldelningar ('holländsk' eller 'amerikansk' auktion enligt definitionerna i avsnitt 5.1.5 d).
- Avsedd transaktionsvolym (normalt endast vid långfristiga refinansieringstransaktioner).
- Fast ränta/pris/swappunkt (vid anbud till fast ränta).
- Lägsta/högsta accepterade ränta/pris/swappunkt (i förekommande fall).
- Transaktionens startdatum och förfallodag (när tillämpligt) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av skuldcertifikat).
- Berörda valutor och den valuta vars belopp hålls fast (vid valutaswappar).
- Referensavistakurs för uträkning av anbud (vid valutaswappar).
- Högsta anbudsgräns (i förekommande fall).
- Lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall).
- Lägsta tilldelningskvot (i förekommande fall).
- Tidsschema för inlämnande av anbud.
- Certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat).
- ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

För att öka öppenheten i sina finjusterande operationer lämnar Eurosystemet normalt offentlig information om snabba anbud på förhand. I undantagsfall kan ECB emellertid besluta att inte offentligt tillkännage snabba anbud i förväg. Vid tillkännagivande av snabba anbud följs samma förfarande som vid standardiserade anbud. Vid snabba anbud, oavsett om de tillkännages offentligt eller inte, kontaktar de nationella centralbankerna de utvalda motparterna direkt.

5.1.4 Motparternas förberedelser och avgivande av anbud

Motparternas anbud måste följa de anvisningar som de nationella centralbankerna tillhandahåller för den berörda transaktionen. Anbudet skall ges till den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat (huvudkontor eller filial). Anbudet från ett institut kan ges in endast av en enhet (antingen huvudkontoret eller en viss filial) i varje medlemsstat.

Vid anbud till fast ränta skall motparterna i sina anbud ange till vilket belopp de vill göra transaktioner med de nationella centralbankerna ⁽²⁹⁾.

Vid anbud till rörlig ränta skall motparterna lämna anbud på upp till tio olika räntor/priser/swappunkter. I varje anbud skall de ange till vilket belopp och till vilken ränta de är villiga att göra transaktioner med de nationella centralbankerna ⁽³⁰⁾, ⁽³¹⁾. Ränteanbudet skall uttryckas som multipler av 0,01 procentenheter. Vid anbud på valutaswappar till rörlig kurs noteras swappunkterna enligt normal marknadspraxis och anbudet måste uttryckas som multipler av 0,01 swappunkter.

⁽²⁹⁾ Vid anbud på valutamarknadsswappar till fast kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast.

⁽³⁰⁾ Vid emission av sina skuldcertifikat kan ECB bestämma att priset, och inte räntan, skall noteras i anbudet. Priserna skall då noteras som en procentsats av det nominella värdet.

⁽³¹⁾ Vid valutamarknadsswappar till rörlig kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast, samt motsvarande swappunkt.

För huvudsakliga refinansieringstransaktioner är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp skall uttryckas som multipler av 100 000 euro. Samma lägsta anbudsbelopp och multipelbelopp gäller för finjusterande och strukturella transaktioner. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje ränta/pris/swappunkt för sig.

För långfristiga refinansieringstransaktioner fastställer varje nationell centralbank ett lägsta anbudsbelopp på 10 000–1 000 000 euro. Anbud som överstiger det fastställda lägsta anbudsbeloppet skall uttryckas som multipler av 10 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.

ECB har rätt att sätta en högsta anbudsgräns för att undvika oproportionerligt stora anbud. Denna högsta anbudsgräns anges alltid i det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren.

Motparterna förväntas alltid vara i stånd att täcka de belopp som tilldelas dem med en tillräcklig volym godtagbara underliggande värdepapper⁽³²⁾. De avtal eller föreskrifter som tillämpas av ifrågavarande nationella centralbank medger straffavgifter i händelse av att en motpart inte kan leverera tillräckligt med underliggande värdepapper eller kontanta medel för avveckling av det belopp som den tilldelats i en anbudstransaktion.

Anbud kan återtas ända tills den utsatta tidsfristen har gått ut. Anbud som lämnas efter den tidsfrist som uppgetts i det offentliga tillkännagivandet beaktas inte. De nationella centralbankerna avgör om anbuden lämnats in på utsatt tid. De beaktar inte anbud från en motpart om summan av anbuden överstiger den högsta anbudsgräns som fastställs av ECB. De beaktar inte heller anbud som underskrider det lägsta anbudsbeloppet eller som underskrider eller överskrider eventuella lägsta respektive högsta accepterade ränta/pris/swappunkt. De nationella centralbankerna kan också underkänna anbud som är ofullständiga eller som inte följer den givna modellen. Förkastat ett anbud informerar ifrågavarande nationella centralbank motparten om beslutet innan tilldelningarna utförs.

5.1.5 Förfarande vid tilldelningar

a) Anbud till fast ränta

Tilldelningar vid anbud till fast ränta sker så att motparternas anbud först summeras. Om summan överstiger beloppet på den likviditet som totalt skall fördelas tillgodoses de ingivna anbuden proportionerligt enligt kvoten mellan beloppet att fördela och anbudens totalsumma (se ruta 4). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro. ECB kan också besluta att tilldela varje budgivare ett minimibelopp/minimikvot vid anbud till fast ränta.

RUTA 4

Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Tilldelningarnas andel (%) är:

$$all\% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Motpart i:s totala tilldelning är:

$$all_i = all\% \times (a_i)$$

där:

A = totalt belopp att fördela

n = totalt antal motparter

a_i = belopp som bjudits av motpart i

all% = tilldelningarnas andel

all_i = motpart i:s totala tilldelning

⁽³²⁾ Eller att avveckla i kontanta medel vid likviditetsdränerande transaktioner.

b) Anbud i euro till rörlig ränta

Vid tilldelningar i samband med likviderande anbud i euro till rörlig ränta förtecknas anbuden i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser. Anbuden med de högsta räntesatserna får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt lägre räntesatser tills den totala likviditeten fördelats. Skulle anbuden vid den lägsta accepterade räntenivån (marginalräntan) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (se ruta 5). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

RUTA 5

Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta

(exemplet avser anbud i form av räntor)

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan är:

$$all\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Motpart i:s tilldelning vid marginalräntan är:

$$all(r_m)_i = all\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Motpart i:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

r_s = motparternas ränteanbud s

n = totalt antal motparter

$a(r_s)_i$ = belopp som bjudits till ränta s (r_s) av motpart i

$a(r_s)$ = totalt belopp som bjudits till ränta s (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

r_m = marginalränta:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ vid en likviderande anbudstransaktion

$r_m \geq r_s \geq r_1$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

r_{m-1} = räntan före marginalräntan (sista räntan vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$r_{m-1} > r_m$ vid en likviderande anbudstransaktion

$r_m > r_{m-1}$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

$all\%(r_m)$ = tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan

$all\%(r_s)_i$ = motpart i:s tilldelning vid ränta s

all_i = motpart i:s totala tilldelning

Vid fördelningen i samband med likviditetsdränerande anbud till rörlig ränta (som kan användas vid emission av skuldcertifikat och mottagande av inlåning med fast löptid) förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser (eller fallande ordningsföljd utifrån erbjudna priser). Anbuden med de lägsta räntorna (högsta priserna) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt högre räntesatser (lägre prisanbud) tills den totala likviditeten har dragits in. Skulle anbuden vid den högsta accepterade räntnivån/det lägsta priset (dvs. marginalräntan/marginalpriset) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan/marginalpriset (se ruta 5). För emission av skuldcertifikat avrundas tilldelningarna till närmaste multipel av skuldcertifikatens nominella belopp. För likviditetsdränerande transaktioner avrundas tilldelningarna till närmaste euro.

ECB kan besluta att tilldela varje accepterad budgivare ett minimibelopp vid anbud till rörlig ränta.

c) Anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Vid tilldelningar i samband med likviderande anbud på valutaswappar till rörlig kurs förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna swappunktsnoteringar⁽³³⁾. Anbud med de lägsta swappunktsnoteringarna prioriteras och successivt högre swappunktsnoteringar accepteras tills hela det fastställda valutabeloppet har fördelats. Skulle vid den högsta accepterade swappunktsnoteringen (marginalswappunktsnoteringen) anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och vad som totalt erbjudits vid marginalswappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

RUTA 6

Tilldelningar av anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Motpart i:s tilldelning vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all(\Delta_m)_i = all\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Motpart i:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

Δ_s = motparternas swappunktsnotering s

n = totalt antal motparter

$a(\Delta)_i$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering s (Δ_s) av motpart i

⁽³³⁾ Swappunktsnoteringar förtecknas i stigande ordningsföljd med beaktande av noteringens tecken, vilket beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. Skulle räntan på den utländska valutan under swappens löptid överstiga motsvarande ränta på euron är swappunktsnoteringen positiv (handlas till premium, vilket innebär att eurons termskurs är starkare än avistakursen). Skulle däremot räntan på den utländska valutan vara lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ (handlas till discount, vilket innebär att eurons termskurs är svagare än avistakursen).

$a(\Delta_s)$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering s (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = marginalswappunktsnotering:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ vid en likviderande valutaswapp

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ vid en likviditetsdränerande valutaswapp

Δ_{m-1} = swappunktsnoteringen före marginalswappunktsnotering (sista swappunktsnotering vid vilken anbudet tillgodoses i sin helhet):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ vid en likviderande valutaswapp

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ vid en likviderande valutaswapp

$\text{all}(\Delta_m)$ = tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen

$\text{all}(\Delta)_i$ = motpart i 's tilldelning vid swappunktsnotering s

all_i = motpart i 's totala tilldelning

Vid tilldelningar i samband med likviditetsdränerande anbud på valutaswappar till rörlig kurs förtecknas anbudet i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna swappunktsnoteringar. Anbudet med de högsta swappunktsnoteringarna får tilldelning först och därefter successivt lägre swappunktsnoteringar tills hela det fastställda beloppet har fördelats. Skulle vid den lägsta accepterade swappunktsnoteringen (marginals wappunktsnoteringen) anbudet sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt erbjudits vid marginals wappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

d) Typ av förfarande

Vid anbud till rörlig ränta kan Eurosystemet tillämpa anbuds förfaranden med antingen en enhetlig ränta eller flera räntesatser (multipla räntor). Vid ett anbuds förfarande med en enhetlig ränta (holländsk auktion) är tilldelningsräntan/priset/swappunkten på alla accepterade anbud lika med marginalräntan/priset/swappunkten (dvs. vid vilken det totala beloppet att fördela uttöms). Vid ett anbuds förfarande med multipel ränta (amerikansk auktion) är tilldelningsräntan/priset/swappunkten densamma som den ränta/pris/swappunkt som erbjudits i de enskilda anbudet.

5.1.6 Tillkännagivande av tilldelningar

Resultatet av standardiserade anbud och snabba anbud tillkännages via nyhetsbyråer. Dessutom kan de nationella centralbankerna tillkännage resultatet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer. Det offentliga meddelandet om resultatet av anbudstilldelningen innehåller vanligen följande information:

- Anbuds begärans referensnummer.
- Datum för anbuds begäran.
- Typ av transaktion.
- Transaktionens löptid.
- Det totala belopp som Eurosystemets motparter bjudit.
- Antal anbudsgivare.

- Berörda valutor (vid valutaswappar).
- Totalt tilldelat belopp.
- Tilldelningarnas procentuella andel (vid anbud till fast ränta).
- Avistakurs (vid valutaswappar).
- Accepterad marginalränta/pris/swappunkt och tilldelningarnas procentuella andel vid marginalräntan/priset/swappunkten (vid anbud till rörlig ränta).
- Lägsta erbjudna ränta, högsta erbjudna ränta och vägd medelränta på accepterade anbud (vid auktioner med flera räntesatser).
- Transaktionens startdatum och förfalldag (när tillämpligt) eller instrumentets avvecklingsdag och förfalldag (vid emission av skuldcertifikat).
- Lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall).
- Lägsta tilldelningskvot (i förekommande fall).
- Certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat).
- ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

De nationella centralbankerna kommer att bekräfta de enskilda tilldelningarna direkt till de motparter som fått tilldelningar.

5.2 Förfarande vid bilaterala transaktioner

a) Allmänt

De nationella centralbankerna kan utföra transaktioner enligt bilaterala förfaranden⁽³⁴⁾. Dessa förfaranden kan användas för finjusterande öppna marknadsoperationer och strukturella direkta köp/försäljningar av värdepapper. Bilaterala förfaranden definieras i vid bemärkelse som förfaranden där Eurosystemet utför en transaktion med en eller flera motparter utan något anbuds förfarande. Det finns två typer av bilaterala förfaranden: transaktioner där motparterna kontaktas direkt av Eurosystemet och transaktioner som görs via börser och ombud.

b) Direkt kontakt med motparter

Vid detta förfarande kontaktar de nationella centralbankerna direkt en eller flera inhemska motparter, som utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. De nationella centralbankerna beslutar på basis av noggranna anvisningar från ECB om de skall ingå kontrakt med motparterna. Transaktionerna avvecklas via de nationella centralbankerna.

Om ECB-rådet beslutar att ECB själv (eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ), i undantagsfall, kan utföra bilaterala transaktioner skall förfarandena vid sådana transaktioner anpassas för detta. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i egenskap av ECB:s operativa organ) skall då direkt kontakta en eller flera motparter inom euroområdet, vilka utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i egenskap av ECB:s operativa organ) skall sedan fatta beslut om kontrakt med motparterna. Transaktionerna skall trots detta avvecklas decentraliserat via de nationella centralbankerna.

⁽³⁴⁾ ECB-rådet kan att besluta om finjusterande bilaterala transaktioner, i undantagsfall, också kan utföras av ECB.

Bilaterala transaktioner genom direkta kontakter med motparter kan förekomma vid reverserade transaktioner, direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutaswappar och inlåning med fast löptid.

c) Transaktioner som görs via börser och ombud

De nationella centralbankerna kan utföra direkta köp/försäljningar av värdepapper via börser och ombud. För dessa transaktioner är kretsen av motparter inte på förhand begränsad och förfarandena är anpassade till marknadspraxisen för de aktuella skuldförbindelserna. ECB-rådet kommer att besluta om ECB själv (eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ) i undantagsfall kan utföra finjusterande direkta köp/försäljningar via börser och ombud.

d) Tillkännagivande av bilaterala transaktioner

Bilaterala transaktioner tillkännages i regel inte offentligt i förväg. ECB kan dessutom besluta att inte alls tillkänna resultaten av bilaterala transaktioner offentligt.

e) Transaktionsdagar

ECB kan besluta att utföra och avveckla finjusterande bilaterala transaktioner under Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

Bilaterala direkta köp/försäljningar av värdepapper för strukturella ändamål utförs och avvecklas vanligen endast sådana dagar som är NCB-bankdagar i samtliga medlemsstater.

5.3 Avvecklingsförfaranden

5.3.1 Allmänt

Vid användning av Eurosystemets stående faciliteter eller deltagande i öppna marknadsoperationer avvecklas penningtransaktionerna via motparternas konton hos de nationella centralbankerna (eller via deras konton hos banker som deltar i Target-systemet). Penningtransaktionerna avvecklas först efter (eller samtidigt som) den slutliga överföringen av de underliggande värdepapperen. Det betyder att de underliggande värdepapperen antingen måste ha satts in i förväg på ett pantkonto hos de nationella centralbankerna eller att de avvecklas under dagen enligt principen leverans mot betalning. Överföringen av värdepapperen sker via motparternas värdepappersavvecklingskonton i värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav⁽³⁵⁾. Motparter som varken har pantkonto hos en nationell centralbank eller värdepappersavvecklingskonto i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav kan överföra de underliggande värdepapperen över ett korrespondentkreditinstituts värdepappersavvecklingskonto eller pantkonto.

Närmare bestämmelser om avvecklingsförfarandena fastställs i de avtal som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller ECB) för de enskilda penningpolitiska instrumenten. Avvecklingsförfarandena i de nationella centralbankerna kan i någon mån variera till följd av skillnader i nationell lag och operativ praxis.

5.3.2 Avveckling av öppna marknadsoperationer

Öppna marknadsoperationer baserade på standardiserade anbud (huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner och strukturella transaktioner) avvecklas vanligen under den första dagen efter kontraktsdagen när alla berörda nationella RTGS- och värdepappersavvecklingssystem är öppna. Principiellt har Eurosystemet för

⁽³⁵⁾ En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECBs webbplats (www.ecb.int).

avsikt att avveckla transaktionerna till följd av sina öppna marknadsoperationer samtidigt i alla medlemsstater med de motparter som har tillhandahållit tillräckliga säkerheter. På grund av operativa restriktioner och de tekniska egenskaperna hos värdepappersavvecklingssystemen kan tidsschemat under dagen för avvecklingen av öppna marknadsoperationer variera inom euroområdet. Avvecklingstidpunkten för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner sammanfaller vanligen med tidpunkten för återbetalning av en tidigare transaktion med motsvarande löptid.

Eurosystemet har för avsikt att avveckla öppna marknadsoperationer baserade på snabba anbud och bilaterala förfaranden på kontraktsdagen. Eurosystemet kan emellertid av operativa skäl då och då tillämpa andra avvecklingsdagar för dessa operationer, särskilt för direkta köp/försäljningar av värdepapper (för både finjusterande och strukturella ändamål) och valutaswappar (se tabell 3).

TABELL 3

Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer ⁽¹⁾

Penningpolitiskt instrument	Avvecklingsdag för transaktioner baserade på standardiserade anbud	Avvecklingsdag för transaktioner baserade på snabba anbud eller bilaterala förfaranden
Reverserade transaktioner	T+1 ⁽²⁾	T
Direkta köp/försäljningar av värdepapper	—	Enligt marknadspraxis för underliggande värdepapper
Emission av skuldcertifikat	T+1	—
Valutaswappar	—	T, T+1 eller T+2
Inlåning med fast löptid	—	T

⁽¹⁾ T är kontraktsdagen. Avvecklingsdagen skall vara en av Eurosystemets bankdagar.

⁽²⁾ Om den normala avvecklingsdagen för huvudsakliga eller långfristiga refinansieringstransaktioner inte är en bankdag kan ECB besluta om en annan avvecklingsdag, med möjlighet även till avveckling under samma dag. Avvecklingsdagarna för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner anges på förhand i Eurosystemets kalender för anbuds förfaranden (se avsnitt 5.1.2).

5.3.3 Förfaranden vid dagens slut

Förfarandena vid dagens slut fastställs i den dokumentation som behandlar de nationella RTGS-systemen och Target-systemet. Stängningstiden för Target-systemet är i regel kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Därefter accepteras inga betalningsuppdrag för avveckling via de nationella RTGS-systemen, dock fortsätter behandlingen av betalningsuppdrag som accepterats före stängningstiden. Motparternas anhållanden om att få utnyttja utlåningsfaciliteten eller inlåningsfaciliteten måste lämnas in till den berörda nationella centralbanken senast 30 minuter efter Target-systemets faktiska stängningstid ⁽³⁶⁾.

Negativa saldon på motparternas avvecklingskonton (i de nationella RTGS-systemen) efter kontrollförfarandena vid dagens slut uppfattas automatiskt som en anhållan om att få utnyttja utlåningsfaciliteten (se avsnitt 4.1).

⁽³⁶⁾ Tidsfristen för en begäran om tillträde till Eurosystemets stående faciliteter förlängs med ytterligare 30 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet.

KAPITEL 6

6. **GODTAGBARA VÄRDEPAPPER**6.1 **Allmänt**

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS får ECB och de nationella centralbankerna handla på finansmarknaderna, dvs. köpa och sälja värdepapper direkt eller genom repoavtal. Alla Eurosystemets kredittransaktioner skall vara baserade på tillfredsställande säkerheter. Följaktligen baseras alla Eurosystemets likvidiserande transaktioner på värdepapper som motparterna tillhandahåller antingen genom att äganderätten till värdepapperen överförs (vid direkta köp/försäljningar av värdepapper eller repoavtal) eller genom att värdepapperen ställs som pant (vid lån mot säkerhet)⁽³⁷⁾.

För att skydda Eurosystemet mot förluster i de penningpolitiska transaktionerna, garantera likabehandling av motparterna och öka den operativa effektiviteten måste underliggande värdepapper uppfylla vissa kriterier om de skall vara godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

Vid inledningen av Europeiska monetära unionen var det nödvändigt att beakta existerande skillnader i finansiella strukturer i medlemsstaterna. Följaktligen har en uppdelning gjorts, främst av interna skäl inom Eurosystemet, av värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner i två kategorier: grupp ett (tier one) och grupp två (tier two):

- Grupp ett (tier one) består av skuldförbindelser som är avsedda för handel och som uppfyller ECB:s enhetliga urvalskriterier för hela euroområdet.
- Grupp två (tier two) består av ytterligare värdepapper, avsedda för handel eller ej avsedda för handel, som är särskilt viktiga för nationella finansmarknader och banksystem och för vilka urvalskriterierna har fastställts av de nationella centralbankerna enligt vissa minimikrav från ECB. De särskilda urvalskriterier som de nationella centralbankerna tillämpar för grupp två skall godkännas av ECB.

Ingen skillnad görs mellan de två grupperna beträffande värdepappers kvalitet och deras godtagbarhet för olika typer av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner (med undantag av att värdepapper i grupp två normalt inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar). Värdepapper som godtas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner kan också användas som underliggande värdepapper vid intradagskredit.

Värdepapper i grupp ett och två underställs de åtgärder för riskkontroll som anges i avsnitt 6.4. Eurosystemets motparter får använda godtagbara värdepapper gränsöverskridande, dvs. de kan ta upp kredit från centralbanken i den medlemsstat i vilken de är etablerade mot värdepapper som finns i en annan medlemsstat (se avsnitt 6.6).

Eurosystemet arbetar för närvarande med att introducera en gemensam lista över säkerheter som godtas för Eurosystemets kreditoperationer (gemensamma listan). Den gemensamma listan introduceras gradvist och kommer så småningom att ersätta det nuvarande systemet med två grupper godtagbara säkerheter. De flesta kategorier av tillgångar som för närvarande godkänns som grupp två-värdepapper kommer att godkännas i den gemensamma listan. Det fåtal grupp två-tillgångar som inte är kvalificerade enligt godtagbarhetskriterierna för den gemensamma listan kommer så småningom att fasas ut.

Det första steget mot att upprätta den gemensamma listan omfattar följande åtgärder:

- a) En ny kategori av tidigare ej godtagbara säkerheter införs i grupp ett, dvs. skuldinstrument denominerade i euro utfärdade av enheter etablerade i de G10-länder som inte är del av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

⁽³⁷⁾ Likviditetsdränerande öppna marknadsoperationer som är gjorda genom direkta köp/försäljningar eller genom reverserade transaktioner baseras också på underliggande värdepapper. För underliggande värdepapper som används vid likviditetsdränerande reverserade transaktioner är godtagbarhetskriterierna desamma som de som tillämpas för underliggande värdepapper vid likvidiserande öppna marknadsoperationer i form av reverserade transaktioner. Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsdränerande transaktioner.

- b) Förfina de standarder som icke reglerade marknader måste uppfylla för att accepteras av Eurosystemet.
- c) Avföra aktier från grupp två-listor för de länder som i dagsläget anser dem vara godtagbara värdepapper.

Dessa ändringar gäller omedelbart och beskrivs i avsnitt 6.2 och 6.3. Eftersom de väntas innebära vissa ändringar till listan över godtagbara säkerheter har emellertid regler för utfasning från listan tagits fram. Skuldinstrument som är listade, noterade eller som handlas på icke reglerade marknader som inte bedömts vara acceptabla kommer att godkännas fram t.o.m. maj 2007.

Fler ändringar för att implementera den gemensamma listan kommer att följa senare (se ruta 7).

Ruta 7

Ytterligare steg mot en gemensam lista över godtagbara säkerheter

Som ett andra steg mot en gemensam lista över säkerheter har ECB-rådet givit principiellt klartecken till att på den gemensamma listan ta med banklån från samtliga euroländer samt även ej omsättbara privata skuldinstrument med säkerhet i inteckning, vilket för närvarande endast omfattar irländska skuldsedlar med säkerhet i inteckning. Exakta procedurer och tidplaner för banklåns godtagbarhet kommer att meddelas i god tid när alla frågor rörande implementering har ordnats.

Det kommer att säkerställas att ECB-rådets tidigare och framtida beslut rörande godtagbara säkerhet är konsekventa.

6.2 Värdepapper i grupp ett

ECB sammanställer och upprätthåller en förteckning över värdepapper i grupp ett. Förteckningen är offentlig ⁽³⁸⁾.

Skuldcertifikat som har emitterats av ECB upptas i förteckningen över värdepapper i grupp ett. Även skuldcertifikat emitterade av de nationella centralbankerna innan euron infördes i deras respektive medlemsstater inräknas i grupp ett.

Följande urvalskriterier tillämpas på övriga värdepapper i grupp ett (se även tabell 4):

- De måste vara skuldförbindelser som har a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp, och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är ven inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Denna förteckning offentliggörs och uppdateras dagligen på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

⁽³⁹⁾ Skuldförbindelser vars kapital och/eller ränta är efterställda andra skuldförbindelser som emittenten har utgivit (eller, beträffande strukturerade emissioner, är efterställda andra trancher av samma värdepappersmission) inkluderas ej i grupp ett.

- De måste uppfylla höga krav på kreditvärdighet. Vid bedömning om skuldförbindelserna uppfyller kreditvärdighetskraven beaktar ECB bl.a. den rating som tillhandahålls av ratinginstitut, garantier som ställts av finansiellt sunda borgensmän⁽⁴⁰⁾ och vissa institutionella kriterier som skulle garantera innehavarna av värdepapperen ett särskilt starkt skydd⁽⁴¹⁾.
- De måste vara överförbara i kontobaserad form.
- De måste vara deponerade/registrerade (emitterade) inom EES hos en centralbank eller en värdepapperscentral som uppfyller de minimikrav som fastställts av ECB. De måste hållas (avvecklas) inom euroområdet genom ett avvecklingskonto hos Eurosystemet eller i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller de standarder som fastställts av ECB (så att fullgörelse och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat i euroområdet). Om den värdepapperscentral där värdepapperet är emitterat inte är identiskt med det värdepappersavvecklingssystem där värdepapperet hålls måste de båda systemen var förbundna genom en av ECB godkänd förbindelse⁽⁴²⁾.
- De måste vara denominerade i euro⁽⁴³⁾.
- De måste vara emitterade (alternativt garanterade) av enheter som är etablerade inom europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)⁽⁴⁴⁾. Skuldinstrument får även vara utfärdade av enheter etablerade i G10-länder som inte är del av EES⁽⁴⁵⁾. I det senare fallet kan skuldinstrumenten bara godtas om Eurosystemet säkerställer att dess rättigheter på lämpligt vis skyddas i lag i respektive G-10-land som inte ingår i EES i enlighet med vad som fastställts av Eurosystemet. För detta ändamål måste ett rättsligt utlåtande i en form som är godtagbar för Eurosystemet lämnas in innan tillgången kan anses godtagbar.

⁽⁴⁰⁾ Borgensmän måste vara etablerade inom EES. En garanti bedöms godtagbar om borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garanterat utfärdarens åtaganden att betala kapital, ränta och andra belopp i samband med skuldinstrumenten till innehavarna av dessa tills de är helt lösta. Garantin skall vara omedelbart realiserbar vid första begäran (oberoende av den underliggande skuldförbindelsen). Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter skall antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid försummelse. Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin skall ske på lika villkor och ha samma prioriteringsgrad (pari passu) som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet. Garantin skall styras av lagen i en EU-medlemsstat och vara rättsligt giltig, bindande och realiserbar gentemot borgensmannen. Kravet på realiserbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmännen omfattas av och påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet. Om borgensmannen är etablerad inom ett annat behörighetsområde än det som omfattas av den lag som styr garantin skall den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den lag som borgensmannen omfattas av. En juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet måste lämnas in i en form som är godtagbar för Eurosystemet innan den tillgång som stöder garantin kan anses godtagbar. Den juridiska bekräftelsen skall lämnas in för granskning till den nationella centralbanken som anmäler en viss tillgång som stöd av garantin för att tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar. Den centralbank som anmäler en viss tillgång är vanligtvis centralbanken i det land där tillgången kommer att registreras, omsättas eller noteras. Om det förekommer registrering i flera förteckningar skall förfrågningar ställas till ECB Eligible Assets Hotline på Internetadressen Eligible-Assets.hotline@ecb.int. Kravet på en juridisk bekräftelse gäller inte garantier som lämnats för skuldinstrument med en enskild tillgångsrating eller garantier som lämnats av offentliga myndigheter med rätt att ta ut straffavgifter.

⁽⁴¹⁾ Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EGT L 375, 31.12.1985, s. 3, enligt ändring genom rådets direktiv 88/220/EEG av den 22.3.1988, EGT L 100, 19.4.1988, s. 31, direktiv 2001/107/EG av den 21 januari 2002, EGT L 41, 13.2.2002, s. 20, samt direktiv 2001/108/EG av den 21 januari 2002, EGT L 41, 13.2.2002, s. 35, godtas i grupp ett.

⁽⁴²⁾ En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECBs webbplats (www.ecb.int).

⁽⁴³⁾ Denominerade i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

⁽⁴⁴⁾ Kravet att den emitterande enheten måste vara etablerad inom EES eller i G10-länder utanför EES gäller inte internationella och överstatliga institut.

⁽⁴⁵⁾ G10-länder som inte är del av EES omfattar i dagsläget USA, Kanada, Japan och Schweiz.

- De måste vara registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽⁴⁶⁾, eller registrerade, noterade eller omsatta på vissa icke reglerade marknader som specificerats av ECB ⁽⁴⁷⁾. Eurosystemet har utarbetat tre principer, säkerhet, transparens och tillgänglighet ⁽⁴⁸⁾. Även marknadslikviditeten kan beaktas av ECB när den avgör enskilda skuldförbindelsers godtagbarhet.

Motparter skall inte erbjuda som underliggande värdepapper sådana skuldförbindelser som emitterats eller garanterats av motparten eller någon annan enhet med vilken motparten har nära förbindelser även om dessa värdepapper ingår i grupp ett ⁽⁴⁹⁾, ⁽⁵⁰⁾, ⁽⁵¹⁾.

Nationella centralbanker kan besluta att inte godkänna följande värdepapper även om värdepapperen ingår i grupp ett:

- Skuldförbindelser som förfaller till återbetalning före förfalldagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper ⁽⁵²⁾.
- Skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som inträffar före förfalldagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper.

Alla värdepapper i grupp ett skall användas gränsöverskridande inom hela euroområdet. Det betyder att alla motparter i euroområdet skall kunna använda sådana värdepapper antingen genom länkar till sina inhemska värdepappersavvecklingssystem eller genom andra godtagbara arrangemang för att kunna erhålla kredit från den nationella centralbanken i det land där motparten är etablerad (se avsnitt 6.6).

Värdepapperen i grupp ett är godtagbara för alla penningpolitiska transaktioner som är baserade på underliggande värdepapper, dvs. reverserade transaktioner och utlåning mot säkerhet och direkta köp/försäljningar av värdepapper och utlåningsfaciliteten.

⁽⁴⁶⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁷⁾ Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som inte helt uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv (85/611/EEG av den 20 december 1985, enligt ändring, godtas i grupp ett endast om de är registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument av den 21 april 2004.

⁽⁴⁸⁾ 'Säkerhet', 'transparens' och 'tillgänglighet' definieras av Eurosystemet endast med hänsyn till Eurosystemets funktion som förvaltare av säkerheter. Urvalsprocessen syftar inte till att bedöma den inneboende kvaliteten i de olika marknadernas speciella egenskaper. Principernas skall tolkas som: *Säkerhet* avser säkerhet vad gäller transaktioner, speciellt säkerhet om transaktioners giltighet och genomförbarhet. *Transparens* avser fri tillgång till information om marknadens regler för förfaranden och verksamhet, tillgångarnas finansiella kännetecken, prisbildningsmekanismen samt relevanta priser och kvantiteter (noteringar, räntor, handelsvolym, utestående belopp osv.). *Tillgänglighet* avser Eurosystemets möjlighet att delta i och ha tillgång till marknaden. En marknad är tillgänglig för hantering av säkerheter om dess regler för förfaranden och verksamhet ger Eurosystemet möjlighet att erhålla information och genomföra transaktioner när så behövs.

Eurosystemet avser att ompröva listan över icke reglerade marknader och publicera listan över godtagbara marknader minst en gång om året på ECB:s webbplats.

⁽⁴⁹⁾ I det fall en motpart använder värdepapper vilka inte (längre) är att betrakta som godtagbara säkerheter för en utestående kredit till följd av att de är utgivna/garanterade av motparten eller att en nära förbindelse existerar måste motparten omedelbart meddela detta förhållande till den berörda nationella centralbanken. Värdepapperen värderas till noll vid nästa värderingstillfälle och vid behov kommer krav på tilläggsäkerheter att ställas (se även bilaga 6). Dessutom måste motparten så snart som möjligt ta bort värdepapperen.

⁽⁵⁰⁾ Nära förbindelser innebär: en situation där motparten är förenad med skuldinstrumentens emittent genom att:

- a) motparten äger 20 % eller mer av emittentens kapital, eller ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av emittentens kapital, eller motparten och ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av emittentens kapital, eller
- b) emittenten äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller ett eller flera företag, där emittenten är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller emittenten och ett eller flera företag, där emittenten är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller
- c) en tredje part är majoritetsägare i både motpartens kapital och emittentens kapital, antingen direkt eller indirekt genom ett eller flera företag där en tredje part är majoritetsägare.

⁽⁵¹⁾ Denna bestämmelse är inte tillämplig på a) nära förbindelser mellan motparten och de offentliga myndigheterna i EES-länderna (inte heller när den offentliga myndigheten är borgensman för utfärdaren; b) handelsväxlar för vilka inte bara motparten utan också minst en annan enhet svarar (som inte är ett kreditinstitut); c) skuldförbindelser som till fullo uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985, enligt ändring, eller d) fall där skuldförbindelser skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer som är jämförbara med c).

⁽⁵²⁾ Om de nationella centralbankerna skulle tillåta användandet av instrument med en kortare löptid än de penningpolitiska transaktioner för vilka instrumenten utgör underliggande säkerheter är motparterna tvungna att byta ut dessa värdepapper på eller före förfalldagen.

6.3 Värdepapper i grupp två

Utöver de skuldförbindelser som uppfyller urvalskriterierna för grupp ett kan de nationella centralbankerna överväga att som godtagbara uppta ytterligare värdepapper, grupp två-värdepapper, som är av särskild betydelse för deras nationella finansmarknader och banksystem. Urvalskriterier för värdepapper i grupp två fastställs av de nationella centralbankerna enligt nedan nämnda minimikriterier. Särskilda nationella urvalskriterier för värdepapper i grupp två skall godkännas av ECB. De nationella centralbankerna sammanställer och upprätthåller nationella förteckningar över värdepapper i grupp två. Förteckningarna är offentliga ⁽⁵³⁾.

Värdepapper i grupp två måste uppfylla följande minimiurvalskriterier (se även tabell 4):

- De kan vara skuldförbindelser (avsedda för handel eller ej avsedda för handel) som har a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är även inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid.

Tabell 4

Värdepapper godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Kriterier	Grupp ett	Grupp två
Typ av värdepapper	— ECB:s skuldcertifikat — Andra skuldförbindelser avsedda för handel ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	— Skuldförbindelser avsedda för handel ⁽¹⁾ — Skuldförbindelser ej avsedda för handel ⁽¹⁾
Avvecklingsförfaranden	Värdepapperen måste deponeras centralt i kontobaserad form hos nationella centralbanker eller ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimistandarder	Värdepapperen måste vara lättillgängliga för den nationella centralbank som upptagit dem i sin grupp två-förteckning
Emittent	— Centralbanker — Offentlig sektor — Privat sektor ⁽³⁾ — Internationella och överstatliga institut	— Offentlig sektor — Privat sektor ⁽⁴⁾
Kreditvärdighet	Värdepapperet måste av ECB bedömas vara av hög kreditkvalitet (vilket kan innefatta en garanti av en borgensman i EES som bedöms vara finansiellt sund av ECB)	Tillgången måste bedömas vara av hög kreditkvalitet av den nationella centralbank som tagit upp värdepapperet i sin grupp två-förteckning (vilket kan innefatta en garanti av en borgensman i EES som bedöms vara finansiellt sund av den nationella centralbank som tagit upp värdepapperet i sin grupp två-förteckning)
Emittentens hemvist	EES och G10-länder som inte är del av EES ⁽⁵⁾	Euroområdet
Borgensmannens hemvist	EES	Euroområdet
Område där värdepapperen finns	— Utgivningplats: EES — Avvecklingsplats: Euroområdet ⁽⁶⁾	Euroområdet ⁽⁶⁾

⁽⁵³⁾ Dessa förteckningar offentliggörs och uppdateras dagligen på ECB:s webbplats (www.ecb.int). För värdepapper ej avsedda för handel i grupp två och skuldförbindelser med begränsad likviditet och vissa egenskaper får de nationella centralbankerna besluta att inte offentliggöra uppgifter om enskilda emissioner, emittenter/gäldenärer eller borgensmän i sina grupp två-förteckningar som publiceras, men ge annan information för att säkerställa att motparter i hela euroområdet lätt kan fastställa om ett bestämt värdepapper är godtagbart.

Kriterier	Grupp ett	Grupp två
Valuta	Euro ⁽⁷⁾	Euro ⁽⁷⁾
Gränsöverskridande användning	Ja	Ja

- ⁽¹⁾ De måste båda ha a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp, och b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong; ii) en fast kupong; eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara baserad på en förändring i emittentens egen rating. Vidare är inflationsindexerade värdepapper godtagbara. Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid.
- ⁽²⁾ Skuldförbindelser vars kapital och/eller ränta är efterställda andra skuldförbindelser som emittenten har utgivit (eller, beträffande strukturerade emissioner, är efterställda andra trancher av samma värdepappersemission) inkluderas ej i grupp ett.
- ⁽³⁾ Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985, enligt ändring, godtas i grupp ett. Skuldförbindelser emitterade av kreditinstitut som inte helt uppfyller dessa kriterier kan accepteras i grupp ett endast om de är registrerade eller noterade på en reglerad marknad enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG.
- ⁽⁴⁾ Skuldförbindelser som emitterats av kreditinstitut och som inte helt uppfyller kriterierna enligt artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG, i dess ändrade lydelse, är i regel inte godtagbara för grupp två. ECB kan emellertid ge nationella centralbanker rätt att uppta sådana värdepapper i sina grupp två-förteckningar med beaktande av vissa villkor och restriktioner.
- ⁽⁵⁾ Kravet att den emitterande enheten måste vara etablerad inom EES eller i G10-länder utanför EES gäller inte internationella och överstatliga institut.
- ⁽⁶⁾ Så att genomförande och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat i euroområdet.
- ⁽⁷⁾ Denominerade i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

- De måste vara skuldförbindelser som emitterats (eller garanterats) ⁽⁵⁴⁾ av sådana enheter som av den nationella centralbank som har upptagit värdepapperen i sin grupp två-förteckning bedömts vara finansiellt sunda. De måste vara lättillgängliga för den nationella centralbank som har upptagit värdepapperen i sin grupp två-förteckning.
- De måste finnas inom euroområdet (så att genomförande och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat inom euroområdet).
- De måste vara denominerade i euro ⁽⁵⁵⁾.
- De måste vara emitterade (alternativt garanterade) av enheter som är etablerade inom euroområdet.

Motparter skall inte erbjuda som underliggande värdepapper sådana skuldförbindelser som emitterats eller garanterats av motparten eller någon annan enhet med vilken motparten har nära förbindelser även om värdepapperen ingår i grupp två ⁽⁵⁶⁾, ⁽⁵⁷⁾, ⁽⁵⁸⁾.

Nationella centralbanker kan besluta att inte godkänna följande värdepapper trots att de ingår i grupp två:

- Skuldförbindelser som förfaller till återbetalning före förfallodagen för de penningpolitiska transaktioner för vilka de används som underliggande värdepapper ⁽⁵⁹⁾, eller
- Skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som inträffar före förfallodagen för den penningpolitiska transaktion för vilken de används som underliggande värdepapper.

⁽⁵⁴⁾ Borgensmän måste vara etablerade i euroområdet. För övriga krav se fotnot 40 i detta kapitel.

⁽⁵⁵⁾ Denominerade i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

⁽⁵⁶⁾ Se fotnot 49 i detta kapitel.

⁽⁵⁷⁾ Se fotnot 50 i detta kapitel.

⁽⁵⁸⁾ Se fotnot 51 i detta kapitel.

⁽⁵⁹⁾ Se fotnot 52 i detta kapitel.

Alla grupp två-värdepapper skall användas gränsöverskridande i hela euroområdet. Det betyder att alla Eurosystemets motparter skall kunna använda sådana värdepapper antingen genom länkar till sina inhemska värdepappersavvecklingssystem eller genom andra godtagbara arrangemang för att kunna erhålla kredit från den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad (se avsnitt 6.6).

Grupp två-värdepapper är godtagbara för reverserade öppna marknadsoperationer och för utlåningsfaciliteten. De används emellertid i regel inte vid Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper.

6.4 Riskkontrollåtgärder

Åtgärder för riskkontroll tillämpas på de underliggande värdepapperen i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för att skydda Eurosystemet mot risken för finansiella förluster i händelse av att värdepapperen måste avyttras till följd av en motparts betalningsförsummelse. De åtgärder för riskkontroll som står till Eurosystemets förfogande beskrivs i ruta 8.

RUTA 8

Riskkontrollåtgärder

Eurosystemet tillämpar följande metoder för riskkontroll:

— Värderingsavdrag

Eurosystemet tillämpar värderingsavdrag (valuation haircuts) vid värderingen av underliggande värdepapper. Det betyder att värdepapperet värderas till marknadsvärde minus en viss procentsats (haircut).

— Marginalsäkerhet (marknadsvärdering)

Eurosystemet kräver att marknadsvärdet justerat för värderingsavdraget på de underliggande värdepapper som används vid likviderande reverserade transaktioner upprätthålls. Det innebär att motparterna måste ställa tilläggssäkerheter (eller tillföra kontanter) om värdet på de underliggande värdepapperen enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå (dvs. begäran om tilläggssäkerheter). På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de underliggande värdepapperen, till följd av att deras värde stiger, överstiger en viss nivå. (De beräkningsformler som är relevanta i samband med en begäran om tilläggssäkerheter beskrivs i ruta 12).

Eurosystemet tillämpar inte för närvarande följande metoder för riskkontroll:

— Initial säkerhetsmarginal

Eurosystemet får tillämpa initial säkerhetsmarginal vid sina likviderande reverserade transaktioner. Åtgärden innebär att motparterna skall tillhandahålla underliggande värdepapper med ett värde som minst är lika stort som den likviditet som Eurosystemet tillhandahåller plus en marginal.

— Limiter avseende emittenter/låntagare eller borgensmän

Eurosystemet kan tillämpa limiter i exponeringen gentemot emittenter/låntagare eller borgensmän.

— Tilläggsgarantier

Eurosystemet kan kräva tilläggsgarantier av finansiellt solida enheter för att acceptera vissa värdepapper.

— Uteslutande

Eurosystemet kan utesluta vissa värdepapper från sina penningpolitiska transaktioner.

6.4.1 Åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper

Eurosystemet tillämpar särskilda riskkontrollåtgärder beroende på vilken typ av värdepapper som motparten ställer som säkerhet. Lämpliga åtgärder för riskkontroll av grupp ett-värdepapper fastställs av ECB. Åtgärderna för riskkontroll av grupp ett-värdepapperen är i stort sett harmoniserade inom euroområdet⁽⁶⁰⁾. I riskkontrollen av grupp ett-värdepapper ingår följande centrala element:

- Säkerheter som är godtagbara för grupp ett är tilldelade en av fyra kategorier av minskande likviditet, baserade på emittentklassificering och typ av tillgång. Fördelningen av godtagbara värdepapper i de fyra likviditetskategorierna anges i ruta 9.

RUTA 9			
Likviditetskategorier för grupp-ett värdepapper ⁽¹⁾			
Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV
Statliga skuldinstrument	Lokala och regionala myndigheters skuldinstrument	Skuldinstrument av traditionell s.k. Pfandbrief-typ	Värdepapper med bakomliggande tillgångar ⁽²⁾
Skuldinstrument som givits ut av centralbanker ⁽³⁾	Skuldinstrument av typen Jumbo Pfandbrief ⁽⁴⁾	Kreditinstituts skuldinstrument	
	Agenturers skuldinstrument ⁽⁵⁾	Skuldinstrument som givits ut av företag och andra emittenter ⁽⁵⁾	
	Överstatliga skuldinstrument		

⁽¹⁾ I allmänhet bestämmer emittentgruppklassificeringen likviditetskategorin. Alla värdepapper med bakomliggande tillgångar ingår dock i likviditetskategori IV, oavsett emittentens klassificering och skuldinstrument av typen Jumbo Pfandbrief ingår i kategori II, till skillnad från andra skuldinstrument som givits ut av kreditinstitut vilka ingår i kategori III.

⁽²⁾ Värdepapper med bakomliggande tillgångar omfattas av likviditetskategori IV oavsett emittentens klassificering.

⁽³⁾ Skuldcertifikat som givits ut av ECB och skuldinstrument som givits ut av de nationella centralbankerna innan euron antagits i deras respektive medlemsstater ingår i likviditetskategori I.

⁽⁴⁾ Endast instrument med en emissionsvolym på över 500 miljoner euro, för vilka minst två market makers regelbundet anger sälj- och köpkurser ingår i klassen för instrument av typen Jumbo Pfandbrief.

⁽⁵⁾ Endast värdepapper som givits ut av emittenter som klassificerats som agenturer av ECB ingår i likviditetskategori II. Värdepapper som givits ut av andra agenturer ingår i kategori III.

⁽⁶⁰⁾ På grund av olika förfaranden i medlemsstaterna i fråga om motparternas sätt att leverera underliggande värdepapper till de nationella centralbankerna (i form av en pool av säkerheter som pantsatts hos den nationella centralbanken eller som repoavtal baserade på enskilda värdepapper som specificeras för varje transaktion) kan vissa skillnader förekomma beträffande tidpunkten för värderingen och andra operativa åtgärder i systemet.

- På enskilda skuldförbindelser tillämpas särskilda värderingsavdrag. Vid användning av värderingsavdrag dras en viss procentsats av från marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen. Dessa avdrag varierar enligt den återstående löptiden och kupongräntan för skuldförbindelserna som beskrivs i rutorna 10 och 11.

RUTA 10									
Värderingsavdrag (i procent) för grupp ett-värdepapper i förhållande till instrument med fasta kuponger och med nollkupongare									
Likviditetskategorier									
Återstående löptid (år)	Kategori I		Kategori II		Kategori III		Kategori IV		
	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	2	2	
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	3,5	3,5	
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	5,5	6	
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	6,5	7	
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	8	10	
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	12	18	

- De värderingsavdrag som tillämpas för alla instrument med fast kupongvärde eller noll kupongvärde beskrivs i ruta 10 ⁽⁶¹⁾.
- De värderingsavdrag som tillämpas för alla instrument med omvänd rörlig ränta i grupp ett är samma för alla likviditetsklasser och anges i ruta 11.

RUTA 11	
Värderingsavdrag (i procent) på instrument med omvänd rörlig ränta i grupp ett	
Återstående löptid (år)	Omvända kupongräntor
0-1	2
1-3	7
3-5	10
5-7	12
7-10	17
> 10	25

- Det värderingsavdrag som används för skuldinstrument med kuponger med rörlig ränta ⁽⁶²⁾ är det som används för instrument med fasta kuponger med en löptid på noll till ett år i likviditetskategorin i vilket instrumentet ingår.

⁽⁶¹⁾ Värderingsavdragen för värdepapper med fasta kuponger kan även användas för skuldinstrument vars kupong är kopplad till en förändring i emittentens egen rating eller till inflationsindexerade värdepapper.

⁽⁶²⁾ En räntebetalning betraktas som en utbetalning till rörlig ränta om kupongen är kopplad till en referensräntesats och om räntestöringsperioden för den kupongen inte är längre än ett år. Räntebetalningar med en räntestöringsperiod som är längre än ett år behandlas som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är skuldinstrumentets återstående löptid.

- De åtgärder för riskkontroll som används för ett skuldinstrument med mer än en typ av räntebetalning beror endast på räntebetalningarna under instrumentets återstående löptid. Värderingsavdraget för sådana instrument fastställs på samma nivå som de värderingsavdrag som gäller för skuldinstrument med samma återstående löptid och räntebetalning av en typ som förekommer under instrumentets återstående löptid övervägs.
- Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsdränerande transaktioner.
- Beroende på såväl lagstiftning som nationella operativa system tillåter de nationella centralbankerna en pool av underliggande värdepapper och/eller kräver öronmärkning av de värdepapper som använts i varje enskild transaktion. I ett poolningssystem tillhandahåller motparterna en pool av värdepapper för att täcka de krediter som erhållits från centralbanken med avsikten att enskilda värdepapper inte kopplas till enskilda kredittransaktioner. Vid öronmärkning är varje kredittransaktion däremot kopplad till särskilda identifierbara värdepapper.
- Värdepapperen värderas dagligen. Varje dag beräknar de nationella centralbankerna värdet på kravet av underliggande värdepapper med beaktande av ändringar i utestående kreditvolym, värderingsprinciperna i avsnitt 6.5 och nödvändiga värderingsavdrag.
- Om värdepapperen efter värderingen inte överensstämmer med de krav som beräknats på värderingsdagen orsakar detta en begäran om säkerhetsutjämning. För att minska behovet av säkerhetsutjämningar kan centralbankerna införa tröskelvärden. Tröskelvärdet är då 0,5 % av den tillförda likviditeten. Beroende på lagstiftningen kan de nationella centralbankerna kräva att säkerhetsutjämningarna utförs antingen genom tillförsel av extra värdepapper eller genom kontantbetalningar. Faller marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen under det lägre tröskelvärdet, blir motparterna tvungna att tillhandahålla ytterligare värdepapper (eller kontanter). Om marknadsvärdet på de underliggande värdepapperen till följd av omvärdering däremot överskrider det övre tröskelvärdet lämnar den nationella centralbanken tillbaka de överskjutande värdepapperen (eller kontanterna) till motparten (se ruta 12).

RUTA 12

Beräkning av tilläggsäkerheter

Det totala värdet av godtagbara värdepapper J (för $j = 1$ till J ; värde $C_{j,t}$ vid tidpunkt t) som en motpart skall ställa som säkerhet för likvidiserande transaktioner I (för $i = 1$ till I ; värde $L_{i,t}$ vid tidpunkt t) beräknas med formeln:

$$\sum_{i=1}^I L_{i,t} \leq \sum_{j=1}^J (1 - h_j) C_{j,t} \quad (1)$$

där:

h_j är värderingsavdraget på godtagbart värdepapper j .

τ avser tiden mellan värderingarna. Vid tidpunkten $t + \tau$ blir skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter:

$$M_{t+\tau} = \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} - \sum_{j=1}^J (1 - h_j) C_{j,t+\tau} \quad (2)$$

Beroende på hur systemen för förvaltning av säkerheter är upplagda hos de nationella centralbankerna kan de också kalkylera med den upplupna räntan på det återstående kreditbeloppet.

Begäran om tilläggsäkerheter utlöses endast om skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter överstiger en viss tröskelpunkt.

$k = 0,5 \%$ markerar tröskelpunkten. I ett öronmärkningssystem ($I=1$), utlyses begäran när:

$M_{t+\tau} > k \cdot L_{i,t+\tau}$ (motparten betalar tilläggsäkerheter till den nationella centralbanken) eller

$M_{t+\tau} < -k \cdot L_{i,t+\tau}$ (den nationella centralbanken betalar tilläggsäkerheten till motparten).

I ett poolningssystem måste motparten lämna in ytterligare säkerheter om:

$$M_{t+\tau} > k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau}$$

Omvänt kan intradagskrediten (IDC) som är tillgänglig för motparten i ett poolningssystem uttryckas som:

$$IDC = -M_{t+\tau} + k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} \text{ (vid positivt värde)}$$

I såväl öronmärkningssystem- som poolningssystemet säkerställer en begäran om tilläggsäkerheter att förhållandet enligt (1) ovan återställs.

- I ett poolningssystem kan motparterna dagligen byta ut underliggande värdepapper.
- Vid öronmärkning kan byte av underliggande värdepapper medges av nationella centralbanker.
- ECB kan när som helst bestämma sig för att stryka enskilda skuldförbindelser från förteckningen över godtagbara grupp ett-värdepapper ⁽⁶³⁾.

6.4.2 Åtgärder för riskkontroll av grupp två-värdepapper

Lämpliga åtgärder för riskkontroll av grupp tvåvärdepapper föreslås av den nationella centralbank som har tagit upp värdepapperen i sin grupp två-förteckning. Tillämpningen av nationella centralbankers åtgärder för riskkontroll är underställd ECB:s godkännande. Eurosystemets mål är att garantera likabehandling av grupp två-värdepapper i hela euroområdet genom införande av lämpliga åtgärder för riskkontroll. De värderingsavdrag som tillämpas på grupp två-värdepapper i detta system återspeglar de särskilda risker som är förknippade med värdepapperen och avdragen är minst lika stringenta som för grupp ett-värdepapper. Grupp två-värdepapper klassificeras i tre olika avdragsgrupper, vilka avspeglar deras olika egenskaper och likviditet. Likviditetsgrupper och värderingsavdrag för värdepapper i grupp två beskrivs i ruta 13.

RUTA 13

Värderingsavdrag (i procent) på grupp två-värdepapper

1. Värderingsavdrag (i procent) på skuldinstrument med begränsad likviditet avsedda för handel ⁽¹⁾:

Återstående löptid (år)	Fast kupong	Nollkupong
0-1	2	2
1-3	3,5	3,5
3-5	5,5	6
5-7	6,5	7
7-10	8	10
>10	12	18

Värderingsavdrag på instrument med omvänd rörlig ränta som ingår i grupp två:

Värderingsavdragen för omvända instrument med rörlig ränta som ingår i grupp två är samma som för omvända instrument med rörlig ränta som ingår i grupp ett.

⁽⁶³⁾ Om en skuldförbindelse används i en av Eurosystemets kredittransaktioner vid den tidpunkt då den stryks från förteckningen över grupp ett-värdepapper måste den avlägsnas inom 20 bankdagar från det att den ströks från förteckningen.

2. Värderingsavdrag (i procent) på skuldinstrument med begränsad likviditet och särskilda egenskaper:

Återstående löptid (år)	Fast kupong	Nollkupong
0-1	4	4
1-3	8	8
3-5	15	16
5-7	17	18
7-10	22	23
>10	24	25

3. Värderingsavdrag på skuldinstrument ej avsedda för handel:

Handelsväxlar: 4 % på instrument med en återstående löptid på upp till sex månader.

Banklån: 12 % på lån med en återstående löptid på upp till sex månader.
22 % på lån med en återstående löptid på mellan sex månader och två år.

Skuldebrev med säkerhet i inteckning: 22 %.

⁽¹⁾ Det bör erinras om att även om skuldinstrument som utfärdas av kreditinstitut som inte fullt ut uppfyller kriterierna i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG) av den 20 december 1985, enligt ändring, normalt inte är godkända för att tas med i grupp två-förteckningar får ECB ge nationella centralbanker tillstånd att ta med sådana värdepapper i sina grupp två-förteckningar på vissa villkor och med vissa begränsningar. För sådana instrument tillämpas ett tillägg på 10 % på grupp två-värderingsavdraget.

Klassificering av grupp tvåvärdepapper i någon av de följande avdragsgrupperna föreslås av de nationella centralbankerna och måste godkännas av ECB:

1. Skuldinstrument med begränsad likviditet avsedda för handel:

Flertalet grupp två-värdepapper faller inom denna kategori. Även om det kan finnas vissa skillnader när det gäller graden av likviditet är värdepapperen i regel likartade på så sätt att de har en liten sekundärmarknad, att priserna kanske inte noteras dagligen och att normalstora transaktioner kan ge upphov till prisseffekter.

2. Skuldinstrument med begränsad likviditet och särskilda egenskaper:

Värdepapper som, även om de uppvisar vissa aspekter av omsättbarhet, samtidigt kräver extra tid för att likvideras på marknaden. Detta är fallet med värdepapper som i regel inte är omsättbara men som har särskilda egenskaper som medför viss omsättbarhet, bl.a. auktionsförfaranden (om det är nödvändigt att likvidera värdepapperen) och dagliga prisnoteringar.

3. Skuldinstrument ej avsedda för handel:

Dessa instrument är i praktiken ej omsättbara och har därför liten eller ingen likviditet.

För grupp tvåvärdepapper med kuponger med rörlig ränta och skuldinstrument med mer än en typ av räntebe-
taling, gäller samma regler som för grupp ett-värdepapper om inte annat anges av ECB ⁽⁶⁴⁾.

De nationella centralbankerna tillämpar (i förekommande fall) samma tröskelpunkt för en begäran om tilläggs-
säkerheter för grupp två-värdepapper som för grupp ett-värdepapper. De nationella centralbankerna får dessutom
tillämpa *begränsningar* på sitt godkännande av grupp tvåtillgångar och de får kräva *tilläggsгарантиer* samt de får när
som helst besluta sig för att *stryka* enskilda värdepapper från sina grupp två-förteckningar.

⁽⁶⁴⁾ För vissa grupp två-värdepapper med inslag av räntestruktur varvid justeringen görs på ett tydligt och klart sätt i enlighet med mark-
nadsnormer och med ECB:s godkännande är den relevanta löptiden lika med räntestrukturlöptiden.

6.5 Värderingsprinciper för underliggande värdepapper

Då värdet fastställs på de underliggande värdepapper som används i reverserade transaktioner tillämpar Eurosystemet följande principer:

- För varje värdepapper som är avsett för handel och som är godtagbart för grupp ett eller grupp två fastställer Eurosystemet en enda referenspriskälla. Det betyder också att för värdepapper som registreras, noteras eller omsätts på mer än en marknadsplats används endast en av dessa som priskälla för det berörda värdepapperet.
- För varje referensmarknad definierar Eurosystemet det mest representativa priset, som används för beräkning av marknadsvärden. Om mer än ett pris noteras används det lägsta priset (vanligen köpkursen).
- Värdet på värdepapper avsedda för handel beräknas utifrån det mest representativa priset under bankdagen före värderingsdagen.
- I avsaknad av ett representativt pris på ett visst värdepapper under bankdagen före värderingsdagen används det senaste kontraktspriset. Om inget kontraktspris är känt fastslår den nationella centralbanken ett pris med beaktande av det senaste identifierade priset på värdepapperet på referensmarknaden.
- Marknadsvärdet på en skuldförbindelse beräknas inklusive upplupen ränta.
- Överförs betalningen till motparten försäkras sig centralbankerna om att transaktionen till fullo täcks av tillräckliga underliggande värdepapper innan överföringen sker. De nationella centralbankerna skall se till att den ekonomiska verkan blir densamma som om betalningen överfördes på betalningsdagen ⁽⁶⁵⁾.
- För grupp två-värdepapper ej avsedda för handel fastställer den nationella centralbank som har tagit upp värdepapperet särskilda värderingsprinciper.

6.6 Gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper

Eurosystemets motparter skall kunna använda godtagbara värdepapper gränsöverskridande i hela euroområdet, dvs. de kan få kredit från den nationella centralbanken i den medlemsstat där de är etablerade mot värdepapper som finns i en annan medlemsstat. Underliggande värdepapper kan användas gränsöverskridande vid avveckling av alla typer av transaktioner där Eurosystemet tillhandahåller likviditet mot godtagbara värdepapper.

En mekanism har utvecklats av de nationella centralbankerna (och av ECB) som skall garantera att alla godtagbara värdepapper som emitterats/deponerats i euroområdet kan användas gränsöverskridande. Denna modell benämns korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM – correspondent central banking model), där de nationella centralbankerna fungerar som depåhållare ('korrespondenter') för varandra (och för ECB) av värdepapper som accepterats i deras nationella förvarings- eller avvecklingssystem. Särskilda procedurer kan användas för värdepapper ej avsedda för handel eller grupp två-värdepapper som har en begränsad likviditet och särskilda egenskaper som inte kan överföras via ett värdepappersavvecklingssystem ⁽⁶⁶⁾. CCBM kan användas för att ställa säkerheter för alla typer av kredittransaktioner som genomförs av Eurosystemet. Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen användas för gränsöverskridande överföring av värdepapper ⁽⁶⁷⁾.

⁽⁶⁵⁾ Nationella centralbanker kan besluta att inte godta underliggande värdepapper vid reverserade transaktioner där dessa utgörs av skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som uppstår i perioden fram till förfallodagen för den penningpolitiska transaktionen i fråga (se avsnitt 6.2 och 6.3).

⁽⁶⁶⁾ Närmare information finns i broschyren 'Korrespondent-centralbanksmodellen' som är tillgänglig på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

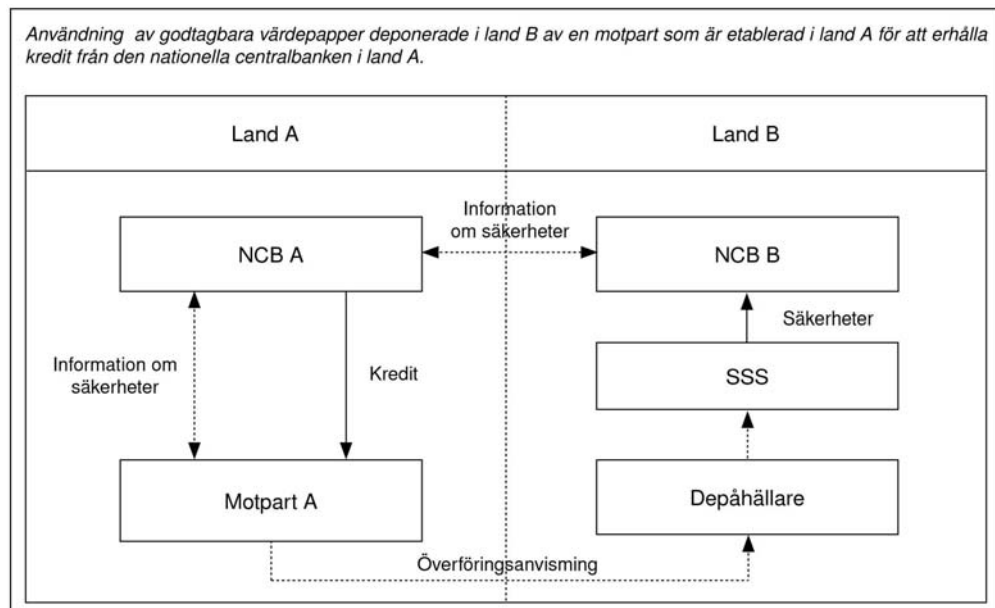
⁽⁶⁷⁾ Godtagbara värdepapper kan användas genom ett centralbanks-konto i ett värdepappersavvecklingssystem i ett annat land än det där den berörda centralbanken är belägen om Eurosystemet har godkänt utnyttjandet av ett sådant konto. Fr.o.m. augusti 2000 har Central Bank and Financial Services Authority of Ireland fått tillstånd att öppna ett sådant konto hos Euroclear. Detta konto kan utnyttjas för alla godtagbara värdepapper som placerats hos Euroclear, dvs. inbegripet godtagbara värdepapper som överförts till Euroclear via godtagbara förbindelser.

6.6.1 Korrespondentcentralbanksmodell

Korrespondentcentralbanksmodellen illustreras i diagram 3.

DIAGRAM 3

Korrespondentcentralbanksmodellen

Alla nationella centralbanker upprätthåller värdepapperskonton hos varandra med tanke på gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper. Det exakta förfarandet inom CCBM beror på om de godtagbara värdepapperen är öronmärkta för varje enskild transaktion eller om de hålls i en pool av underliggande värdepapper⁽⁶⁸⁾.

- I ett system med öronmärkning instruerar motparten (vid behov via sin egen depåhållare), så snart som dess begäran om kredit har godtagits av den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad (dvs. hemlandscentralbanken), värdepappersavvecklingssystemet i det land där dess värdepapper förvaras att överföra värdepapperen till centralbanken i det landet för hemlandets centralbanks räkning. När hemlandets centralbank har informerats av korrespondentcentralbanken om att säkerheterna har mottagits, överför den medlen till motparten. Centralbankerna överför inte medlen förrän de är säkra på att motparternas värdepapper har mottagits av korrespondentcentralbanken. Om det finns behov att uppfylla vissa tidsgränser vid avvecklingen kan motparten eventuellt deponera värdepapper i förväg hos korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning med hjälp av CCBM-förfaranden.
- I ett poolningssystem kan motparten när som helst överföra värdepapper till korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning. Då centralbanken i hemlandet har informerats av korrespondentcentralbanken om att värdepapperen har mottagits registrerar den värdepapperen på motpartens poolningskonto.

Motparterna har tillträde till CCBM från kl. 9.00 till kl. 16.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid) alla Eurosystemets bankdagar. En motpart som vill utnyttja CCBM måste anmäla detta till den nationella centralbank från vilken den önskar ta emot kredit – dvs. hemlandets centralbank – före kl. 16.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Motparten måste vidare se till att säkerheter för penningpolitiska operationer överförs till kontot i korrespondentcentralbanken senast kl. 16.45 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Uppdrag eller överföringar som inte uppfyller dessa tidsfrister

⁽⁶⁸⁾ Se broschyren 'Korrespondentcentralbanksmodellen' för närmare förklaringar.

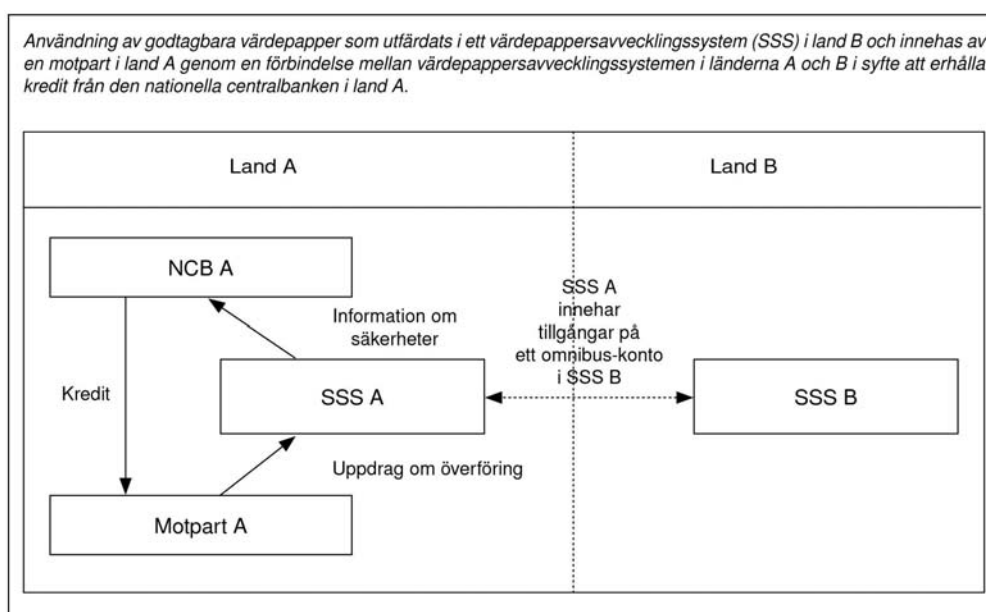
kommer att behandlas först påföljande bankdag. När motparterna räknar med att behöva anlita CCBM sent under dagen bör de om möjligt leverera värdepapperen i förväg (dvs. deponera dem i förväg). I undantagsfall eller för penningpolitiska syften kan ECB besluta att förlänga öppettiden för CCBM till Targets stängningstid.

6.6.2 Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU utnyttjas för gränsöverskridande överföringar av värdepapper.

DIAGRAM 4

Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingssystem gör det möjligt för en deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem att inneha värdepapper som utfärdats i ett annat värdepappersavvecklingssystem, utan att vara deltagare i detta andra värdepappersavvecklingssystem. Innan dessa förbindelser kan användas för att överföra säkerheter för Eurosystemets kredittransaktioner måste de utvärderas och godkännas mot standarderna för användning av värdepappersavvecklingssystem i EU ⁽⁶⁹⁾, ⁽⁷⁰⁾.

Ur Eurosystemets perspektiv fyller CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU samma funktion, nämligen att låta motparter använda säkerheter på ett gränsöverskridande sätt. Båda gör det alltså möjligt för motparter att använda säkerheter för att erhålla kredit från centralbanken i hemlandet, även om denna säkerhet har utfärdats i ett annat lands värdepappersavvecklingssystem. CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen fyller denna funktion på olika sätt. I CCBM handlar det om ett gränsöverskridande förhållande mellan de nationella centralbankerna. De fungerar som depåhållare för varandra. När det gäller förbindelserna handlar det om ett gränsöverskridande förhållande mellan värdepappersavvecklingssystemen. De kan öppna omnibuskonton hos varandra. Tillgångar som deponeras hos en korrespondentcentralbank kan bara användas för att ställa säkerhet för Eurosystemets kredittransaktioner. Tillgångar som innehas genom en förbindelse kan användas för Eurosystemets kredittransaktioner och för varje annat ändamål som väljs av motparten. När förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen används håller motparterna tillgångarna på sina egna konton hos värdepappersavvecklingssystemet i sitt hemland och behöver därför inte någon depåhållare.

⁽⁶⁹⁾ Den uppdaterade förteckningen över godtagbara förbindelser finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

⁽⁷⁰⁾ Se ECB:s webbplats (www.ecb.int), 'Standards for the use of EU securities settlement systems in ESCB credit operations', januari 1998.

KAPITEL 7

7. **KASSAKRAV** ⁽⁷¹⁾7.1 **Allmänt**

ECB kräver att kreditinstitut skall hålla kassakravsmedel på konton i nationella centralbanker inom ramen för Eurosystemets kassakravssystem. Den rättsliga ramen för detta system är fastställt i artikel 19 i stadgan för ECBS, rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ⁽⁷²⁾ och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ⁽⁷³⁾. Tillämpningen av förordning ECB/2003/9 säkerställer att villkoren för Eurosystemets kassakravssystem är enhetliga inom hela euroområdet.

Hur mycket medel varje institut måste ha inestående bestäms utifrån kassakravsbasen. Eurosystemets kassakravssystem tillåter att motparterna tillämpar ett utjämningsystem som innebär att det är tillräckligt om parterna uppfyller kassakravet som genomsnittligt saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut under uppfyllandeperioden. På institutens kassakravsmedel betalas ränta enligt räntesatsen för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Eurosystemets kassakravssystem används primärt för att uppnå följande penningpolitiska syften:

— *Stabilisering av penningmarknadsräntorna*

Utjämningsystemet i Eurosystemets kassakravssystem skall tjäna till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att jämna ut effekterna av tillfälliga rörelser i likviditeten på marknaden.

— *Skapande eller förstärkande av ett strukturellt likviditetsunderskott*

Eurosystemets kassakravssystem bidrar till att skapa eller förstärka ett strukturellt likviditetsunderskott. Detta kan hjälpa Eurosystemet att bli effektivare i sin uppgift att tillföra likviditet på marknaden.

I sin tillämpning av kassakravet skall ECB handla i överensstämmelse med de mål för Eurosystemet som fastställs i artikel 105.1 i fördraget och artikel 2 i stadgan för ECBS, bl.a. principen om att undvika betydande, icke önskvärda effekter i fråga om undanträngning eller disintermediering.

7.2 **Institut som omfattas av kassakravssystemet**

Med stöd av artikel 19.1 i stadgan för ECBS kräver ECB att kreditinstituten i medlemsstaterna håller kassakravsmedel. Detta innebär att filialer inom euroområdet till institut som har sitt säte utanför euroområdet också är underkastade Eurosystemets kassakrav. Däremot tillämpas Eurosystemets kassakrav inte på filialer utanför euroområdet till kreditinstitut som är etablerade inom euroområdet.

Institut undantas automatiskt från kassakrav från och med starten av den uppfyllandeperiod inom vilken institutets auktorisation återkallas eller upphör, eller inom vilken ett beslut fattas av domstol eller annan behörig myndighet i en medlemsstat att institutet ska försättas i likvidation. Enligt rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 och förordning ECB/2003/9 kan ECB dessutom på icke-diskriminerande grunder undanta institut från deras skyldigheter enligt Eurosystemets kassakravssystem om syftena med systemet inte uppfylls genom att dessa skyldigheter åläggs just dessa institut. Beslutet om sådana undantag baseras på något (eller flera) av följande kriterier:

— institutet driver verksamhet för ett speciellt.

— institutet driver inte aktiv bankrörelse i konkurrens med andra kreditinstitut.

⁽⁷¹⁾ Innehållet i detta kapitel ges enbart för kännedom.

⁽⁷²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽⁷³⁾ EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

— institutets inlåning är i sin helhet öronmärkt för regionalt och/eller internationellt utvecklingsbistånd.

ECB för en förteckning över institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem. ECB offentliggör också en förteckning över institut som befriats från sina skyldigheter enligt Eurosystemets kassakravssystem av andra skäl än att de är föremål för rekonstruktion ⁽⁷⁴⁾. Motparterna kan mot förteckningen kontrollera om skulderna avser institut som själva är kassakravspflichtiga. Förteckningarna, som är offentliga efter stängning på Eurosystemets sista bankdag varje kalendermånad, kan användas som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar den kalendermånad som inleds två månader senare. Den förteckning som publiceras i slutet av februari skulle alltså vara giltig för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar i april.

7.3 Fastställande av kassakrav

a) Kassakravsbas och kassakravspocent

Kassakravsbasen för ett institut fastställs i förhållande till poster i institutets balansräkning. Balansräkningsdata inrapporteras till de nationella centralbankerna inom den allmänna ramen för ECB:s finansmarknadsstatistik (se avsnitt 7.5) ⁽⁷⁵⁾. För institut som har full rapporteringsskyldighet används ställningen vid slutet av en given kalendermånad som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar två kalendermånader därefter. Den kassakravsbas som beräknas utifrån balansräkningarna från slutet av februari skulle till exempel användas för att beräkna de kassakrav som motparterna skall uppfylla under den uppfyllandeperiod som börjar i april.

Systemet för inrapportering av data för ECB:s finansmarknadsstatistik medger att ECB undantar små institut från en del av rapporteringsskyldigheten. Institut som bestämmelsen tillämpas på behöver endast rapportera begränsade balansräkningsdata kvartalsvis (enligt ställningen vid slutet av kvartalet), och rapporteringstiden för dem är längre än vad som gäller för större institut. För de undantagna instituten beräknas kassakravsbasen utgående från inrapporterade balansräkningsdata för ett givet kvartal och fastställs med två månaders eftersläpning för de tre följande uppfyllandeperioderna. Balansräkningen för slutet av det första kvartalet — mars — skulle till exempel gälla för beräkningen av kassakravsbasen för de uppfyllandeperioder som börjar i juni, juli och augusti.

Enligt rådets förordning (EG) nr 2531/98 har ECB rätt att i kassakravsbasen räkna in skulder som uppstår till följd av inlåning och skulder som härrör från poster utanför balansräkningen. I Eurosystemets kassakravssystem räknas endast skuldkategorierna 'inlåning' och 'emit-terade skuldförbindelser' in i kassakravsbasen (se ruta 14).

Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem samt skulder till ECB och nationella centralbanker räknas inte in i kassakravsbasen. I fråga om skuldkategorin 'emitterade skuldförbindelser' måste emittenten kunna bevisa vilken volym av dessa instrument som innehas av andra institut som också är underkastade Eurosystemets kassakravssystem för att ha rätt att avräkna sådana skulder från kassakravsbasen. I de fall bevis inte kan uppvisas har emittenterna möjlighet att göra schablonavdrag med en fast procentsats ⁽⁷⁶⁾ från balansposten.

Kassakravspocenten fastställs av ECB högst till den maximigräns som anges i rådets förordning (EG) nr 2531/98. ECB använder sig av en enhetlig procentsats som överstiger noll på merparten av de poster som inräknas i kassakravsbasen. Kassakravspocenten är fastställd i ECB:s kassakravsförordning. Procentsatsen noll tillämpas på följande skuldkategorier: 'inlåning med överenskommen löptid över 2 år', 'inlåning med uppsägningstid över 2 år', 'repo' och 'skuldförbindelser med överenskommen löptid över 2 år' (se ruta 14). ECB har rätt att när som helst ändra procentsatserna. Ändringar i procentsatserna aviseras av ECB före den första uppfyllandeperiod som ändringen gäller.

⁽⁷⁴⁾ Förteckningarna är tillgängliga för allmänheten på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

⁽⁷⁵⁾ Systemet för inrapportering av ECB:s finansmarknadsstatistik beskrivs i bilaga 4.

⁽⁷⁶⁾ Se förordning ECB/2003/9. Ytterligare information om schablonavdragets storlek finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

RUTA 14

Kassakravsbas och kassakravsprocent**A. Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är positiv**

Inlåning

- Inlåning över natten
- Inlåning med överenskommen löptid upp till två år
- Inlåning med uppsägningstid upp till två år

Emitterade skuldförbindelser

- Skuldförbindelser med överenskommen löptid upp till två år

B. Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är noll

Inlåning

- Inlåning med överenskommen löptid över två år
- Inlåning med uppsägningstid över två år
- Repoavtal

Emitterade skuldförbindelser

- Emitterade skuldförbindelser med överenskommen löptid över två år

C. Skulder som inte ingår i kassakravsbasen

- Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem
- Skulder till ECB och nationella centralbanker

b) Beräkning av kassakravet

Kassakravet för varje enskilt institut beräknas på summan av de kassakravgrundande skulderna enligt kassakravsprocent som gäller för respektive skuldkategorier.

Varje institut gör ett avdrag på 100 000 euro från sitt kassakrav i varje medlemsstat där det är etablerat. De beviljade avdragen påverkar inte de rättsliga skyldigheterna för institut som omfattas Eurosystemets kassakravssystem⁽⁷⁷⁾.

Kassakravet för varje uppfyllandeperiod avrundas till närmaste euro.

7.4 Uppfyllande av kassakrav

a) Uppfyllandeperiod

ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kassakraven minst tre månader före varje nytt år⁽⁷⁸⁾. Uppfyllandeperioden börjar på dagen för avvecklingen av den första refinansieringstransaktionen efter det ECB-rådsmöte där den månatliga bedömningen av den penningpolitiska inriktningen skall göras. Under särskilda omständigheter kan den publicerade kalendern komma att ändras, bland annat beroende på ändrad planering av ECB-rådets möten.

⁽⁷⁷⁾ Institut som får inrapportera konsoliderade data enligt systemet för inrapportering av ECB:s finansmarknadsstatistik (se bilaga 4) beviljas endast ett generellt avdrag för gruppen som helhet, såvida de inte lämnar in så detaljerade data om kassakravsbas och kassakravsmedel att Eurosystemet kan verifiera uppgifterna med avseende på riktighet och kvalitet och fastställa kassakravet för varje enskilt institut i gruppen.

⁽⁷⁸⁾ Kalendern tillkännages normalt i ett pressmeddelande från ECB och publiceras på ECB:s webbplats (www.ecb.int). Dessutom publiceras kalendern i *Europeiska unionens officiella tidning* samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

b) Kassakravsmedel

Varje institut skall hålla sina kassakravsmedel på ett eller flera konton hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. För institut med flera etableringar i en medlemsstat ansvarar huvudkontoret för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla inhemska driftställen uppfylls ⁽⁷⁹⁾. Institut som har driftställen i fler än en medlemsstat skall hålla kassakravsmedel i den nationella centralbanken i varje medlemsstat där det har driftställen i proportion till sin kassakravsbas i respektive medlemsstat.

De avvecklingskonton som instituten har i de nationella centralbankerna kan användas som kassakravskonton. Kassakravsmedel som finns på avvecklingskonton får användas för avveckling under dagen. Som ett instituts dagliga behållning av kassakravsmedel räknas saldot på institutets kassakravskonto vid dagens slut.

Ett institut kan hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat ansöka om tillstånd att administrera sina kassakravsmedel via ombud. Att anlita ombud är i regel tillåtet endast för de institut som är organiserade på ett sådant sätt att en del av förvaltningen (t.ex. finansförvaltningen) också annars sköts av ombudet (t.ex. nätverk av sparbanker och kooperativa banker kan centralisera sina kassakravsmedel). ECB:s kassakravsförordning ECB/2003/9 innehåller bestämmelser om kassakravsmedel som administreras via ombud.

c) Förräntning av kassakravsmedel

På inestående kassakravsmedel betalas ränta enligt ECB:s genomsnittliga räntesats (beräknad med hänsyn till antalet kalenderdagar) för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna under uppfyllandeperioden enligt formeln i ruta 15. Ingen ränta betalas på den del som överstiger kassakravet. Ränta betalas ut den andra NCB-bankdagen efter utgången av den uppfyllandeperiod räntan avser.

RUTA 15

Beräkning av räntan på kassakravsmedel

Räntan på inestående kassakravsmedel beräknas enligt följande formel:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

där:

R_t = ränta som betalas på kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t .

H_t = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t .

n_t = antal kalenderdagar i uppfyllandeperioden t .

r_t = räntesats för beräkning av ränta på inestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t . Normal avrundning till två decimaler tillämpas på räntesatsen.

i = kalenderdag i i uppfyllandeperioden t .

MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktionen som avvecklas på eller före kalenderdagen i .

⁽⁷⁹⁾ Institut som inte har huvudkontor i den medlemsstat de är etablerade i skall utse en större filial som ansvarig för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla etableringar i medlemsstaten i fråga blir uppfyllt.

7.5 Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen

De poster som skall ingå i kassakravsbasen beräknas av de kassakravspflichtiga instituten själva och rapporteras till de nationella centralbankerna inom ramen för ECB:s finansmarknadsstatistik (se bilaga 4). I artikel 5 i förordning ECB/2003/9 fastställs förfaranden för anmälan och godkännande av kassakravsbasen och institutets kassakrav.

Förfarandet för anmälan och godkännande av ett instituts kassakrav går till på följande sätt. Den aktuella centralbanken eller institutet tar initiativet till att beräkna institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden. Det beräknade kassakravet anmäls av den part som utfört beräkningen senast tre NCB-bankdagar innan uppfyllandeperioden inleds. Den aktuella nationella centralbanken kan ange ett tidigare datum som gräns för anmälan av kassakrav. Den kan även ange ytterligare tidsgränser för institutets anmälan av eventuella ändringar av kassakravsbasen och eventuella ändringar av det anmälda kassakravet. Den underrättade parten skall godkänna det beräknade kassakravet senast en NCB-arbetsdag innan uppfyllandeperioden inleds. Om den underrättade parten inte svarat på anmälan senast i slutet av NCB-bankdagen innan uppfyllandeperioden inleds, anses den ha godkänt institutets kassakravsbelopp för den aktuella uppfyllandeperioden. När det väl godkänts kan institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden inte ändras.

Institut som har rätt att fungera som ombud för andra instituts indirekta kassakravsmedel omfattas av särskilda rapporteringskrav, som fast ställs i förordning ECB/2003/9. Att kassakravsmedel förvaltas via ombud ändrar inte på statistikrapporteringskyldigheten för de institut som har sådana indirekta kassakravsmedel.

Inom ramen för rådets förordning (EG) 2531/98 har ECB och de nationella central bankerna rätt att verifiera insamlade uppgifter med avseende på riktighet och kvalitet.

7.6 Åsidosättande av kassakravet

Kassakravet är inte uppfyllt då ett instituts genomsnittliga saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut för uppfyllandeperioden är lägre än det kassakrav som gäller för perioden i fråga.

När ett institut åsidosätter kassakravet helt eller delvis har ECB, med stöd av rådets förordning (EG) 2531/98, rätt att förelägga sanktioner enligt följande:

- en avgift av högst 5 procentenheter över den ränta som gäller för utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed kassakravet understigs, eller
- en avgift enligt en procentsats som är högst den dubbla räntan på utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed kassakravet understigs, eller
- ett krav att institutet skall göra räntelösa insättningar i ECB eller de nationella centralbankerna till ett belopp av högst tre gånger det belopp varmed kassakravet understigs. Löptiden för insättningarna får inte vara längre än den period under vilken institutet försummat att uppfylla kassakravet.

Skulle ett institut försumma att uppfylla andra skyldigheter i ECB:s förordningar och beslut om Eurosystemets kassakravssystem (t.ex. om data inte inrapporteras i tid eller om inrapporterade data inte är tillförlitliga) har ECB rätt att ålägga sanktioner med stöd av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner samt Europeiska centralbankens förordning av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4)⁽⁸⁰⁾. ECB:s direktion får ange och offentliggöra de kriterier enligt vilka den kommer att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 2531/98⁽⁸¹⁾ av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver.

Vid åsidosättandet av skyldigheten att hålla kassakravsmedel kan Eurosystemet dessutom avstånga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

⁽⁸⁰⁾ EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.

⁽⁸¹⁾ Sådana kriterier offentliggjordes i ett meddelande i *Europeiska officiella tidning* den 11 februari 2000: 'Meddelande från Europeiska centralbanken avseende föreläggandet av sanktioner vid sidosättande av skyldigheten att hålla kassakravsmedel (minimireserver)', EGT C 39, 11.2.2000, s. 3.

BILAGA 1

Exempel på penningpolitiska transaktioner och förfaranden

Lista över exempel

- Exempel 1 Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud
- Exempel 2 Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta
- Exempel 3 Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta
- Exempel 4 Likviditetsdränerande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
- Exempel 5 Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
- Exempel 6 Riskkontrollåtgärder

EXEMPEL 1

Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion som genomförs som ett fastränteanbud.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Motpart	Anbud (miljoner euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Totalt	140

ECB fastställer ett totalbelopp för tilldelningarna på 105 miljoner euro.

Tilldelningarnas andel är:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

Motparternas tilldelningar är:

Motpart	Anbud (miljoner euro)	Tilldelning (miljoner euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Totalt	140	105,0

EXEMPEL 2

Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Anbud totalt	Anbud ackumulerat
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Totalt	30	45	70	145	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 94 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud till en ränta över 3,05 % (upp till ett ackumulerat belopp av 80 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 % är tilldelningens andel:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0,4 \times 10 = 4$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	30,0	45,0	70,0	145
Tilldelning totalt	14,0	34,0	46,0	94

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) är räntan på motparternas tilldelningar 3,05 %.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) tillämpas ingen enhetlig ränta på de belopp som motparterna tilldelas. Bank 1 erhåller t.ex. 5 miljoner euro till 3,07 %, 5 miljoner euro till 3,06 % och 4 miljoner euro till 3,05 %.

EXEMPEL 3

Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom att emittera skuldcertifikat med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	Belopp (miljoner euro)				Anbud ackumulerat
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Totalt	55	70	55	180	

ECB har beslutat att tilldela ett nominellt belopp på 124,5 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud under 3,05% (upp till ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05% är tilldelningens andel:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0,85 \times 20 = 17$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tilldelningar totalt	42,0	49,0	33,5	124,5

EXEMPEL 4

Likviditetsdränerande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbuds-förfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminkurs är i detta exempel högre än avistakursen).

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Swappunkter (× 10,000)	Belopp (miljoner euro)				Anbud ackumulerat
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Totalt	65	90	80	235	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 158 miljoner euro, vilket ger 6,63 marginals-wapppunkter. Alla anbud över 6,63 (på ett ackumulerat belopp av 65 miljoner) accepteras till fullt belopp. Vid 6,63 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginals-wappunkten exempelvis:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tilldelningar totalt	48,25	52,55	57,20	158,0

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) köper Eurosystemet vid transaktionsstarten 158 000 000 euro och säljer 178 540 000 dollar. På transaktionenens förfallodag säljer Eurosystemet 158 000 000 euro och köper 178 644 754 dollar (terminkursen är $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets en av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Växelkurs	Köp euro	Försäljning	Växelkurs dollar	Försäljning	Köp dollar euro
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Totalt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

EXEMPEL 5

Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbuds-förfarande med anbud till rörlig kurs. (Anm.: Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Swappunkter (× 10,000)	Belopp (miljoner euro)				Anbud ackumulerat
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Totalt	60	85	75	220	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 197 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,54. Alla anbud till en swappunktnotering under 6,54 (upp till ett ackumulerat belopp av 195 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,54 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	60,0	85,0	75,0	220
Tilldelningar totalt	55,5	75,5	66,0	197

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) säljer Eurosystemet vid transaktionsstarten 197 000 000 euro och köper 222 610 000 dollar. På transaktionenens förfalldag köper Eurosystemet 197 000 000 euro och säljer 222 738 838 dollar (terminskursen är $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avstatransaktion			Terminstransaktion		
Växelkurs	Försäljning euro	Köp dollar	Växelkurs	Köp euro	Försäljning dollar
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Totalt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

EXEMPEL 6

Riskkontrollåtgärder

Exemplet illustrerar riskkontrollåtgärder som tillämpas på underliggande värdepapper som används vid Eurosystemets likvidiserande transaktioner ⁽¹⁾. Exemplet baseras på antagandet att motparten deltar i följande penningpolitiska transaktioner som utförs av Eurosystemet:

- En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 28 juli 2004 och slutar den 4 augusti 2004 där motparten tilldelas 50 miljoner euro till en ränta på 4,24 %.
- En långfristig refinansieringstransaktion som börjar den 29 juli 2004 och slutar den 21 oktober 2004 där motparten tilldelas 45 miljoner euro till en ränta på 4,56 %.
- En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 4 augusti 2004 och slutar den 11 augusti 2004 där motparten tilldelas 35 miljoner euro till en ränta på 4,26 %.

I tabell 1 nedan beskrivs de underliggande grupp ett-värdepapper (tier one) som motparten använder till täckning av dessa transaktioner.

Tabell 1 – Underliggande grupp ett-värdepapper vid transaktionerna

Egenskaper						
Namn	Tillgångsklass	Förfalldag	Kupongränta	Kupongfrekvens	Återstående löptid	Avdrag (haircut)
Tillgång A	Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet	29.8.2006	Fast ränta	6 mån.	2 år	3,50 %
Tillgång B	Statsobligation	19.11.2008	Röring ränta	12 mån.	4 år	0,50 %
Tillgång C	Företagsobligation	12.5.2015	Nollkupongare		>10 år	15,00 %

Priser i procent (inklusive upplupen ränta) ⁽¹⁾						
28.7.2004	29.7.2004	30.7.2004	2.8.2004	3.8.2004	4.8.2004	5.8.2004
102,63	101,98	100,55	101,03	100,76	101,02	101,24
	98,35	97,95	98,15	98,56	98,73	98,57
					55,01	54,87

⁽¹⁾ De priser som visas för ett visst värderingsdatum motsvarar det mest representativa priset under bankdagen före värderingsdatumet.

Öronmärkningssystem

Det antas för det första att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som använder ett system där underliggande värdepapper öronmärks för varje enskild transaktion. I system med öronmärkning värderas de underliggande värdepapperen dagligen. Ramen för riskkontroll kan därmed beskrivas på följande sätt (se också tabell 2 nedan):

1. Den 28 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 50,6 miljoner euro. Tillgång A är ett instrument med bakomliggande tillgångar med fast kupongränta som förfaller till betalning den 29 augusti 2006. Den återstående löptiden är således två år och ett värderingsavdrag görs därför med 3,5 %. Marknadskursen för tillgång A på dess referensmarknadsplats samma dag är 102,63 % inklusive upplupen kupongränta. Motparten skall tillhandahålla tillgång A till ett värde som efter värderingsavdraget (haircut) på 3,5 % överstiger 50 miljoner euro. Motparten levererar alltså tillgång A till ett nominellt värde av 50,6 miljoner euro, medan det justerade marknadsvärdet samma dag.
2. Den 29 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 21 miljoner euro (marknadskurs 101,98 %, värderingsavdrag 3,5 %) och tillgång B för 25 miljoner euro (marknadskurs 98,35 %). Tillgång B är en statsobligation med rörliga kupongbetalningar på vilken 0,5 % värderingsavdrag görs. Det justerade marknadsvärdet på tillgång A och B är samma dag 45 130 810 euro, vilket överstiger det erforderliga beloppet på 45 000 000 euro.

⁽¹⁾ Exemplet baseras på antagandet att behovet av tilläggsäkerheter beräknas inklusive upplupen ränta på tillförd likviditet och med en tröskelpunkt på 0,5% av den tillförda likviditeten.

Den 29 juli 2004 omvärderas de underliggande värdepapperen för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna som inleddes den 28 juli 2004. Med ett marknadspris på 101,98 % är marknadsvärdet på tillgång A efter värderingsavdraget fortfarande mellan den lägre och den högre tröskelpunkten. Den ursprungliga säkerheten bedöms således täcka både det tilldelade ursprungliga likviditetsbeloppet och den upplupna räntan på 5 889 euro.

- Den 30 juli 2004 omvärderas de underliggande värdepapperen. Marknadskursen för tillgång A är 100,55 % och för tillgång B 97,95 %. Den upplupna räntan på den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004 är 11 778 euro, och på den långfristiga refinansieringstransaktionen från den 29 juli 2004 utgör räntan 5 700 euro. Det justerade marknadsvärdet av tillgång A i transaktion nummer ett kommer då att understiga det belopp som skall täckas (tilldelat likviditetsbelopp plus upplupen ränta) med 914 218 euro, men även den undre tröskelpunkten på 49 761 719 euro. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 950 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 återställer tillräcklig täckning ⁽¹⁾.

I transaktion nummer två behövs också en tilläggsäkerhet eftersom det justerade marknadsvärdet av de underliggande värdepapperen i denna transaktion (44 741 520 euro) understiger den undre tröskelpunkten på 44 780 672 euro. Motparten levererar därför 270 000 euro av tillgång B med ett justerat marknadsvärde på 263 143 euro.

- Den 2 och 3 augusti 2004 omvärderas de underliggande tillgångarna utan att det behövs någon begäran om tilläggsäkerheter för de transaktioner som ingicks den 28 och 29 juli 2004.
- Den 4 augusti 2004 betalar motparten tillbaka den likviditet som tillförts i den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004, inklusive upplupen ränta på 41 222 euro. Den nationella centralbanken lämnar tillbaka 51 550 000 euro av tillgång A till nominellt värde.

Samma dag ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken som köper tillgång C till ett nominellt värde av 75 miljoner euro. C är en företagsobligation med nollkupong med en återstående löptid på över tio år som kräver ett värderingsavdrag på 15 %, motsvarande justerat marknadsvärde efter värderingsavdrag är samma dag 35 068 875 euro.

Omvärderingen av de underliggande tillgångarna för den långfristiga refinansieringstransaktion som ingicks den 29 juli 2004 visar att de levererade tillgångarnas justerade marknadsvärde ligger cirka 262 000 euro över den övre tröskelpunkten och leder till att den nationella centralbanken lämnar tillbaka tillgång B till ett nominellt värde av 262 000 euro till motparten. ⁽²⁾.

Poolningssystem

Det antas för det andra att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som tillämpar ett poolningssystem. Tillgångarna i den pool av värdepapper som används av motparten är inte öronmärkta för särskilda transaktioner.

Samma serie transaktioner används i detta exempel som i exemplet på öronmärkningssystemet ovan. Den största skillnaden är att det justerade marknadsvärdet av alla värdepapper i poolen på värderingsdagarna skall täcka behovet av säkerheter för motpartens alla utestående transaktioner med centralbanken. Begäran om tilläggsäkerheter den 30 juli 2004 överensstämmer således exakt (1 178 398 euro) med vad som krävs i öronmärkningssystemet. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 1 300 000 miljoner euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 %, återställer tillräcklig täckning.

Vidare kan motparten, när den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli löper ut den 4 augusti 2004, låta värdepapperen ligga kvar på sitt pantkonto. En tillgång kan också bytas mot en annan tillgång i enlighet med exemplet, där tillgång A med ett nominellt värde på 52,1 miljoner euro ersätts med tillgång C till ett nominellt värde på 75,5 miljoner euro för att täcka den likviditet som levererats och den upplupna räntan i alla refinansieringstransaktioner.

Riskkontrollåtgärderna i poolningssystemet beskrivs i tabell 3.

⁽¹⁾ De nationella centralbankerna kan begära tilläggsäkerheterna i form av kontanter i stället för i värdepapper.

⁽²⁾ Om överskjutande säkerhet vid transaktion nummer två behöver betalas tillbaka till motparten kan sådan i vissa fall nettas mot de tilläggsäkerheter som motparten skall betala till den nationella centralbanken vid transaktion nummer ett. Endast en avveckling av säkerheter behöver således utföras.

Tabell 2 – Öronmärkningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet
28.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
29.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
30.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
2.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
3.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
4.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
5.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000

Upplupen ränta	Totalt belopp som skall täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 113 203	—
5 889	50 005 889	49 755 859	50 255 918	49 795 814	—
—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 810	—
11 778	50 011 778	49 761 719	50 261 837	49 097 560	- 914 218
5 700	45 005 700	44 780 672	45 230 729	44 741 520	- 264 180
29 444	50 029 444	49 779 297	50 279 592	50 258 131	—
22 800	45 022 800	44 797 686	45 247 914	45 152 222	—
35 333	50 035 333	49 785 157	50 285 510	50 123 818	—
28 500	45 028 500	44 803 358	45 253 643	45 200 595	—
—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 068 875	—
34 200	45 034 200	44 809 029	45 259 371	45 296 029	261 829
4 142	35 004 142	34 829 121	35 179 162	34 979 625	—
39 900	45 039 900	44 814 701	45 265 100	45 043 420	—

Tabell 3 – Poolningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Ränta	Tillförd likviditet
28.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
29.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
30.7.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
2.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
3.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.7.2004	4.8.2004	4,24	50 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
4.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000
5.8.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.8.2004	11.8.2004	4,26	35 000 000
	Långfristig refinansiering	29.7.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000

Upplupen ränta	Totalt belopp som skall täckas	Undre tröskelpunkt ⁽¹⁾	Övre tröskelpunkt ⁽²⁾	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggsäkerheter
—	50 000 000	49 750 000	Ej relevant	50 113 203	—
5 889	95 005 889	94 530 859	Ej relevant	94 926 624	—
—					
11 778	95 017 478	94 542 390	Ej relevant	93 839 080	- 1 178 398
5 700					
29 444	95 052 244	94 576 983	Ej relevant	95 487 902	—
22 800					
35 333	95 063 833	94 588 514	Ej relevant	95 399 949	—
28 500					
—	80 034 200	79 634 029	Ej relevant	80 333 458	—
34 200					
4 142	80 044 042	79 643 821	Ej relevant	80 248 396	—
39 900					

⁽¹⁾ I ett poolningssystem är den undre tröskelpunkten det lägsta tröskelvärdet för begäran om tilläggsäkerhet. I praktiken kräver de flesta nationella centralbanker alltid tilläggsäkerhet när säkerhetspoolens marknadsvärde efter värderingsavdrag understiger det belopp som skall täckas.

⁽²⁾ I ett poolningssystem behövs ingen övre tröskelpunkt eftersom motparten, i avsikt att hålla antalet operativa transaktioner så litet som möjligt, strävar efter att ständigt ha överskjutande säkerhet.

BILAGA 2

Ordlista

Amerikansk auktion: se *auktion med multipel ränta*.

Anbud till rörlig ränta (variable rate tender): ett *anbudsförfarande* varvid *motparterna* lämnar bud både på belopp och ränta för den transaktion de önskar göra med centralbanken.

Anbudsförfarande (tender procedure): ett förfarande där centralbanken tillför eller drar in likviditet från marknaden baserat på konkurrerande anbud från *motparterna*. De bästa anbuden tillgodoses först tills det fastställda beloppet har tillförts eller dragits in.

Anskaffningsdag (purchase date): den dag då säljaren de facto säljer ett värdepapper till köparen.

Anskaffningspris (purchase price): det pris till vilket ett värdepapper sålts eller skall säljas till köparen av säljaren.

Auktion med enhetlig ränta – holländsk auktion (single rate auction – Dutch auction): en auktion där räntan (eller priset/*swappunkten*) på alla accepterade bud (tilldelningar) är lika med marginalräntan.

Auktion med multipel ränta – amerikansk auktion) (multiple rate auction – American auction): en auktion där räntan (eller priset/*swappunkten*) på tilldelade poster är lika med räntan som bjudits vid varje enskilt anbud.

Avdrag (haircut): se *värderingsavdrag*.

Avvecklingsagent (settlement agent): en institution som administrerar avvecklingsprocessen (dvs. fastställer avvecklingspositioner, övervakar utväxlingen av betalningar, etc.) för betalningssystem eller andra arrangemang som kräver avveckling.

Avvecklingsdag (settlement date): den dag då en transaktion avvecklas. Avvecklingen kan ske antingen på kontraktsdagen (avveckling samma dag) eller en eller flera dagar efter kontraktsdagen (avvecklingsdagen = kontraktsdagen [T] + avvecklingens tidsförskjutning).

Avvecklingskonto: ett konto i centralbanken som innehas av en direktdeltagare i det nationella RTGS-systemet för att hantera betalningar.

Begäran om tilläggsäkerheter (margin call): ett förfarande som hänför sig till *marginalsäkerheterna* och innebär att centralbankerna kräver att *motparterna* ställer tilläggsäkerheter i form av värdepapper (eller kontanter) om värdet på de underliggande värdepappren enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå. På motsvarande vis kan motparten begära att centralbanken skall ge tillbaka överskjutande säkerheter (eller kontanter) om värdet på de underliggande värdepappren vid omvärdering överstiger beloppet av motparternas skuld plus marginalsäkerheten.

Bilateralt förfarande (bilateral procedure): ett förfarande varigenom centralbanken agerar direkt i förhållande till en eller flera *motparter*, utan att använda anbudsförfaranden. Bilateral förfaranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom ombud.

Bruttoavvecklingssystem (gross settlement system): Ett avvecklingssystem i vilket betalningar avvecklas eller värdepapper överförs allteftersom uppdragen kommer in.

Bruttoavvecklingssystem i realtid (real-time gross settlement system, RTGS): ett avvecklingssystem där betalningar förmedlas och avvecklas i realtid (kontinuerligt) allteftersom uppdragen kommer in (utan netting). Se även *Target-systemet*.

Dagens slut (end-of-day): den tidpunkt under bankdagen (efter att *Target-systemet* har stängt) då de betalningar som förmedlats genom *Target-systemet* har slutförts för dagen.

Dematerialisering (dematerialisation): avskaffande av pappersformen på värdepapper och andra dokument som uttrycker ägande till finansiella tillgångar. De finansiella tillgångarna existerar därefter endast som kontobaserade i bokföringen.

Depåhållare (custodian): en enhet som för andras räkning förvaltar och håller värdepapper och andra finansiella tillgångar i säkert förvar.

Direkt köp/försäljning av värdepapper (outright transaction): en transaktion varvid centralbanken köper eller säljer tillgångar på marknaden (avista eller på termin).

ECB:s betalningsmekanism (ECB payment mechanism, EPM): betalningsmekanism etablerad inom ECB och kopplad till *Target* för följande ändamål: a) betalningar mellan konton som hålls hos ECB och b) betalningar via *Target* mellan konton som hålls hos ECB och de nationella centralbankerna.

ECB-tid (ECB time): centraleuropeisk tid.

EES-länder (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) (EEA, European Economic Area countries): EU:s medlemsstater samt Island, Liechtenstein och Norge.

Efterhandsfastställd räntekupong (post-fixed coupon): ränta på räntejusteringslån som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) under ränteperioden.

Emittent (issuer): den enhet som har gett ut ett värdepapper eller ett annat finansiellt instrument.

Euroområdet: området består av de EU-medlemsstater som har antagit euron som sin gemensamma valuta i enlighet med *fördraget* och där den gemensamma penningpolitiken förs under ledning av Europeiska centralbankens råd.

Europeiska centralbankssystemet (ECBS): avser Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i EU:s medlemsstater. Det bör påpekas att de nationella centralbankerna i de medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget* behåller sina befogenheter på det penningpolitiska området i enlighet med nationella lagar och alltså inte deltar i *Eurosystemets* penningpolitik.

Eurosystemet: omfattar Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i *euroområdets* medlemsstater. *Eurosystemets* beslutande organ är ECB-rådet och ECB:s direktion.

Eurosystemets bankdagar (Eurosystem business day): alla dagar då ECB och åtminstone en nationell centralbank håller öppet för *Eurosystemets* penningpolitiska transaktioner.

Faktiskt antal dagar/360 (actual/360): ränteberäkningskonvention som används för att beräkna räntan på en kredit. Räntan beräknas på det faktiska antal kalenderdagar som krediten löper på, på grundval av ett år på 360 dagar. Denna ränteberäkningskonvention tillämpas på *Eurosystemets* penningpolitiska transaktioner.

Fastränteanbud (fixed rate tender): ett *anbudsförfarande* där räntan anges i förväg av centralbanken och *motparterna* lämnar bud på vilket belopp de vill handla till den fasta räntesatsen.

Finjusterande transaktion (fine-tuning operation): en icke-regelbunden *öppen marknadsoperation* som *Eurosystemet* i första hand genomför för att hantera oväntade likviditetsfluktuationer på marknaden.

Förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystem (link between securities settlement systems): en förbindelse består av alla förfaranden och arrangemang mellan två *värdepappersavvecklingssystem* för överföring av värdepapper mellan de två berörda värdepappersavvecklingssystemen med en kontobaserad process.

Fördraget (Treaty): fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen: Det kallas ofta 'Romfördraget' med ändringar.

Förfalldag (maturity date): den dag då en penningpolitisk transaktion löper ut. Vid ett repoavtal eller en swapp motsvaras förfalldagen av *återköpsdagen*.

Förutbestämd räntekupong (pre-fixed coupon): ränta på *räntejusteringslån* som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) innan ränteperiodens början.

Gemensam lista (single list): en lista över tillgångar som uppfyller vissa godtagbarhetskriterier. Från och med maj 2005 kommer gradvis dessa tillgångar att vara de enda som används som säkerheter i *Eurosystemets* likvidiserande transaktioner.

Generellt avdrag (lump-sum allowance): en fast summa som instituten får avräkna från *kassakravet* i *Eurosystemets* kassakravssystem.

Grupp ett-värdepapper (tier one asset): värdepapper avsedda för handel som uppfyller vissa enhetliga urvalskriterier som gäller hela *euroområdet* och som fastställs av ECB.

Grupp två-värdepapper (tier two asset): värdepapper avsedda för handel eller värdepapper ej avsedda för handel för vilka särskilda urvalskriterier fastställs av de *nationella centralbankerna* efter godkännande av ECB.

Gränsöverskridande avveckling (cross-border settlement): avveckling som äger rum i ett annat land än det i vilket en eller båda av parterna i transaktionen är etablerad(e).

Holländsk auktion (Dutch auction): se *auktion med enhetlig ränta*.

Huvudsaklig refinansieringstransaktion (main refinancing operation): en regelbunden *öppen marknadsoperation* som utförs av *Eurosystemet* i form av en *reverserad transaktion*. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner utförs genom *veckovisa standardiserade anbud* och har normalt en löptid på en vecka.

Högsta anbudsgräns (maximum bid limit): högsta godtagbara bud från en enskild *motpart* i en anbudstransaktion. *Eurosystemet* kan fastställa högsta anbudsgränser för att undvika oproportionerligt stora bud från enskilda motparter.

Högsta anbudsränta (maximum bid rate): den högsta ränta till vilken *motparter* får lämna anbud i samband med *anbud till rörlig ränta*. Anbud där räntan ligger över den högsta anbudsränta som tillkännagivits av ECB godkänns inte.

Initial säkerhetsmarginal (initial margin): en riskkontrollåtgärd som kan tillämpas av *Eurosystemet* vid penningpolitiska *reverserade transaktioner*. Åtgärden innebär att den säkerhet som krävs för transaktionen är lika stor som den kredit som beviljas *motparten* plus en marginal.

Inlåning med fast löptid (collection of fixed-term deposits): ett penningpolitiskt instrument som *Eurosystemet* kan använda för finjusteringsändamål varvid *Eurosystemet* erbjuder ränta på *motparters* inlåning för bestämda löptider på konton i *nationella centralbanker* i syfte att dra in likviditet från marknaden.

Inlåning med uppsägningstid (deposits redeemable at notice): instrumentkategori som består av inlåning för vilken innehavaren är tvungen att iakttä en fast uppsägningstid före uttag. I vissa fall är det möjligt att ta ut ett visst fast belopp under en angiven period eller att göra uttag i förväg mot en straffavgift.

Inlåning med överenskommen löptid (deposits with agreed maturity): instrumentkategori som består huvudsakligen av inlåning med en förutbestämd löptid som, beroende på nationell praxis, antingen inte kan disponeras före löptidens utgång eller kan disponeras mot en straffavgift. Denna kategori omfattar även icke-överlåtbara skuldförbindelser, t.ex. icke-överlåtbara inlåningsbevis.

Inlåningsfacilitet (deposit facility): en av *Eurosystemets stående faciliteter* som *motparter* kan använda för insättning över natten hos en nationell centralbank till en på förhand bestämd ränta.

Instrument med omvänd rörlig ränta (inverse floating rate instrument): en strukturerad skuldförbindelse där den ränta som betalas till innehavaren varierar i omvänd proportion mot en bestämd referensräntas rörelser.

Interlinkmekanismen (interlinking mechanism): inom *Target-systemet* är interlinkmekanismen den beteckning som används för de gemensamma förfaranden och den infrastruktur som möjliggör att betalningsorder kan överföras från ett inhemskt *RTGS-system* till ett annat.

Intradagskredit (intraday credit): en kredit som lämnas för en kortare tid än en bankdag. Intradagskredit kan lämnas av centralbanker för att jämna ut likviditetsbehov som uppstår i samband med betalningsavveckling i form av: a) Intradagskrediter kan lämnas i form av checkräkningskredit mot säkerhet, eller b) lån mot pant eller i form av ett *repoavtal*.

ISIN-kod (International Securities Identification Number): ett internationellt identifikationsnummer för värdepapper som emitteras på finansmarknaderna.

Kassakrav (reserve requirement): kravet på institut att de skall hålla kassakravsmedel i centralbanken. I *Eurosystemets* kassakravssystem beräknas kassakravet för ett kreditinstitut genom att *kassakravsprocenten* för varje post i *kassakravsbasen* multipliceras med respektive belopp i institutets balansräkning. Institutet gör dessutom ett *generellt avdrag* från sitt kassakrav.

Kassakravsbas (reserve base): summan av posterna i balansräkningen som utgör basen för beräkning av *kassakravet* för ett kreditinstitut.

Kassakravskonto (reserve account): ett konto i den *nationella centralbanken* där en *motparts kassakravsmedel* finns. Motparters avvecklingskonton i de *nationella centralbankerna* kan användas som kassakravskonton.

Kassakravsmedel (reserve holdings): den behållning på *motparternas kassakravskonton* varmed *kassakravet* uppfylls.

Kassakravsprocent (reserve ratio): den procentsats som centralbanken definierar för varje kategori av balansposter som ingår i *kassakravsbasen*. Procentsatserna används för att beräkna *kassakraven*.

Kontobaserat system (book-entry system): ett bokföringssystem som gör det möjligt att överföra värdepapper och andra finansiella tillgångar utan att fysiskt flytta dokument eller certifikat (t.ex. elektronisk överföring av säkerheter). Se också *dematerialisering*.

Kontraktsdag (Trade date [T]): det datum när överenskommelse om en transaktion (dvs. avtal om en finansiell transaktion mellan två *motparter*) ingås. Kontraktsdag kan sammanfalla med *avvecklingsdagen* för transaktionen (avveckling samma dag) eller föregå avvecklingsdagen med ett angivet antal bankdagar (avvecklingsdagen uttrycks som T + avvecklingens tidsförskjutning).

Korrespondentbanksverksamhet (correspondent banking): arrangemang som innebär att ett kreditinstitut tillhandahåller betalningstjänster och andra tjänster för ett annat kreditinstitut. Betalningar genom korrespondentbanker utförs ofta genom ömsesidiga konton (s.k. *nostro* och *lorokonton*) till vilka kreditlimiter kan knytas. Korrespondentbankstjänster är i huvudsak gränsöverskridande men används även vid agentförhållanden mellan kreditinstitut inom ett och samma land. Lorokonto är den term som används av en korrespondent för ett konto som man håller åt ett utländskt kreditinstitut. Det utländska kreditinstitutet betecknar i sin tur detta konto som sitt *nostro*konto.

Korrespondentcentralbanksmodell (Correspondent central banking model, CCBM): en mekanism skapad av *Europeiska centralbanksystemet* i syfte att göra det möjligt för motparter att utnyttja underliggande värdepapper mellan olika länder. I korrespondentcentralbanksmodellen agerar de *nationella centralbankerna* som depåhållare för varandra. Det innebär att varje nationell centralbank har ett värdepapperskonto för var och en av de övriga nationella centralbankerna (och ECB).

Kreditinstitut (credit institution): avser i detta dokument ett institut enligt definitionen artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 (ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/28/EG av den 18 september 2000) om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut. I enlighet härmed är ett kreditinstitut: a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, eller b) ett företag eller annan juridisk person som inte är kreditinstitut enligt a) och som ger ut betalningsmedel i form av elektroniska pengar. 'Elektroniska pengar' är definierat som ett penningvärde i form av en fordran på utgivaren som lagras på: a) en elektronisk produkt, b) givits ut mot erhållande av medel som värdemässigt inte understiger det penningvärde som givits ut, och c) godkänns som betalningsmedel av andra företag än utgivaren.

Leverans mot betalning (delivery versus payment system, DVP, delivery against payment system): en mekanism inom avvecklingssystem som säkerställer att *slutgiltigt överföring* av tillgångar (värdepapper eller andra finansiella instrument) sker om, och endast om, slutgiltigt överföring av det andra värdepapperet (eller andra tillgångar) sker.

Lån med fast ränta (fixed rate instrument): ett finansiellt instrument med fast ränta över hela löptiden.

Långfristig refinansieringstransaktion (longer-term refinancing operation): en regelbunden *öppen marknadsoperation* som utförs av Eurosystemet i form av en *reverserad transaktion*. Långfristiga refinansieringstransaktioner utförs genom månatliga *standardiserade anbud* och har normalt en löptid på tre månader.

Lägsta anbudsränta (minimum bid rate): den lägsta ränta till vilken *motparter* får lämna anbud i samband med *anbud till rörlig ränta*.

Löptidsintervall (maturity bucket): skuldförbindelser inom en likviditetskategori bestående av grupp ett-tillgångar eller grupp två-tillgångar, med en återstående löptid inom ett visst tidsintervall, t.ex. tre till fem års löptid.

Marginalränta (marginal interest rate): den ränta där hela beloppet som omfattas av anbud uttömts.

Marginalswappunktsnotering (marginal swap point quotation): den *swappunktsnotering* vid vilken hela beloppet som omfattas av anbud uttömts.

Marginalsäkerhet (variation margin) eller marknadsvärdering: Eurosystemet kräver att en viss marginal kontinuerligt upprätthålls på de underliggande värdepapper som används vid likvidiserande *reverserade transaktioner*. Det innebär att motparterna måste ställa tilläggssäkerheter (eller tillföra kontanter) om värdet på de underliggande värdepapperen enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå (dvs. begäran om *tilläggssäkerheter*). På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de underliggande värdepapperen, till följd av att deras värde stiger, överstiger en viss nivå. Se också avsnitt 6.4.

Marknadsvärdering (marking to market): se *marginalsäkerhet*.

Medlemsstat (Member State): avser i detta dokument en EU-medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget*.

Minsta tilldelningsbelopp (minimum allotment amount): det lägsta belopp som tilldelas enskilda *motparter* i en anbudstransaktion. Eurosystemet kan besluta om att tilldela ett minimibelopp till varje motpart i sina anbudstransaktioner.

Minsta tilldelningskvot (minimum allotment ratio): den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuderna till *marginalräntan* som skall tilldelas i en anbudstransaktion. Eurosystemet kan besluta om att tillämpa en minsta tilldelningskvot i sina anbudstransaktioner.

Monetära finansinstitut (Monetary Financial Institution, MFI): de finansiella institut som tillsammans utgör den sektor som ger ut pengar i *euroområdet*. Häri ingår centralbanker, kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition och alla andra finansinstitut inom euroområdet vilkas verksamhet består i att ta emot inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra än monetära finansinstitut och att för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämna kredit och/eller placera i värdepapper.

Motpart (counterparty): den motsatta sidan i en finansiell transaktion (t.ex. i en transaktion med centralbanken).

Nationell centralbank (national central bank, NCB): avser i detta dokument centralbanken i en EU-medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med *fördraget*.

NCB-bankdag (NCB business day): alla dagar då den nationella *centralbanken* i en bestämd *medlemsstat* håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer. I vissa medlemsstater kan filialer till den nationella centralbanken hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta motparterna i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

Nollkupongare (zero coupon bond): ett värdepapper med endast en utbetalning under hela löptiden. I denna dokumentation avses med nollkupongare värdepapper som emitteras till underkurs och värdepapper som ger en enda ränteutbetalning när löptiden går ut. En *strip* är en särskild typ av nollkupongare.

Nära förbindelser (close links): en situation där motparten är förenad med skuldinstrumentens emittent genom att: a) motparten äger 20 % eller mer av emittentens kapital, eller ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av emittentens kapital, eller motparten och ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av emittentens kapital; eller b) emittenten äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller ett eller flera företag, där emittenten är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller emittenten och ett eller flera företag, där emittenten är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av motpartens kapital; eller c) en tredje part är majoritetsägare i både motpartens kapital och emittentens kapital, antingen direkt eller indirekt genom ett eller flera företag där en tredje part är majoritetsägare.

Pantkonto (safe custody account): ett värdepapperskonto som förvaltas av centralbanken där kreditinstitut kan placera värdepapper som kan användas som säkerheter vid centralbankstransaktioner.

Poolningssystem (pooling system): se poolningssystem för säkerheter (collateral pooling system).

Poolningssystem för säkerheter (collateral pooling system): ett centralbankssystem för förvaltning av säkerheter, i vilket motparterna öppnar ett konto för att deponera finansiella tillgångar att använda som säkerhet för sina transaktioner med centralbanken. I motsats till *öronmärkningssystemet* är de underliggande värdepapperen i ett poolningssystem inte öronmärkta för specifika transaktioner.

Registerhållare (depository): ett institut vars främsta roll är att föra register över värdepapper, antingen i pappersform eller elektroniskt, och att föra register över ägarna till värdepapperen.

Repa (repo operation): en likvidiserande *reverserad transaktion* som grundar sig på ett *repoavtal*.

Repoavtal (repurchase agreement) eller återköpsavtal: ett återköpsavtal varigenom en tillgång säljs och säljaren samtidigt får rätt och skyldighet att återköpa den till ett närmare angivet pris vid en framtida tidpunkt eller på begäran. Ett sådant avtal liknar upplåning mot säkerhet, med skillnaden att säljaren inte längre är ägare till värdepapperen. Eurosystemet använder repoavtal med fast löptid i sina *reverserade transaktioner*.

Reverserad transaktion (reverse transaction): en transaktion varvid en *nationell centralbank* köper eller säljer tillgångar enligt ett repoavtal eller lånar ut medel mot säkerheter.

Ränteberäkningskonvention (day-count convention): en konvention som bestämmer det antal dagar som används som grund vid beräkningen av kreditens ränta. Eurosystemet tillämpar *faktiskt antal dagar/360* vid sina penningpolitiska transaktioner.

Räntejusteringslån (floating rate instrument): ett finansiellt instrument med periodisk räntebindning enligt ett referensindex som speglar förändringarna i korta eller medelfristiga marknadsräntor. Räntan är antingen fastställd *på förhand* eller fastställs *i efterhand*.

Schablonavdrag (standardised deduction): en fast procentuell andel av det utestående beloppet av skuldförbindelser med en avtalad löptid på upp till två år och penningmarknadspapper som kan dras av från *kassakravet* av emittenter som inte kan styrka att ett sådant utestående belopp innehas av andra institut som omfattas av Eurosystemets, ECB:s eller en *nationell centralbanks* kassakravssystem.

Slutgiltig överföring (final transfer): en oåterkallelig och ovillkorlig överföring som fullgör skyldigheten att göra överföringen.

Snabbt anbud (quick tender): ett *anbudsförfarande* som Eurosystemet använder vid *finjusterande transaktioner* när det är angeläget att få en snabb effekt på likviditetläget på marknaden. Snabba anbud verkställs inom 90 minuter och kan begränsas till en mindre krets av *motparter*.

Solvensrisk (solvency risk): risken för förlust på grund av att den som emitterat ett värdepapper går i konkurs eller att *motparten* blir insolvent.

Standardiserade anbud (standard tender): ett *anbudsförfarande* som Eurosystemet använder i sina regelbundna *öppna marknadsoperationer*. Standardiserade anbud genomförs inom en tidsrymd av 24 timmar. Alla *motparter* som uppfyller de allmänna urvalskriterierna har rätt att delta i standardiserade anbud.

Startdatum (start date): det datum då första ledet i en penningpolitisk transaktion avvecklas. Startdatum motsvarar *anskaffningsdagen* för transaktioner som grundar sig på *repoavtal* och *valutaswappar*.

Strip (separate trading of interest and principal): separat handel i kupong- och mantelbevis, se *nollkupongare*.

Strukturell transaktion (structural operation): en *öppen marknadsoperation* som Eurosystemet utför huvudsakligen för att korrigera banksystemets strukturella likviditetsposition gentemot Eurosystemet.

Stående facilitet (standing facility): en centralbanksfacilitet som motparter kan använda på eget initiativ. Eurosystemet erbjuder två stående faciliteter över natten, *utlåningsfaciliteten* och *inlåningsfaciliteten*.

Swappunkt (swap point): skillnaden mellan avistakursen och terminskursen i en *valutaswap*.

Target-systemet (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer): bruttoavvecklingssystemet i realtid för betalningar i euro. Target är ett decentraliserat system som består av 15 nationella system för *bruttoavveckling i realtid* (RTGS), *ECB:s betalningsmekanism* och *interlinkmekanismen*.

Tröskelpunkt (trigger point): den på förhand specificerade nivån på värdet av tillförd likviditet som utlöser *begäran om tilläggsäkerheter* (margin call).

Uppfyllandeperiod (maintenance period): den period som uppfyllandet av *kassakravet* beräknas på. ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kassakraven minst tre månader före varje nytt år. Uppfyllandeperioden börjar på dagen för avvecklingen av den första huvudsakliga refinansieringstransaktionen efter det ECB-rådsmöte där den månatliga bedömningen av den penningpolitiska inriktningen skall göras. Vanligtvis slutar de dagen före avvecklingsdagen nästföljande månad. Under särskilda omständigheter kan den publicerade kalendern komma att ändras, bland annat beroende på ändrad planering av ECB-rådets möten.

Utjämningsystem (averaging provision): ett system som tillåter *motparter* att uppfylla sina kassakrav på basis av sina genomsnittliga *kassakravsmedel* över *uppfyllandeperioden*. Utjämningsystemet bidrar till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att utjämna effekterna av tillfälliga fluktuationer i likviditeten. Eurosystemets kassakravssystem tillåter utjämning.

Utlåningsfacilitet (marginal lending facility): Eurosystemets *stående facilitet* som *motparter* kan använda för att få krediter över natten från en nationell centralbank till en förutbestämd ränta mot godtagbara säkerheter.

Valutaswap (foreign exchange swap): samtidiga avista köp/försäljning och terminsköp/försäljning av en valuta mot en annan. Eurosystemet utför penningpolitiska transaktioner i form av valutaswappar varvid de *nationella centralbankerna* (eller ECB) köper (eller säljer) euro avista mot en utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka genom en terminsaffär.

Volymanbud (volume tender): se *fastränteanbud*.

Värdepappersavvecklingssystem (securities settlement system, SSS): ett system som möjliggör förvar och överföring av värdepapper eller andra finansiella tillgångar oavsett om betalning erhållits (*free of payment, FOP*) eller enligt principen *leverans mot betalning* (delivery versus payment, DVP).

Värdepapperscentral, VPC (central securities depository, CSD): en organisation som håller och administrerar värdepapper eller andra finansiella tillgångar, håller konton för värdepappersutgivning samt möjliggör genomförande av kontobaserade värdepapperstransaktioner. Tillgångarna kan existera antingen i fysisk form (men i förvar hos centralen) eller i dematerialiserad form (dvs. de existerar bara som elektroniska registreringar).

Värderingsavdrag (valuation haircut): en riskkontrollåtgärd som tillämpas på underliggande värdepapper som används i *reverserade transaktioner*. Värderingsavdrag innebär att centralbanken värderar de underliggande värdepapperen till marknadsvärde minus en viss procent (*avdrag/haircut*). Eurosystemet tillämpar värderingsavdrag som avspeglar vissa drag hos tillgångarna i fråga, exempelvis återstående löptid.

Värderingsdag (valuation date): den dag då de underliggande värdepapperen för en kreditoperation värderas.

Återköpsdag (repurchase date): den dag då köparen är skyldig att sälja tillbaka värdepapperet till säljaren i samband med en transaktion enligt ett *repoavtal*.

Återköpspris (repurchase price): det pris till vilket köparen är skyldig att sälja tillbaka värdepapper till säljaren i samband med en transaktion enligt ett *repoavtal*. Återköpspriset är lika med summan av *anskaffningspriset* och den prisdifferens som svarar mot räntan på den likviditet som tillförts under transaktionens löptid.

Återstående löptid (residual maturity): den tid som återstår till ett värdepapper förfaller.

Öppen marknadsoperation (open market operation): en transaktion som utförs på finansmarknaderna på initiativ av centralbanken. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: *huvudsakliga refinansieringstransaktioner*, *långfristiga refinansieringstransaktioner*, *finjusterande transaktioner* och *strukturella transaktioner*. När det gäller vilka instrument som används är *reverserade transaktioner* Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner. Emission av skuldcertifikat och *direkta köp/försäljningar av värdepapper* kan användas för *strukturella transaktioner*. För finjusterande transaktioner kan *direkta köp/försäljningar av värdepapper*, *valutaswappar* och *inlåning med fast löptid* användas.

Öronmärkningssystem (earmarking system): ett system för förvaltning av säkerheter i centralbankerna för tillförsel av likviditet mot värdepapper som är öronmärkta för varje enskild transaktion.

BILAGA 3

Urval av motparter vid valutainterventioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål

Urvalet av motparter vid valutainterventioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål följer en enhetlig ansats oberoende av vilket organisatoriskt arrangemang som väljs för Eurosystemets externa transaktioner. Urvalspolicyn innebär inte att man avlägsnar sig påtagligt från nuvarande marknadspraxis, eftersom den utgår från harmoniseringen av de nationella centralbankernas aktuella 'bästa praxis'. Urvalet av motparter vid Eurosystemets valutainterventioner grundas huvudsakligen på två uppsättningar kriterier.

Den första uppsättningen kriterier grundar sig på försiktighetsprincipen. Ett första försiktighetskriterium är kreditvärdighet. För att bedöma denna används en kombination av olika metoder (t.ex. rating av kreditvärderingsföretag och intern analys av kvoten eget kapital och andra nyckeltal). Ett andra kriterium är att Eurosystemet kräver att alla dess potentiella motparter vid valutainterventioner är föremål för tillsyn av ett erkänt tillsynsorgan. Ett tredje kriterium anger att samtliga motparter i Eurosystemets valutainterventioner måste leva upp till höga etiska krav och ha ett gott anseende.

Så snart minimikravet på försiktighet uppfyllts tillämpas den andra uppsättningen kriterier, som grundar sig på effektivitetshänsyn. Ett första effektivitetskriterium är relaterat till beteendet vad gäller konkurrensprissättning och motpartens förmåga att hantera stora volymer, också under turbulenta marknadsförhållanden. Övriga effektivitetskriterier är bl.a. kvaliteten på den information som motparterna lämnar och hur heltäckande den informationen är.

Kretsen av potentiella valutamotparter är tillräckligt stor och varierande för att garantera att interventioner kan genomföras med nödvändig flexibilitet. Den möjliggör för Eurosystemet att välja mellan olika kanaler vid interventioner. För att kunna intervensera effektivt på olika platser och i olika tidszoner kan Eurosystemet använda motparter i varje internationellt finansiellt centrum. I praktiken återfinns emellertid en betydande del av motparterna inom euroområdet. Kretsen av motparter för valutaswappar för penningpolitiska ändamål motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner.

De nationella centralbankerna kan tillämpa limitbaserade system för kontroll av sin kreditexponering emot enskilda motparter vid valutaswappar som genomförs i penningpolitiskt syfte.

BILAGA 4

System för inrapportering av europeiska centralbankens finansmarknadsstatistik ⁽¹⁾1. *Inledning*

I rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistikuppgifter ⁽²⁾ fastställs kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer (den s.k. referenspopulationen av uppgiftslämnare), sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder i enlighet med artikel 5.4 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECBS stadga). I förordningen ges ECB vidare rätt att utöva sina föreskrivande befogenheter för att

- fastställa den faktiska rapporterade populationen,
- fastställa de krav på inrapportering av statistik som ECB skall ålägga den faktiska rapporterade populationen i deltagande medlemsstater, och
- ange på vilka villkor ECB och de nationella centralbankerna får utöva sin rätt till verifiering eller obligatorisk insamling av statistikuppgifter.

2. *Allmänt*

Syftet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13) ⁽³⁾ är att göra det möjligt för ECB och, i enlighet med artikel 5.2 i stadgan, de nationella centralbankerna – som så långt som möjligt skall utföra detta arbete – att samla in det statistiska underlag som behövs för att fullgöra Europeiska centralbankssystemets (ECBS) uppgifter, inte minst uppgiften att utforma och genomföra gemenskapens penningpolitik i enlighet med artikel 105.2 första strecksatsen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget). De statistikuppgifter som samlas in i enlighet med förordning ECB/2001/13 används för att upprätta den konsoliderade balansräkningen för sektorn av monetära finansinstitut (MFI), vars främsta syfte är att ge ECB en övergripande statistisk bild av den monetära utvecklingen i fråga om aggregerade finansiella tillgångar och skulder för de monetära finansinstituten i de deltagande medlemsstaterna, vilka betraktas som ett enda ekonomiskt territorium.

ECB:s krav på inrapportering av statistik när det gäller den konsoliderade balansräkningen för MFI-sektorn baseras på tre huvudprinciper.

ECB behöver för det första jämförbar, tillförlitlig och aktuell statistik som samlas in under jämförbara förhållanden inom hela euroområdet. Även om uppgifterna i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i stadgan samlas in på ett decentraliserat sätt av de nationella centralbankerna, och i nödvändig utsträckning tillsammans med annan statistik som krävs på gemenskapsnivå eller nationell nivå, behövs det en tillräcklig grad av harmonisering och efterlevnad av minimikrav på rapportering för att säkerställa ett tillförlitligt statistiskt underlag för fastställandet och genomförandet av den gemensamma penningpolitiken.

För det andra måste de rapporteringsskyldigheter som fastställs i förordning ECB/2001/13 följa principerna om öppenhet och rättssäkerhet. Anledningen är att den nämnda förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig inom hela euroområdet. Genom förordningen åläggs fysiska och juridiska personer direkta skyldigheter och ECB kan förelägga sanktioner om dess rapporteringskrav inte uppfylls (se artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 2533/98). Rapporteringsskyldigheterna är därför klart definierade och eventuella beslut som fattas av ECB när det gäller verifikation och inhämtning av statistik kommer att följa identifierbara principer.

För det tredje måste ECB så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan (se artikel 3 a i rådets förordning (EG) nr 2533/98). Det statistiska underlag som de nationella centralbankerna samlar in med stöd av förordning ECB/2001/13 används därför också för att beräkna kassakravsbasen enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Innehållet i denna bilaga ges endast för kännedom.

⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1999, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Den här förordningen har ersatt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2819/98 av den 1 december 1998 (ECB/1998/16).

⁽⁴⁾ EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

I artiklarna i förordning ECB/2001/13 fastställs den faktiska rapporteringspopulationen, dess rapporteringsskyldigheter och de principer enligt vilka ECB och de nationella centralbankerna normalt utövar sin behörighet att verifiera eller inhämta statistik bara i allmänna ordalag. Närmare information om den statistik som ska inrapporteras för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och de miniminormer som skall iakttas finns i bilagorna I-IV till Europeiska centralbankens förordning ECB/2001/13.

3. *Faktisk Rapporterade Population – Lista Över Mfi För Statistiska Ändamål*

MFI omfattar inhemska kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition och alla andra inhemska finansinstitut, vars verksamhet består i att de mottar inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra enheter än MFI och i att de för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämnar kredit och/eller placerar i värdepapper. ECB skall upprätta och underhålla en lista över institut som motsvarar denna definition enligt de klassificeringsprinciper som anges i bilaga I till förordning ECB/2001/13. Det är ECB:s direktion som har behörighet att upprätta och underhålla denna lista över MFI för statistiska ändamål. Euroområdet's inhemska monetära finansinstitut utgör den faktiska rapporterade populationen.

Nationella centralbanker får bevilja små monetära finansinstitut undantag från rapporteringsskyldigheten om de monetära finansinstitut som bidrar till den månatliga konsoliderade balansräkningen står för minst 95 % av den sammanlagda MFI-balansräkningen i varje deltagande medlemsstat. Dessa undantag ger de nationella centralbankerna möjlighet att tillämpa den metod som kallas 'cutting off the tail'.

4. *Skyldigheter i fråga om statistikrapportering*

För att upprätta den konsoliderade balansräkningen måste den faktiska rapporterade populationen inkomma med statistikuppgifter om sin balansräkning varje månad. Ytterligare uppgifter skall lämnas in varje kvartal. Den statistiska information som skall rapporteras finns specificerad i bilaga I till förordning ECB/2001/13.

De relevanta statistikuppgifterna samlas in av de nationella centralbankerna, som måste fastställa vilka rapporteringsförfaranden som skall följas. Förordning ECB/2001/13 hindrar inte de nationella centralbankerna från att, genom den faktiska rapporteringspopulationen, samla in den statistik som behövs för att uppfylla ECB:s statistikkrav tillsammans med annan statistikrapportering. Detta kan utgöra en del av en mer omfattande datainsamling för andra syften som de nationella centralbankerna har upprättat inom sina egna ansvarsområden i enlighet med gemenskapsrätten, nationell lag eller vedertagen praxis. Detta får emellertid inte hindra uppfyllande av statistikkraven i förordning ECB/2001/13. I enskilda fall kan ECB låta sina krav uppfyllas medelst statistikuppgifter som samlats in för sådana andra ändamål.

Följden av att en nationell centralbank beviljar ett undantag enligt ovan är att de berörda små monetära finansinstituten åläggs minskade rapporteringsskyldigheter (bl.a. endast kvartalsrapportering) som är obligatoriska i samband med kassakraven och anges i bilaga II till förordning ECB/2001/13. Kraven för små monetära finansinstitut som inte är kreditinstitut fastställs i bilaga III till denna förordning. Monetära finansinstitut som har beviljats undantag kan emellertid välja att fullgöra de fullständiga rapporteringsskyldigheterna.

5. *Användning av statistikuppgifter inom ramen för ecb:s förordning om kassakrav*

För att så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan och undvika dubbel insamling av statistik kommer de statistikuppgifter som inrapporteras av monetära finansinstitut inom ramen för förordning ECB/2001/13 även att användas för att beräkna kassakravsbasen inom ramen för förordning ECB/2003/9.

För statistikändamål måste uppgiftslämnarna i själva verket inrapportera uppgifter till sina respektive nationella centralbanker i enlighet med tabell 1 nedan, vilken ingår i bilaga I till förordning ECB/2001/13. I tabell 1 använder de uppgiftslämnande instituten de rutor som har markerats med '*' för att beräkna sin kassakravsbas (se ruta 14 i kapitel 7 i denna publikation).

För att göra en korrekt beräkning av den kassakravsbas på vilken en positiv kassakravsprocent skall tillämpas krävs en detaljerad uppdelning på inlåning med en överenskommen löptid på över två år, inlåning med en uppsägningstid på över två år och kreditinstituts skulder avseende repoavtal mot 'MFI' 'inhemska motparter' och 'motparter i andra medlemsstater', 'kassakravspliktiga kreditinstitut samt ECB och nationella centralbanker (NCB)', 'staten' och motparter i övriga utlandet.

TAB

Uppgifter som skall

BALANSRÄKNINGSPOSTER	A. Inhemska motparter								
	MFI ⁽¹⁾	Icke-MFI							
		Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer					
		Staten	Övrig offentlig sektor	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.4 + S.15)	
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	
SKULDER									
8 Utelöpande sedlar och mynt									
9 Inlåning	*	*	*						
upp till 1 år									
över 1 år									
9e Euro	*	*							
9.1e Över natten			*	*					
9.2e Med överenskommen löptid									
upp till 1 år			*	*					
över 1 och upp till 2 år			*	*					
över 2 år ⁽¹⁾	*	*	*	*					
9.3e Med uppsägningstid									
upp till 3 månader ⁽²⁾			*	*					
över 3 månader			*	*					
varav över 2 år ⁽⁴⁾	*	*	*	*					
9.4e Repoavtal	*	*	*	*					
9x Utländska valutor									
9.1x Över natten			*	*					
9.2x Med överenskommen löptid									
upp till 1 år			*	*					
över 1 och upp till 2 år			*	*					
över 2 år ⁽¹⁾	*	*	*	*					
9.3x Med uppsägningstid									
upp till 3 månader ⁽²⁾			*	*					
över 3 månader			*	*					
varav över 2 år ⁽⁴⁾	*	*	*	*					
9.4x Repoavtal	*	*	*	*					
10 Utgivna andelar i penningmarknadsfonder									
11 Emitterade värdepapper									
11e Euro									
upp till 1 år									
över 1 och upp till 2 år									
över 2 år									
11x Utländska valutor									
upp till 1 år									
över 1 och upp till 2 år									
över 2 år									
12 Kapital och reserver									
13 Övriga skulder									

⁽¹⁾ Inklusive administrativt reglerad inlåning.⁽²⁾ Inklusive icke överförbar avistainlåning.⁽³⁾ Kreditinstitut kan rapportera positioner gentemot 'MFI exklusive kassakravspflichtiga kreditinstitut, ECB och NCB:er' snarare än gentemot 'MFI' och 'kassakravspflichtiga kreditinstitut, ECB och NCB:er', förutsatt att det inte medför någon informationsförlust och att inga positioner i fetstil berörs.⁽⁴⁾ Rapporteringen av denna post är frivillig tills annat anges.

ELL 1

lämnas varje månad

BALANSRÄKNINGSPOSTER	B. Övriga deltagande medlemsstater									C. Övriga utlandet	D. Ofördelat	
	MFI ⁽¹⁾	Icke-MFI										
		Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer								
		Staten	Övrig offentlig sektor	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123 + S.124)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14 + S.15)				
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)		
SKULDER												
8 Utelöpande sedlar och mynt												
9 Inlåning	*	*	*							*		
upp till 1 år												
över 1 år												
9e Euro	*	*										
9.1e Över natten			*	*								
9.2e Med överenskommen löptid												
upp till 1 år			*	*								
över 1 och upp till 2 år			*	*								
över 2 år ⁽¹⁾	*	*	*	*					*			
9.3e Med uppsägningstid												
upp till 3 månader ⁽²⁾			*	*								
över 3 månader			*	*								
varav över 2 år ⁽⁴⁾	*	*	*	*					*			
9.4e Repoavtal	*	*	*	*					*			
9x Utländska valutor												
9.1x Över natten			*	*								
9.2x Med överenskommen löptid												
upp till 1 år			*	*								
över 1 och upp till 2 år			*	*								
över 2 år ⁽¹⁾	*	*	*	*					*			
9.3x Med uppsägningstid												
upp till 3 månader ⁽²⁾			*	*								
över 3 månader			*	*								
varav över 2 år ⁽⁴⁾	*	*	*	*					*			
9.4x Repoavtal	*	*	*	*					*			
10 Utgivna andelar i penningmarknadsfonder												
11 Emitterade värdepapper												
11e Euro												
upp till 1 år												
över 1 och upp till 2 år												
över 2 år												
11x Utländska valutor												
upp till 1 år												
över 1 och upp till 2 år												
över 2 år												
12 Kapital och reserver												
13 Övriga skulder												

⁽¹⁾ Inklusive administrativt reglerad inlåning.⁽²⁾ Inklusive icke överförbar avistainlåning.⁽³⁾ Kreditinstitut kan rapportera positioner gentemot 'MFI exklusive kassakravspflichtiga kreditinstitut, ECB och NCB:er' snarare än gentemot 'MFI' och 'kassakravspflichtiga kreditinstitut, ECB och NCB:er', förutsatt att det inte medför någon informationsförlust och att inga positioner i fetstil berörs.⁽⁴⁾ Rapporteringen av denna post är frivillig tills annat anges.

	Kassakravsbasen (exklusive omsättningsbara instrument) beräknas som summan av följande kolumner i tabell 1 (skulder): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(j)-(k)+(l)+(m)+(n)+(s)
INLÅNING (euro och utländska valutor sammanlagt)	
INLÅNING TOTALT 9.1e + 9.1x 9.2e + 9.2x 9.3e + 9.3x 9.4e + 9.4x	
varav: 9.2e + 9.2x med överenskommen löptid över 2 år	
varav: 9.3e + 9.3x med uppsägningstid över 2 år	Frivillig uppgift
varav: 9.4e + 9.4x repor	

Dessutom kan kreditinstitut som omfattas av kassakrav – beroende på de nationella systemen för insamling av statistikuppgifter och förutsatt att definitioner och klassifikationsprinciper för MFI-balansräkningen i förordning ECB/2001/13, följs helt och fullt – alternativt välja att lämna de uppgifter som behövs för beräkning av kassakravsbasen, med undantag av uppgifter om omsättningsbara instrument, i enlighet med tabellen nedan, förutsatt att inga poster i fetstil i den föregående tabellen påverkas.

Bilaga II till förordning ECB/2001/13, innehåller specifika bestämmelser och övergångsbestämmelser samt bestämmelser rörande fusioner av kreditinstitut avseende tillämpningen av kassakravssystemet.

I bilaga II till förordning ECB/2001/13, ingår ett rapporteringsschema för små 'tail'-klassificerade kreditinstitut. 'Tail'-klassificerade kreditinstitut skall som ett minimikrav rapportera de kvartalsdata som behövs för att i enlighet med tabell 1a beräkna kassakravsbasen. Dessa institut skall säkerställa att rapporteringen i enlighet med tabell 1a överensstämmer helt med de definitioner och klassificeringar som används i tabell 1. Kassakravsbasen för tre uppfyllandeperioder för de 'tail'-klassificerade instituten beräknas på de kvartalsdata enligt ställningen vid utgången av kvartalet som samlas in av de nationella centralbankerna.

I bilagan ingår också bestämmelser om rapportering på konsoliderad basis. Efter tillstånd från ECB får kassakravspflichtiga kreditinstitut tillämpa konsoliderad statistikrapportering för en grupp av kassakravspflichtiga kreditinstitut inom samma nationella territorium, förutsatt att alla de berörda instituten har avstått från möjligheten att avräkna ett generellt avdrag från sitt kassakrav. Avdragsmöjligheten kvarstår dock för gruppen som helhet. Alla sådana institut uppräknas var för sig i ECB:s lista över monetära finansinstitut (MFI).

TABELL 1A

Uppgifter för kassakravssystemet som skall lämnas kvartalsvis av små kreditinstitut

	Kassakravsbasen beräknas som summan av följande kolumner i tabell 1 (skulder): $(a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(f)-(k)+(l)+(m)+(n)+(s)$
INLÅNING (euro och utländska valutor sammanlagt)	
9 INLÅNING TOTALT	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
varav:	
9.2e + 9.2x med överenskommen löptid över 2 år	
varav:	
9.3e + 9.3x med uppsägningstid över 2 år	Frivillig uppgift
varav:	
9.4e + 9.4x repor	
	Utelöpande emissioner, kolumn (t) i tabell 1 (skulder)
OMSÄTTNINGSBARA INSTRUMENT (euro och utländska valutor sammanlagt)	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER	
11e + 11x med överenskommen löptid upp till 2 år	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER	
11e + 11x med överenskommen löptid över 2 år	

Bilagan innehåller även bestämmelser som skall tillämpas på fusionerande kreditinstitut. I denna bilaga har termerna 'fusion', 'fusionerande institut' och 'förvärvande institut' den betydelse som anges i förordning ECB/2003/9. För den uppfyllandeperiod under vilken en fusion träder i kraft skall kassakraven för det förvärvande institutet beräknas och fullgöras i enlighet med artikel 13 i nämnda förordning. För de följande uppfyllandeperioderna skall kassakravet för det förvärvande institutet i tillämpliga fall beräknas på grundval av en kassakravsbas och av statistikuppgifter som lämnats i enlighet med särskilda regler (se tabellen i tillägget till bilaga II till förordning ECB/2001/13). I annat fall skall de vanliga reglerna för rapportering av statistikuppgifter och beräkning av kassakravsbasen i artikel 3 i förordning ECB/2003/9 gälla. Den berörda nationella centralbanken får vidare ge det förvärvande institutet tillstånd att uppfylla sin skyldighet att lämna statistikuppgifter genom ett tillfälligt förfarande. Detta undantag från normala rapporteringsförfaranden måste begränsas till att gälla kortast möjliga tid och får inte överskrida sex månader räknat från det att fusionen trätt i kraft. Detta undantag påverkar inte det förvärvande institutets skyldighet att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt förordning ECB/2001/13 och, i förekommande fall, dess skyldighet att uppfylla de fusionerande institutens rapporteringsskyldigheter. Det förvärvande institutet är skyldigt att när avsikten att fusionera har blivit offentlig och i god tid innan fusionen träder i kraft informera den relevanta nationella centralbanken om vilka förfaranden som det har för avsikt att tillämpa för att fullgöra sina skyldigheter att rapportera statistik i samband med fastställandet av kassakraven.

6. *Verifikation och obligatorisk insamling*

I normala fall utövar ECB och de nationella centralbankerna sin rätt till kontroll och obligatorisk insamling av statistikuppgifter när miniminormerna för överföring, riktighet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering inte uppfylls. Miniminormerna anges i bilaga IV till förordning ECB/2001/13.

7. *Icke deltagande medlemsstater*

Eftersom en förordning utfärdad med stöd av artikel 34.1 i stadgan inte medför några rättigheter eller skyldigheter för medlemsstater med undantag (artikel 43.1 i stadgan) eller för Danmark (artikel 2 i protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark) och inte är tillämplig på Storbritannien (artikel 8 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland) är förordning ECB/2001/13 endast tillämplig i de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 5 i stadgan rörande ECB:s och de nationella centralbankernas behörighet på statistikområdet och rådets förordning (EG) nr 2533/98, är emellertid tillämpliga i alla medlemsstater. Tillsammans med artikel 10 (f.d. artikel 5) i fördraget innebär detta också en skyldighet för de icke deltagande medlemsstaterna att på nationell nivå utforma och genomföra alla åtgärder som de anser nödvändiga för att statistikuppgifter skall kunna samlas in i enlighet med ECB:s krav på statistikrapportering och för att förberedelser i god tid skall kunna göras på statistikområdet så att de kan bli deltagande medlemsstater. Denna skyldighet anges uttryckligen i artikel 4 och i det sjuttonde skälet i rådets förordning (EG) nr 2533/98. För tydlighetens skull erinras om denna skyldighet i de inledande skälen i förordning ECB/2001/13.

BILAGA 5

Eurosystemets webbplatser

Centralbank	Webbplats
Europeiska centralbanken	www.ecb.int
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be eller www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Finlands Bank	www.bof.fi

BILAGA 6

Förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter1. *Straffavgifter*

Om en motpart bryter mot reglerna rörande anbud ⁽¹⁾, bilaterala transaktioner ⁽²⁾, användningen av underliggande värdepapper, ⁽³⁾ eller mot förfarandena vid dagens slut och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten ⁽⁴⁾ skall Eurosystemet utdöma straffavgifter enligt följande:

- a) Vid överträdelse av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner och användning av underliggande värdepapper skall, för den första och den andra överträdelsen som inträffar under en tolv månadersperiod, en straffavgift utdömas för varje överträdelse. De tillämpliga straffavgifterna skall beräknas till utlåningsräntan plus 2,5 procentenheter.

Vid överträdelse av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner skall straffavgifterna beräknas på grundval av den säkerhet eller det kontanta belopp som motparten inte har kunnat avveckla, multiplicerat med koefficienten $7/360$.

Vid överträdelse av reglerna rörande användningen av underliggande värdepapper skall straffavgifterna beräknas på grundval av de icke godtagbara värdepapper (eller de värdepapper som motparten inte får använda), vilka motparten antingen a) har levererat till en nationell centralbank eller till ECB, eller b) inte dragit tillbaka inom 20 arbetsdagar räknat från den händelse varigenom värdepappren blev icke godtagbara eller inte längre får användas av motparten och multiplicerat med koefficienten $1/360$.

- b) Den första gången reglerna avseende förfaranden vid dagens slut eller tillträde till utlåningsfaciliteten överträds skall den straffavgift som kan utdömas beräknas till 5 procentenheter. Vid upprepade överträdelse skall räntan på straffavgifterna höjas med ytterligare 2,5 procentenheter varje gång som detta inträffar under en tolv månadersperiod, beräknat på grundval av det berörda beloppet i samband med den obehöriga användningen av utlåningsfaciliteten.

2. *Andra påföljder än straffavgifter*

Eurosystemet skall avstänga en motpart för överträdelse av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner eller reglerna rörande underliggande värdepapper enligt följande:

2.1 *Avstängning efter överträdelse av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner*

Om en tredje överträdelse av samma slag inträffar under en tolv månadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1, under en bestämd period avstänga motparten från senare marknadsoperation(er) av samma slag som genomförs enligt samma förfarande. Avstängning skall tillämpas enligt följande skala:

- a) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör högst 40 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i en månad.
- b) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör mellan 40 % och 80 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i två månader.

⁽¹⁾ Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats i en likvidiserande transaktion eller om den inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats i en likviditetsdränerande transaktion.

⁽²⁾ Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd godtagbara underliggande värdepapper eller inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommit i bilaterala transaktioner.

⁽³⁾ Detta gäller om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, ej godtagbara (eller som motparten inte får använda) som säkerhet för ett utestående lån.

⁽⁴⁾ Detta gäller om en motpart har negativt saldo på avvecklingskontot vid slutet av dagen och inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten.

- c) Om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna när den tredje överträdelsen äger rum utgör mellan 80 % och 100 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats skall avstängningen gälla i tre månader.

Dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder skall utan att detta påverkar tillämpningen av avsnitt 2.3 nedan även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolv månadersperiod.

2.2 Avstängning efter överträdelser av reglerna rörande underliggande värdepapper

Om en tredje överträdelse inträffar inom en tolv månadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan, avstänga motparten från den därpå följande öppna marknadsoperationen.

Dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder skall utan att detta påverkar tillämpningen av avsnitt 2.3 nedan även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolv månadersperiod.

2.3 Avstängning i exceptionella fall från tillträde till alla kommande penningpolitiska transaktioner under en bestämd period

I exceptionella fall, när detta är nödvändigt med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär och särskilt det berörda beloppet samt överträdelsens frekvens och varaktighet, kan man förutom att utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan, även överväga att avstänga motparten från tillträde till alla kommande penningpolitiska transaktioner under en tremånadersperiod.

2.4 Institut som är belägna i andra medlemsstater

Eurosystemet får vidare besluta huruvida den avstängningsåtgärd som skall vidtas gentemot den överträdande motparten också skall omfatta institutets filialer i andra medlemsstater.”
